

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΜΑΙΖΟΝΟΣ 66, 10438 ΤΗΛ: FAX: 210 5221 129

ΚΑΒΟ
πάπας
εφημερίδα του συλλόγου ικαρίος "Ο ΚΑΒΟ ΠΑΠΑΣ"

αφιέρωμα
καριώτικος της ζωής μας ο σκοπός!

...χρώμα κόκκινο... κόκκινο σαν τη καρδιά μας... σαν το κρασί που ρέει μέσα μας, κόκκινο του πάθους και της έντασης

Ένα κίτρινο εξώφυλλο, ένας ταξιδιώτης, ένα πλοίο, ένα εισιτήριο και φύγαμε για το νησί! Γέμισαν χρώμα τα χωριά του Πάπα αλλά και ολόκληρη η Ικαριά! Δυναμώσαμε την σχέση μας με τους φίλους μας, κάναμε νέους φίλους – όλων των ηλικιών – και όνειρα για την συνέχεια. Δε θέλω να πω τίποτε περισσότερο για το τι συμβαίνει – τι νοιώθουμε εμείς τουλάχιστον πως συμβαίνει – με αυτήν την εφημερίδα. Δε χρειάζεται να αναλύσουμε τίποτα παραπάνω. Σας ευχαριστούμε και ... συνεχίζουμε!

Και μετά την καλοκαιρινή κίτρινη φυλλάδα μας ... περάσαμε στα κίτρινα φύλλα του Φθινοπώρου. Επιλέξαμε για *Θέμα*, ένα «όπλο» που μας δίνει δύναμη να αντέξουμε τη ζωή στην πόλη! Το ικαριώτικο χορό και σκοπό, τον Καριώτικο δηλαδή! Και θέσαμε το ερώτημα:

Αν ο Καριώτικος ήταν χρώμα, τι χρώμα θα ήταν; Έλα ντε! Μα τι είναι ο καριώτικος ως χορός, για να σου πω τι θα ήταν και ως χρώμα; Πριν καμιά 15ετία, σπούδαζα βιολί στο Ωδείο του Αριστείδη Μόσχου (ζούσε ακόμα ο μεγάλος Δάσκαλος). Έδωσα λοιπόν στον καθηγητή μου μια κασέτα όπου παίζει τον καριώτικο ο Τσεπέρκας. Όταν την άκουσε, ήρθε και έκπληκτος μου λέει: «Μα τι είναι αυτό; Ούτε οπλισμό έχει, ούτε τίποτα! Αυτό δεν πατάει πουθενά!». «Ακριβώς», του είπα νομίζοντας πως είχε μπει στο νόημα του σκοπού και είχε πιάσει το πνεύμα του. «Ο Καριώτικος δεν πατάει πουθενά!»

Παρατηρούσα το καλοκαίρι μια παρέα νέων από τα πίσω χωριά, πώς χόρευαν στο πανηγύρι του Αμάλου. Τα πόδια τους σκώνονταν τόσο ευγενικά από το έδαφος και τόσο μαλακά που νόμιζες ότι ήταν καπνοί που αναδύονταν από τη γη, λυγρόκορμοι, άυλοι, με φορά προς τα πάνω αλλά σε άμεση σχέση με το χώμα! Με φορά προς τα κάτω όταν ανέβαιναν! Βαρείς και πανάλαφροι ταυτόχρονα! Υπέροχοι! Σαν την κίνηση των Ορνίθων του Αριστοφάνη στην ιστορική παράσταση του Κουν πάνω στη μουσική του Μάνου. Τέτοια κίνηση απαιτεί ο

Καριώτικος. Αλλά και τέτοιο ρυθμό! Ο χορευτής του καριώτικου είναι σαν να προσπαθεί να ισορροπήσει και να χορέψει πάνω σε μια βάρκα καταμεσής μιας –σχεδόν– ήρεμης θάλασσας. Όταν πριν λίγο καιρό, έτυχε να ακούσουμε έναν καριώτικο βιαστικό κάπως (δε θα μιλήσω εγώ για τις ... παραλλαγές που συχνά πυκνά ακούμε), η φίλη μου η Αθηνά σοφά γυρνάει και μου λέει: «Μα γιατί τον παίζει έτσι; Ο Καριώτικος είναι αργός και βασανιστικός!»

Όσο βασανιστικό είναι να γνωρίζεις και να ανταμώνεις με τον εαυτό σου! Και με τον δίπλα σου! Σε ένα χορό με το πρώτο του βήμα να σε θέτει στην *άρση* και το τελευταίο του στην *θέση*, ένα χτύπημα στην γη, να αποτελεί την δήλωση της ίδια σου της ύπαρξης, μια ομολογία ταυτότητας, ένα «παρών» στο εδώ και το τώρα. Ο καριώτικος είναι οι γενιές που έφυγαν κι αυτές που παίρνουν σειρά στην πίστα για να μπουν. Σε ένα κύκλο ζωής ισότιμο και χωρίς ηλικία, με τον πρώτο χορευτή να είναι απλώς η αιχμή και τον δεύτερο να υπάρχει όχι μόνο για να σιγοντάρει τον πρώτο αλλά για να χορεύουνε μαζί, όλοι μαζί. Συγγνώμη, αλλά δεν μπορώ τον καριώτικο – τσάμικο!

Ο καριώτικος δεν είναι χορός παρεϊστικός (σαν την σούστα πχ), αλλά συλλογικός. Και ενώ, ως τέτοιο, το χορεύεις με τους άλλους, όταν τον ακούς – τι περιέργο – τον ακούς μονάχος σου. Είτε δίπλα στο ηχείο, στο τελευταίο πανηγύρι του καλοκαιριού, όταν με κλειστά μάτια προσπαθείς να φυλάξεις μέσα σου όσο πιο ζωντανό γίνεται αυτόν τον σκοπό μπας και μπορέσεις να αντέξεις την μαυρίλα της επιστροφής και την ασχήμια που θα την ακολουθήσει. Είτε μέσα στο μετρό, Δευτέρα πρωί, με το mp3 στα αυτιά, το δάχτυλο στο play και ένα φάλτσο για την γύρω ατμόσφαιρα χαμόγελο, να νομίζεις πως το βαγόνι είναι καράβι που πλέει στο Ικάριο, να ακούς τη μουσική, να γεμίζεις φως και να ξεκινάς τη μέρα σου με γνώση για το τι σου αρέσει πραγματικά και είναι άξιο να παλέψεις για δαύτο. Ο Καριώτικος είναι τα χρόνια που πέρασαν κι εκείνα που θα 'ρθουν.

Είναι λειτουργία εξαγνισμού, ταπεινή μα και περήφανη, αρχέγονη και αναγκαία. Για αυτό και δεν πρέπει να τη μολύνεις αλλά να απαιτείς να μην στην βρωμίζουν και οι άλλοι. Γιατί ο καριώτικος είναι τροφή, του ενός και των πολλών – προσωπικό, όπως είδαμε, καταφύγιο αλλά και «εθνικός ύμνος» μιας συλλογικής μνήμης η οποία λαίμαργα και ασταμάτητα του ρουφά το μεδούλι μη μπορώντας να ζήσει χωρίς αυτόν και να τον ξεπεράσει, ενώ την ίδια στιγμή ρουφιέται από τον ίδιο, γεννιέται, βαφτίζεται και ολοκληρώνεται ... στα βήματα του! Πάντα με μια κραυγή απελευθέρωσης, λύτρωσης, μια κραυγή όπου ξαφνικά ακούς τον αληθινό σου ήχο.

Θέλω να χορέψω ξανά τον καριώτικο! Μου λείπει. Η πόλη με αναγκάζει μόνο να τον ακούω ... μόνος! Μα θέλω τον καριώτικο που μου έμαθαν και αγαπώ, μαζί με αυτούς που μου έμαθαν να τον αγαπώ. Θέλω τον Καριώτικο των Γερόντων μας, που όταν τους βλέπω λιγνώνομαι. Και θέλω τον Καριώτικο των χειροποίητων γλεντιών, όπως πρόσφατα, που βάφτισαν το Μπλοκάκι και ο Μπίας τις θυγατέρες τους, μαζί, την ίδια μέρα, μέσα Σεπτέμβρη ... στην Ικαριά!

Να σας ζήσουν!
Κωνσταντίνος Χ. Βατούγιος

υγ. Αρχηγοί και ράσα πλακωθήκανε στη μάσα και 'χω έρθει στο Αμύν...

Εκλογές με μπόλικο κόσμο και νεολαία! Έχουμε ... και λέμε....!

νέο διοικητικό συμβούλιο

Γιώργος Παράλαιμος (Πρόεδρος)
Κωνσταντίνος Βατούγιος (Αντιπρόεδρος)
Μαριλιάννα Βατούγιου (Γραμματέας)
Αθηνά Μαγγούρα (Ταμίας)
Ποπηρένα Φραδέλη (Δημόσιες Σχέσεις)
Ιορδάνης Κασάπογλου
Ανδριάννα Σγούρου
Αφροδίτη Λαμπράκη
Μελίνα Πλάκα
Χάρης Τσώρης Καραπέτης
Στέλιος Αφχιανές

δράσεις συλλόγου
της Μόνικας Μαγγούρα

Πρώτο τεύχος με νέο Δ.Σ.! Για το λόγο αυτό θα ξεκινήσω ανάποδα! Θα μιλήσω πρώτα για τις εκλογές που γίνανε στις 2 Νοεμβρίου! Δεν θα πω πολλά! Απλά, θέλω να ευχαριστήσω τον κόσμο! Τον κόσμο που στηρίζει τον σύλλογο. Επιτέλους! Μετά από πολλά χρόνια έγιναν οι εκλογές του συλλόγου την προγραμματισμένη ημερομηνία!!! Μπράβο σε όλους και συγχαρητήρια στο νέο Δ.Σ!

Πίσω τώρα στα δικά μας, τα καλοκαιρινά. Φέτος δεν έγινε η γνωστή εκδήλωση των Λαγκαδίων για λόγους που δεν είναι της παρούσης. Στα πλαίσια όμως αυτής της γιορτής, έγινε προβολή ταινίας στου Τραπάλου, ‘Πολίτικη Κουζίνα’ και παράσταση караγκιόζη στο Καρκινάγρι. Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον συντοπίτη μας Χάρη Παράλαιο για τη συνεχή στήριξη των προσπαθειών του συλλόγου.

Επίσης, για τις ενέργειες του Συλλόγου, σχετικά με το ιατρείο του Καρκιναγρίου, καθώς και με τη διαμόρφωση της κεντρικής πλατείας, δεν υπήρξε καμία πρόοδος. Μέχρι στιγμής, δεν έχει δοθεί καμία απάντηση ούτε από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, ούτε και από το δήμο, για τα δύο θέματα, αντίστοιχα.

η μέρα με τη νύχτα

στη στήλη αυτή, τα μέλη του ΔΣ γράφουν ό,τι ακούν και σκέφτονται, που ρίχνει φώς στη μέρα τους ή τους ρίχνει στα μαύρα σκοτάδια!

μέρα...

- > Η αρχή της κατάρρευσης του Καπιταλισμού.
- > Καλή επιτυχία στο καινούργιο, ολόφρεσκο Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου Κάβο Πάπα (Προσδοκούμε στη στήριξη όλων σας...!)
- > ΔΣ, ο νέος είναι ωραίος ...
- > Μέχρι το αμερικανικό Κογκρέσο φτάσαμε! Βουλευτής με τους Δημοκρατικούς εκλέχτηκε ο Ζαχαρίας Σπένς από την Ικαρία!
- > Η εμπειρία της ηχογράφησης με τον Νίκο Κράτσα του Ικαριώτικου για την εφημερίδα μας!
- > Επιτέλους πήγα στον Ευαγγελισμό και έδωσα αίμα, έδωσα λίγη ζωή. Κυριολεκτικά λίγη όμως γιατί η φλέβα μου δεν ανταποκρίθηκε και έδωσε τη μισή ποσότητα, φοβήθηκε. Ευελπιστώ την επόμενη φορά, η φλέβα μου, να φανεί περισσότερο «κυρία»!
- > Θα είναι μια ωραία διαετία!
- > «Οι μάγκες δεν υπάρχουν πια, τους πάτησε το τραίνο...» δια στόματος Νίκου Παπάζογλου!
- > Η κρίση όλους τους ταλαιπωρεί, κανείς δε θα γλιτώσει...
- > Οι φωνές των παιδιών στην πλατεία του χωριού.
- > Ο (πρώην) Πρόεδρος μου ...

νύχτα...

Γιώργος	> Πάλι εμείς θα την πληρώσουμε!
Μαριλιάννα	> Με το νέο Δ.Σ δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας, άρα ούτε και αρνητικές σκέψεις για τη στήλη ΝΥΧΤΑ.. Μπορείτε πλέον να κοιμάστε ήσυχοι..!
Αθηνά	> ΔΣ, μα ο παλιός είναι αλλιώς!
Ιορδάνης	> Υπάρχει περίπτωση η εκλογή του Καριώτη στο Κογκρέσο να έχει κάποια επίδραση σ’ εμάς; Δύσκολο...
Χάρης	> Το ότι πρέπει σε κάθε τεύχος να γράφω σε αυτήν την στήλη. Παιδιά, γίνεται να σας τα δίνω σε νότες;
Ποπηρένα	> Μετά την αιμοδοσία συνειδητοποίησα γιατί έδωσα μόνο το μισό αίμα. Γιατί το άλλο μισό μου το είχε πει ο επίτιμος πια πρόεδρος του συλλόγου μας, Γιάννης Κράτσας! Μου ήπιες το αίμα ρε Γιάννηηηηηηηηηηη.....
Ανδριάννα	> Θα έχουμε άραγε τα τοπογραφικά από τον δήμο, μέσα σε δύο χρόνια;
Μελίνα	> Ας εμφανιστεί ένα τρένο να πατήσει και τους «μάγκες» που μαζεύτηκαν γύρω μας!
Στέλιος	> ... Σε ποιον να περισσέψουμε στον σύλλογο να δώσει;
Αφροδίτη	> Ο χαμός του καλύτερου μου φίλου.
Κωνσταντίνος	> ... αποσύρθηκε!

Παρέμβαση του συλλόγου «Κάβο Πάπα» για τα πανηγύρια και τα οικονομικά τους

09-10-2008

Προς τις Επιτροπές Πανηγυριών Καρκιναγρίου, Αμάλου, Καλάμου.

Αγαπητοί συγχωριανοί,

Ο σύλλογος μας, έχοντας ήδη κλείσει 30 χρόνια δράσης, πρωτοβουλίας και παρέμβασης στα χωριά του Πάπα και πάντα με στόχο την πρόοδο και την ευημερία του τόπου και των ανθρώπων μας, θεωρεί πως έχει έρθει πια η ώρα να σκύψουμε όλοι μαζί πάνω από ένα ζωτικό ζήτημα: τα πανηγύρια μας και την διαχείριση των εσόδων τους.

Μέσα σε ένα κλίμα αμοιβαίας εκτίμησης, εμπιστοσύνης και φιλίας, το οποίο ένα τέτοιο ζήτημα προϋποθέτει, δε μπορούμε παρά να είμαστε ειλικρινείς: Χρόνια τώρα – με κορύφωση τα τελευταία- όλο και περισσότεροι συντοπίτες μας, απορούν, ερωτούν, ενοχλούνται αλλά και διαμαρτύρονται για την διαχείριση αυτών των εσόδων, όπως και για την μορφή που έχουν πάρει τα πανηγύρια μας.

Χρειάζεται να δούμε μαζί αυτό το ζήτημα και να συζητήσουμε τους στόχους και την φυσιογνωμία των πανηγυριών μας. Αυτό και μόνο αυτό είναι πια ικανό να οδηγήσει στην λήψη σωστών αποφάσεων. Αποφάσεων που θα χαρακτηρίζονται από λειτουργικότητα και καλαισθησία στα έργα, προώθηση του φυσικού κάλους και των παραδοσιακών χαρακτηριστικών του τόπου μας, συμφέρουσα διαχείριση των εσόδων, διαφάνεια και συνεχή ενημέρωση των συγχωριανών.

Με αυτό τον τρόπο και εφόσον όλοι βλέπουν και καμαρώνουν άμεσα τα αποτελέσματα από τα έσοδα, θα θελήσουν να συμμετέχουν εθελοντικά και ενεργά, καθώς θα αισθάνονται και οι ίδιοι υπερήφανοι και δημιουργικοί μέσα από την ανάμειξη τους με το πανηγύρι του χωριού τους.

Τα χωριά όλου του κόσμου ομορφαίνουν και προχωρούν. Έχει έρθει η ώρα και για τα δικά μας χωριά. Και είναι κρίμα το ενδιαφέρον και ο κόπος που όλοι εσείς καταβάλετε για να πραγματοποιηθούν τα πανηγύρια, να μην έχει άμεσα οφέλη για τα χωριά του Πάπα. Πιστεύουμε πως τέτοιο είναι δυνατόν, μέσα όμως από την κατανόηση, τη συνεργασία και τη λήψη κάποιων συγκεκριμένων και ξεκάθαρων αποφάσεων.

Για τον λόγο αυτό και ενόψει της Γενικής Συνέλευσης που θα πραγματοποιηθεί στις 2 Νοεμβρίου 2008, ημέρα εκλογών για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου μας, σας καλούμε:

1. Να μας ενημερώσετε γραπτώς για τα έσοδα – έξοδα των τελευταίων πανηγυριών.

2. Να παρευρεθείτε στην Γενική Συνέλευση για να συμμετέχουμε όλοι μαζί στην ενημέρωση των μελών μας, την συζήτηση και τη λήψη κάποιων συγκεκριμένων αποφάσεων.

3. Άμεσα να συνδράμετε στην απόφαση του συλλόγου για επισκευή του Αγροτικού Ιατρείου του Καρκιναγρίου, η κατάσταση του οποίου χρήζει έγκαιρης παρέμβασης και είναι κάτι που πια εμείς οι ίδιοι πρέπει να το αναλάβουμε ύστερα από αλληλεγγυητες - και χωρίς έμπρακτη ικανοποίηση – εκκλήσεις μας προς την ηγεσία του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής.

Με χαρά λοιπόν να τα πούμε από κοντά και να χαράξουμε μαζί με τους συγχωριανούς μας, ένα νέο πλαίσιο για την διοργάνωση, πραγμάτωση και αξιοποίηση των πανηγυριών μας. Ας κάνουμε μια αρχή για όλα αυτά που συζητάμε. Ο Σύλλογος είναι διατεθειμένος να προσφέρει ανθρώπινη κι υλική ενίσχυση για ό,τι χρειαστεί. Πάντα όμως μέσα σε ένα ξεκάθαρο και διαφανές πλαίσιο και έτσι όπως έχει μάθει να δρα αυτός ο σύλλογος από την ίδρυση του, πάνω και πέρα από σκοπιμότητες, πάνω και πέρα από συμφέροντα, πάνω και πέρα από όλα, πάντα με μοναδικό γνώμονα, με μόνη φροντίδα και έγνοια, το κοινό καλό, την πρόοδο των χωριών του Πάπα.

Με εκτίμηση,
Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου «Κάβο Πάπας»

καλοκαίρι 2008

Σινεμά «Τραπάλου»

Σε θερινό σινεμά μετατράπηκε φέτος το καλοκαίρι, η αυλή της ταβέρνας, στο χωριό Τραπάλου. Λίγα ξύλα και μια τεράστια αφίσα, μετατράπηκαν πολύ έξυπνα σε κινηματογραφική οθόνη και για μια ακόμα φορά, ο συντοπίτης μας Χάρης Παράλαιμος, επένδυσε την όλη προσπάθεια με τα ειδικά μηχανήματα της προβολής. Η ταινία που προβλήθηκε ήταν η γνωστή “Πολίτικη Κουζίνα” σε σκηνοθεσία Τάσου Μπουλμέτη, την οποία, αν και πολλοί από εμάς είχαμε ξαναδεί, την ευχαριστηθήκαμε και με το παραπάνω. Ο κόσμος κάθισε στα τραπέζια και στα πεζούλια γύρω από την αυλή της ταβέρνας και απόλαυσε το θέαμα τρώγοντας τους λουκουμάδες της κυρά-Καλλιόπης.

Καραγκιόζης στο κελί της εκκλησίας στο Καρκινάγρι.

Και ξαφνικά, το κελί της εκκλησίας γέμισε παιδιά. Κάθε ηλικίας. Τα καρτόσια στην αυλή έψαχναν μία θέση ...πάρκιν. Τόσα πολλά καρτόσια μαζεμένα δεν είχα ξαναδεί. Τι γινόταν; Μα, δεν το μάθατε; Ο καραγκιοζοπαίκτης και συμπατριώτης μας, Σωκράτης Κοτσορές, ανέβασε παράσταση Καραγκιόζη. Μαζεύτηκαν λοιπόν τα πιτσιρίκια στο κελί να πιάσουν θέση. Και μαζί με αυτά και οι μαμάδες τους, και οι γιαγιάδες τους και όσοι θέλησαν να δουν το έργο. Φαίνεται το ευχαριστήθηκαν πολύ, γιατί φεύγοντας, ένα παιδάκι μου είπε, «Κυρία, αύριο τι ώρα να έρθουμε;».....

CD μοναδικό ... τεύχος συλλεκτικό!

Το πρώτο σιντί που κυκλοφορεί μαζί με την εφημερίδα είναι γεγονός! Αποφασίσαμε να σας κάνουμε ένα δώρο ... συλλεκτικό! Ο Καριώτικος ηχογραφημένος για εμάς και τους αναγνώστες μας. Χίλια ευχαριστούμε στους νεαρούς παπιστάνους μουσικούς, Νίκο Κράτσα (βιολί) και Χάρη Τσώρη - Καραπέτη (κιθάρα) για την ηχογράφιση και γενναιόδωρη παραχώρηση της. Για πολλούς λόγους, το ενθέσαμε μόνο σε όσες εφημερίδες αποστέλλουμε στα μέλη και τους αναγνώστες μας και όχι στα στέκια όπου κυκλοφορούμε ελεύθεροι. Έχουμε σκοπό να υπάρξει και ανάλογη συνέχεια. Αν λοιπόν θέλετε να σας στέλνουμε την εφημερίδα μας σπίτι, δεν έχετε παρά να γίνετε συνδρομητές.

Τα έξοδα της εφημερίδας καλύπτονται από το ταμείο του συλλόγου, τις συνδρομές των μελών της και τις διαφημίσεις. Γίνετε συνδρομητές και βοηθήστε αυτήν την έκδοση να συνεχίσει. Η συνδρομή για ένα χρόνο (4 τεύχη) είναι 10 ευρώ στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα έξοδα αποστολής. Καταθέστε στην Εθνική Τράπεζα το ποσό μαζί με τα στοιχεία σας (και την διεύθυνση σας) με την αιτιολογία «Συνδρομή Εφημερίδας Κάβο Πάπας» και θα σας αποστέλλουμε τα τεύχη μας στο σπίτι σας! Παράλληλα, τηλεφωνήστε ή στείλτε μας e-mail και ενημερώστε μας για την κατάθεση σας.

Εθνική Τράπεζα
Αριθμ. Λογαριασμού:
13994593401

αιμοδοσία

Κατά καιρούς έχουν γίνει αρκετές προσπάθειες ώστε να πραγματοποιηθεί στην αίθουσα του συλλόγου μας εθελοντική αιμοδοσία. Δυστυχώς όμως, λόγω της μειωμένης προσέλευσης του κόσμου, η αιμοδοσία θα γίνεται πλέον στο νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» όπου και βρίσκεται η τράπεζα αίματος του συλλόγου μας (η κινητή μονάδα αίματος δεν έρχεται για τόσο λίγα άτομα).

Η διεύθυνση είναι Υψηλάντου 45-47 στο Κολωνάκι. Το τμήμα αιμοδοσίας λειτουργεί το πρωί από τις 8.30 ως και τις 14.00, εκτός Σαββάτου και Κυριακής. Για όσους δεν μπορούν πρωινές ώρες υπάρχει εναλλακτικά το Δρακοπούλειο κέντρο αιμοδοσίας το οποίο βρίσκεται Αλκιβιάδου 4 στην Αθήνα. Η αιμοδοσία εκεί πραγματοποιείται από Δευτέρα έως και Παρασκευή 8.30 με 18.00.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Μην ξεχνάτε να λέτε ότι το αίμα είναι για την τράπεζα αίματος του συλλόγου μας.

Τηλεφωνικό κέντρο Ευαγγελισμού:
210-7201000
Τμήμα αιμοδοσίας:
210-7201391, 210-7218685

Τηλεφωνικό κέντρο Δρακοπούλειο:
210-8257440
Τμήμα αιμοδοσίας: 210-8257425

Κάλαντα, Καλανταραίοι, Καλανταρόπουλα!

Λοιπόν να μην αργήσουμε, να ξεκινήσουμε νωρίς για να μην τρέχουμε και δεν προλαβαίνουμε μετά. Όλοι μαζί σε ένα αμάξι, στριμωγμένοι, να μιλάμε, να ψάχνουμε σπίτια, να προβάρουμε τα κάλαντα, να γελάμε με τα φάλτσα μας και με αυτά που συναντάμε! Ευχές και κάλαντα, ανοιχτά σπιτικά, ζεστά χαμόγελα, φιλικά και γνώριμα πρόσωπα που 'χες καιρό να δεις.

Αυτό είναι τα κάλαντα του «Πάπα», χρόνια τώρα. Ένα έθιμο που κρατάμε ακόμα. Γιατί υπάρχει κόσμος που μας περιμένει στο σπίτι του να καλανταρίσουμε μαζί ... καριώτικα! Γιατί είναι μια ενέργεια που κρατά τον σύλλογο ζωντανό ως προς την επικοινωνία με τα μέλη του αλλά και ως προς τα οικονομικά του. Και κυρίως γιατί είναι, κάθε χρόνο, μια αξέχαστη εμπειρία προσφοράς, απίστευτου γέλιου, συντροφικότητας και αισιοδοξίας για τον καινούργιο χρόνο.

Έντεκα ομάδες, μια ημέρα καλάντων, πολλοί καλαντάρηδες. Έλα κι εσύ φέτος κοντά μας. Αν φέρεις και 1-2 καριωτάκια μαζί, ακόμα καλύτερα. Αλλιώς, μην ανησυχείς, σίγουρα θα βρεις καλή παρέα που θα περιμένει να σεργιανίσετε μαζί τους γιορτινούς δρόμους της πόλης σε ένα πέρασμα από τα ζεστά σπιτικά φίλων και συγχωριανών! Να τα πούμε;

Δήλωσε συμμετοχή: 6974305203 Αθηνά Μάγγουρα

Πάρτυ σ' εκλογές!

Περάσαμε μια διετία σκληρής και επίμονης δουλειάς (έναν κουβά για τον ιδρώτα, ρε παιδιά!). Δεν αξίζαμε κι εμείς να χαλαρώσουμε κάνοντας ένα παρτάκι 2 ημέρες πριν τις εκλογές; Το αξίζαμε! Διοργανώσαμε λοιπόν – μάνι μάνι – συνάντηση της νεολαίας και των φίλων του συλλόγου μας στο HIVE, ένα μπαράκι ικαριακής ιδιοκτησίας, στην πλατεία του Γκαζού την Παρασκευή 31 Οκτωβρίου. Ο πάνω όροφος του μαγαζιού γέμισε από τη νεολαία και τους φίλους μας. Ακούγοντας μουσική τα είπαμε, τα ήπιαμε και δώσαμε ραντεβού για την Κυριακή στα γραφεία του Συλλόγου μας!

Παρ' τις εκλογές!

Στο ραντεβού ήταν (σχεδόν) όλοι πιστοί! Ε όχι και όλοι φυσικά, αλλά είναι γεγονός ότι οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου «Κάβο Πάπα», την Κυριακή 2 Νοεμβρίου, χαρακτηρίστηκαν από άκρως ικανοποιητική προσέλευση. Τα μέλη του Συλλόγου συγκεντρώθηκαν στην αίθουσα μας, όπου εκεί ήπιαμε καφέ, ειδικήκαμε και κάμαμε κουβέντα!

Στην Γενική Συνέλευση συζητήθηκαν πολλά, μεταξύ των οποίων τα πανηγύρια και η διαχείριση των εσόδων τους, τα έργα στα χωριά μας, τα περιβαλλοντικά προβλήματα, καθώς και θέματα πολιτισμού και Ιστορίας. Το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο παρουσίασε τα πεπραγμένα της τελευταίας διετίας και η Γενική Συνέλευση ομόφωνα ενέκρινε καταγγελία των κατοίκων του νησιού για την υπερβόσκηση στην Ικαρία καθώς και πρόταση της κυρίας Μαρίας Πούλου για εκδηλώσεις σε Αθήνα και Ικαρία προς τιμή των Καριώτων Αγωνιστών του Εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα!

Η κάλπη έκλεισε με την δύση του ηλίου και έβγαλε νικητή ... τον «Κάβο Πάπα»! Μετά από την προηγούμενη ανανέωση του Συμβουλίου, υπήρξε μια δεύτερη συνεχής και έχουμε ξανά ένα Διοικητικό Συμβούλιο άκρως νεανικό! Ο Σύλλογος κέρδισε για έναν ακόμα λόγο: Η προσέλευση των νέων ήταν φοβερά δυναμική (και συγκινητική για τους μεγαλύτερους), όπου μαζί με τα παλαιότερα μέλη συμμετείχαν στην συζήτηση για τα προβλήματα και το μέλλον του τόπου μας! Τι ομορφότερο, τι καλύτερο, τι πιο σημαντικό!

Η εφημερίδα «Κάβο Πάπας» τιμά τα απερχόμενα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου για την τόσο δοτική και ουσιαστική προσφορά τους και εύχεται στο νέο Συμβούλιο, όρεξη, δύναμη, φόρα, κουράγιο και φαντασία!

επαρχείο Ικαρίας

-Τη Δευτέρα 28-7-08 στις 21:30 πραγματοποιήθηκε στο Επαρχείο σύσκεψη στην οποία συμμετείχαν ο Νομάρχης Σάμου, κ. Μανώλης Κάρλας, ο Έπαρχος κ. Νικόλαος Ρουζίνος, ο Αντινομάρχης, κ. Νίκος Ζάχαρης, ο Δήμαρχος Αγίου Κηρύκου, κ. Σπύρος Τέσκος, οι Επαρχιακοί Σύμβουλοι, κ. Σταμάτης Φάκαρος, κ. Στέφανος Παμφίλης και Μάριος Τσαντίρης, ο αναπληρωτής προϊστάμενος της Δ.Τ.Υ της Ν.Α. Σάμου, κ. Γεώργιος Βασιλείου, ο Γενικός Διευθυντής της Ν.Α.Σάμου, κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνης και ο λιμενολόγος, κ. Κυριάκος Σπυρόπουλος.

Θέμα της σύσκεψης οι εργασίες που απαιτούνται για την ολοκλήρωση του προσήμενου μώλου του λιμανιού Αγ. Κηρύκου.

Ο λιμενολόγος παρουσίασε την πρόταση του η οποία μετά από διεξοδική συζήτηση έγινε αποδεκτή από τους παρισταμένους και αποφασίστηκε να του ανατεθεί η προετοιμασία του φακέλου για να προκηρυχτεί η εκπόνηση της σχετικής μελέτης της οποίας το κόστος εκτιμάται στο ποσό των 400.000€+ΦΠΑ.

- Την Τρίτη 29-7-08 ο Νομάρχης, ο Έπαρχος και ο Αντινομάρχης συνοδευόμενοι και από τους Υπηρεσιακούς Παράγοντες μετέβηκαν στο Κορκινάγρι όπου συναντήθηκαν με τοπικούς φορείς και συζήτησαν ένα χρονίζον αίτημα των κατοίκων, την επέκταση του αλιευτικού καταφυγίου.

Μετά από ευρεία συζήτηση της πρότασης του λιμενολόγου αποφασίστηκε επίσης η προετοιμασία του σχετικού φακέλου για την προκήρυξη της μελέτης του έργου το κόστος της οποίας αναμένεται να υπερβεί τις 100000€.

- Τέλος ο Νομάρχης, ο Αντινομάρχης και ο Έπαρχος είχαν επαφές με ιδιοκτήτη κτήματος για την αγορά του με σκοπό την ανέγερση νέου διδακτηρίου για το Δημοτικό σχολείο Αγίου Κηρύκου.

- Το Σάββατο 27-9-2008 συνεδρίασε το Επαρχιακό συμβούλιο παρουσία και του κ. Νομάρχη και πολιτών της Ικαρίας κυρίως από την περιοχή του Δήμου Ευδήλου.

Το πρώτο θέμα που απασχόλησε το Επαρχιακό Συμβούλιο ήταν το «Λιμάνι Ευδήλου-Αλιευτικό Καταφύγιο». Μετά από εκτενή διαλογική συζήτηση και αφού ακούστηκαν οι απόψεις των παρισταμένων πολιτών, το Επαρχιακό Συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα ότι συμφωνεί με την υλοποίηση του έργου αλλά οι παρεμβάσεις στη χερσαία ζώνη του λιμανιού να είναι πιο ήπιες, ώστε να γίνει η μικρότερη δυνατή αλλαγή στη σημερινή εικόνα του Ευδήλου και συγχρόνως να εξυπηρετούνται οι κοινωνικές και οικονομικές δραστηριότητες που αναπτύσσονται στην περιοχή όπως π.χ. οι επιβάτες των πλοίων και οι επισκέπτες των οποίων ο αριθμός ολοένα αυξάνεται. Θεωρεί ότι η διαπλάτυνση της χερσαίας ζώνης πρέπει να περιοριστεί στα 6-7 μέτρα κατά μήκος της παραλίας αντί των δέκα και στα 15-20 μέτρα στην παραλία με την άμμο κοντά στο μνημείο και πάντα σύμφωνα με την αισθητική του χώρου και με τεχνικές δυνατότητες που θα μελετήσουν οι τεχνικές υπηρεσίες της Ν.Α. Σάμου.

Για το τμήμα του δρόμου μπροστά στην ALFA BANK να κατασκευαστεί δρόμος κατάλληλος για την κίνηση των οχημάτων και πεζών. Τέλος ο προβλήτας να κατασκευαστεί όπως προβλέπει η μελέτη. Σημειώνεται δε ότι το Επαρχιακό Συμβούλιο θα παρακολουθεί κάθε εξέλιξη σχετική με το έργο ώστε να συμβάλει στην ομαλή υλοποίηση του.

Το δεύτερο θέμα ήταν η πρόταση για ένταξη έργων στο πρόγραμμα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων «Αλέξανδρος Μπαλτατζής». Αφού έλαβε υπόψη του τις προτάσεις των Δήμων και συμπληρωματικές προτάσεις που κατατέθηκαν από Επαρχιακούς Συμβούλους διαμορφώθηκε και ψηφίστηκε ομόφωνα ως εξής:

1. Φράγμα «ΟΤΕΣ», στις Ράχες Ικαρίας, χωρητικότητας 139.000, αξίας 1.400.000 ευρώ.
2. Φράγμα «Αρνοπέζα», στον Εύδηλο Ικαρίας, χωρητικότητας 373.000, αξίας 2.300.000 ευρώ.
3. Φράγμα Περδικιού, στον Άγιο Κήρυκο Ικαρίας, αξίας 500.000 ευρώ.
4. Φράγμα Θερμών, στον Άγιο Κήρυκο Ικαρίας, αξίας 400.000 ευρώ.
5. Λιμν/νη «Χρυσομπλιάς», στους Φούνρους χωρητικότητας 29.575, αξίας 300.000 ευρώ.
6. Λιμν/νη «Καμάρι», στους Φούνρους χωρητικότητας, αξίας 300.000 ευρώ.
7. Επισκευή και δίκτυα άρδευσης στη λιμνοδεξαμενή Γλαρέδων με κόστος περίπου 150.000€ και
8. Κατασκευή μικρού φράγματος στη θέση Μούστουνας Χρυσοστόμου, προεκτιμώμενου προϋπολογισμού 200.000 ευρώ

Τέλος συζητήθηκε το θέμα για το Γηροκομείο και τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει και πέραν των προσπαθειών που αποφασίστηκε να καταβληθούν από τους Νομαρχιακούς Συμβούλους για την οικονομική στήριξη του, ανακοινώθηκε από τον κ. Νομάρχη ότι θα διατεθούν το 2008 και το 2009 14.000€ κατ'έτος από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Σάμου για την ενίσχυση του.

2. Στις 25 και 26/9/2008 επισκέφθηκαν την Ικαρία ο κ. Νομάρχης, ο Αντινομάρχης κ. Νίκος Ζάχαρης και ο Αναπληρωτής Προϊστάμενος των Τεχνικών Υπηρεσιών της Ν.Α. Σάμου κ. Βασιλείου Γιώργος για να επιθεωρήσουν τα εκτελούμενα οδικά έργα στη Δυτική Ικαρία, να δουν επιτόπου τις ζημιές που έχουν προκληθεί στο τοιχείο στήριξης παραλιακού δρόμου στον Κάμπο και να λυθεί οριστικά το πρόβλημα με το μικρό τμήμα του δρόμου Αρμενιστής-Νάς που έχει μείνει χωρίς ασφαλτότητα.

Επίσης ο κ. Νομάρχης είχε επαφές με πολίτες και φορείς και συζήτησε για το υπό κατασκευή έργο «Αλιευτικό καταφύγιο Όρμου Ευδήλου».

Λειτουργία Γηροκομείου

Υπογράφοντες: Οι συμμετέχοντες στην συζήτηση.

Προς: Ικαριακές Οργανώσεις, Φορείς και τους απανταχού Ικαρίους.

Το τελευταίο διάστημα σε συζητήσεις μεταξύ των εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μελών της Ικαριακής Κοινωνίας και της ομογένειας των Η.Π.Α βγήκε το συμπέρασμα ότι η παραπέρα λειτουργία του γηροκομείου με βάση τη σημερινή οικονομική του κατάσταση θα είναι αδύνατη.

Για να συζητηθούν το πρόβλημα και να βρεθεί τρόπος αντιμετώπισης της κατάστασης συναντήθηκαν στο Δημαρχείο Ευδήλου στις 26-8-08 και ώρα 18:00 ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Σάμου Ικαρίας και Κορσέων κ.κ. Ευσέβιος ο Έπαρχος Ικαρίας Φούνρων κ. Νίκος Ρουζίνος, οι Δήμαρχοι Αγ.Κηρύκου κ. Σπύρος Τέσκος, Ευδήλου κ. Στυλιανός Σταμούλος, Ραχών κ. Φανούριος Καρούτσος, εκπρόσωποι ομογένειας των Η.Π.Α κ.κ. Νίκος Βατούγιος, Αντώνης Καϊάφας, Κόχυλας Απόστολος και Κωνσταντίνος Μαυρίκης.

Αφού έγινε λεπτομερής ενημέρωση από το Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Σάμου Ικαρίας και Κορσέων κ.κ. Ευσέβιο για το ιστορικό ανέγερσης και λειτουργίας του Εκκλησιαστικού Γηροκομείου Ικαρίας «Η Στέγη της Παναγίας», για την μέχρι σήμερα ενδεκαετή απρόσκοπτη και συνεχή λειτουργία και προσφορά αγάπης και θαλπωρής προς τους Γέροντες καθώς και την παρούσα κατάσταση που αναφερόταν στους τροφίμους το προσωπικό και τα οικονομικά του, ακολούθησε διεξοδική συζήτηση για το θέμα.

Από τη συζήτηση προέκυψαν ως κοινή διαπίστωση όλων των συμμετεχόντων τα παρακάτω:

1)Με τα σημερινά έσοδα του Εκκλησιαστικού Γηροκομείου Ικαρίας τα οποία είναι τα τροφεία, οι δωρεές της Ιεράς Μητροπόλεως, των Ιερών Ναών και των απανταχού της γης Ικαρίων αδελφών μας καθίσταται αδύνατη η συνέχιση της λειτουργίας του Ιδρύματος.

2)Εξαιτίας προβλημάτων που έχουν σχέση με πικρίες και καχυποψίες, έχει δημιουργηθεί αρνητικό κλίμα μέσα στην ικαριακή κοινωνία αλλά και στην ομογένεια, το οποίο κατ'επέκταση έχει ανάλογες επιπτώσεις στην οικονομική στήριξη της λειτουργίας του γηροκομείου. Και

3)Είναι αδήριτη ανάγκη η λειτουργία του γηροκομείου να συνεχιστεί, γιατί αποτελεί αναγκαία δομή κοινωνικής πρόνοιας στην περιοχή των νησιών μας με σημαντικότερη προσφορά στην εξασφάλιση ανθρώπινων συνθηκών ζωής για πολλούς ηλικιωμένους συμπατριώτες μας.

Από τις διαπιστώσεις αυτές βγήκε το τελικό αποτέλεσμα της συζήτησης το οποίο συνοψίζεται στα εξής:

Α)Ομόφωνα αποφασίστηκε η αναδιοργάνωση του Δ.Σ. του Εκκλησιαστικού Γηροκομείου με συμμετοχή και εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης των νησιών Α/βαθμίας (Δήμοι) και Β/θμίας (Επαρχείου), της ομογένειας της Αμερικής και πιθανόν και άλλων φορέων των νησιών.

Σημειώτεον ότι επειδή χρειάζεται νομοθετική ρύθμιση για το θέμα μέχρι να γίνει αυτή, και εφόσον αυτό είναι νομικά εφικτό, τη διοίκηση και διαχείριση θα αναλάβει άτυπη προσωρινή επιτροπή με παρόμοια σύνθεση.

Β)Αναζήτηση άμεσης και συνεχούς οικονομικής στήριξης του ιδρύματος κυρίως από την Πολιτεία στην οποία ανήκει η υποχρέωση στήριξης των δομών κοινωνικής πρόνοιας και συμπληρωματικά από την Εκκλησία, την Αυτοδιοίκηση, τους ομογενειακούς και άλλους τοπικούς φορείς αλλά και όλους τους κατοίκους των νησιών μας

Τέλος, καλούνται όλοι οι φορείς, οι κάτοικοι των νησιών μας και οι ομογενείς να αναλογιστούν τη σημασία της λειτουργίας του γηροκομείου για την κοινωνία μας και ποιες θα είναι οι συνέπειες αν αυτό κλείσει, και να στηρίξουν με κάθε τρόπο τη λειτουργία του αγνοώντας φήμες και διαδόσεις που τη δυναμιτίζουν.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση Ικαρίας απαντά στην Εφορία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων

17/09/2008

Το τελευταίο διάστημα (κυρίως το τελευταίο ένα χρόνο) οι γνωμοδοτήσεις της 3ης ΕΦΟΡΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ προκάλεσαν χρονοβόρες αν όχι αξεπέραστες εμπλοκές στον σχεδιασμό και τη κατασκευή του Χώρου Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων και Απορριμμάτων (Χ.Υ.Τ.Υ / Χ.Υ.Τ.Α) στην Ικαρία.

Δεν χρειάζεται βέβαια να σας επισημάνουμε ότι μέσω της κατασκευής του Χ.Υ.Τ.Υ / Χ.Υ.Τ.Α, που αποτελεί τον υπ' αριθμό ένα περιβαλλοντικό στόχο τόσο των ΟΤΑ του νησιού, όσο και της Κεντρικής Διοίκησης προωθούνται :

- Η ολοκληρωμένη διαχείριση των απορριμμάτων και των υπολειμμάτων τους, καθώς η Ικαρία έχει ενταχθεί σε πρόγραμμα ολοκληρωμένης διαχείρισης.
- Η κατάργηση της επικίνδυνης ανεξέλεγκτης καύσης των απορριμμάτων.
- Η αποκατάσταση των υφισταμένων ακατάλληλων Χ.Α.Δ.Α.
- Η περιβαλλοντική εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση των κατοίκων και κυρίως των παιδιών του νησιού.
- Η εφαρμογή της Εθνικής και Ευρωπαϊκής νομοθεσίας και η αποφυγή των κυρώσεων που αναμένονται.

Πρόκειται επομένως για το σπουδαιότερο έργο που σχεδιάζεται στην Ικαρία με σκοπό την αναβάθμιση του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος, και την εξασφάλιση της υγείας των κατοίκων και επισκεπτών του νησιού. Σας υπενθυμίζουμε επίσης ότι από τις αρχές του 2009, θα ξεκινήσει η επιβολή των κυρώσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση που προβλέπουν, για τις περιοχές που δεν έχουν λύσει το πρόβλημα της διαχείρισης και απόθεσης των σκουπιδιών, την καταβολή μεγάλων χρηματικών προστίμων.

Παρόλα αυτά δεν διαμαρτυρηθήκαμε για την εκπρόθεσμη γνωμοδότηση της 3ης ΕΦΟΡΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ που έκρινε ως ακατάλληλη, για κατασκευή Χ.Υ.Τ.Υ / Χ.Υ.Τ.Α, τη θέση «Κελιά» του Δήμου Ευδήλου, θεωρώντας (η Εφορία) ότι πλησίον της περιοχής του έργου υπήρχαν ερείπια της Βυζαντινής Περιόδου.

Ούτε δώσαμε σημασία στις «φήμες», που έλεγαν ότι η συγκεκριμένη γνωμοδότηση ήταν προϊόν πιέσεων από τοπικούς παράγοντες, «διαμαρτυρόμενους πολίτες», «φίλους» και «γνωστούς». Προκάλεσε βέβαια τον εύλογο σκεπτικισμό μας το γεγονός ότι οι «Βυζαντινές Αρχαιοότητες» της γνωμοδότησης δεν ήταν γνωστές στους ντόπιους, ούτε υπάρχουν σε ιστορικές αναφορές για την Βυζαντινή Περίοδο στην Ικαρία.

Αντιθέτως υπήρξαν μαρτυρίες κατοίκων της ευρύτερης περιοχής που ισχυρίζονταν, ότι τα ερείπια αυτά ήταν σχετικά πρόσφατα (19ο και 20ο αιώνα) και προέρχονται από κτίσματα που κατασκευάστηκαν για να εξυπηρετούν εποχιακές αγροτικές δραστηριότητας (στάβλοι, κ.λ.π). Μας προβληματίσε επίσης το περιεχόμενο της συγκεκριμένης γνωμοδότησης, καθώς ανέτρεπε δεδομένα για την Ιστορική και Συλλογική μνήμη του Ικαριακού λαού.

Οι ιστορικοί που ασχολήθηκαν με τη ζωή στην Ικαρία κατά τη Βυζαντινή περίοδο θεωρούσαν ότι η άμυνα των Ικαριωτών κατά των πειρατών στηριζόταν στην απόκρυψη (οι Ικαριώτες έκτιζαν διάσπαρτα τα σπήλια τους χωρίς αυτά να έχουν οπτική επαφή μεταξύ τους, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει συνεκτικός οικιστικός ιστός) και στην μετακίνηση τους στην ενδοχώρα. Χάρη στη γνωμοδότηση για τα «Κελιά» μάθαμε ότι δεν κρυβόντουσαν από τους πειρατές αλλά αντιθέτως ότι ζούσαν σε περιοχές με θέα προς τη θάλασσα.

Αναρωτιόμαστε επίσης εάν η 3η ΕΦΟΡΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ έλαβε υπ' όψιν της ότι στη περιοχή δεν δικαιολογείται η μόνιμη εγκατάσταση, διαχρονικά, κάποιων ανθρώπων, καθώς δεν προσφέρεται για συστηματική καλλιέργεια λόγω του βραχύδους εδάφους και υπεδάφους, τη σχετικά απότομη μορφολογία και τη μη επάρκεια υδάτινων πόρων.

Δεν επρόκειτο να ασχοληθούμε με τη γνωμοδότηση για τα «Κελιά», εάν δεν έφθαναν σε εμάς οι «φήμες» ότι η 3η ΕΦΟΡΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ πρόκειται να γνωμοδοτήσει αρνητικά και για τη κατασκευή ενός άλλου σημαντικού έργου του ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΦΑΓΕΙΟΥ Ικαρίας σε περιοχή του Δήμου Ευδήλου. Οι εν λόγω «φήμες» ανέφεραν ότι πάλι ασκούνται πιέσεις από τοπικούς παράγοντες, «διαμαρτυρόμενους κατοίκους», «φίλους» και «γνωστούς».

Σας υπενθυμίζουμε ότι η ύπαρξη σφαγείου είναι αναγκαία προϋπόθεση για την αναβάθμιση της κτηνοτροφίας στην Ικαρία καθώς και για την εφαρμογή του μέτρου «Εκτατικοποίησης» του Υπουργείου Αγροτικής για μείωση των ανεπιτήρητων ζώων στο νησί.

Επίσης θα εξασφαλίσει:

- Την περιβαλλοντική αναβάθμιση του νησιού, καθώς σήμερα τα ζώα σφάζονται ανεξέλεγκτα υποβαθμίζοντας το έδαφος, τα επιφανειακά και υπόγεια νερά.
- Την μείωση της υπερβόσκησης που πλήττει την Ικαρία, καθώς θα μείνουν λιγότερα ζώα ιδιαίτερα μετά την εφαρμογή του μέτρου της «Εκτατικοποίησης».
- Τις καλές συνθήκες υγιεινής και τον απαιτούμενο κτηνιατρικό έλεγχο κατά τη σφαγή των ζώων.
- Τη πιστοποίηση της ποιότητας των Ικαριακών κρεάτων.
- Τη συστηματική και ορθολογική διάθεση των υγρών και στερεών αποβλήτων που προέρχονται από τη σφαγή.
- Την ελαχιστοποίηση της όχλησης που προκαλεί η ανεξέλεγκτη σφαγή (οπτική όχληση, δυσάρεστες μυρωδιές, κ.λ.π).

Ως εκ τούτου είναι προφανής η σημασία της κατασκευής ενός οργανωμένου σφαγείου για τους κτηνοτρόφους, τους κατοίκους και τους επισκέπτες του νησιού.

Δυστυχώς μην μπορώντας να ρισκάρουμε τη ματαίωση και της κατασκευής του σφαγείου, ο Πρόεδρος του «Αναπτυξιακού Συνδέσμου Ο.Τ.Α Ικαρίας και Φούρνων», που είναι ο κύριος φορέας σχεδιασμού και κατασκευής του έργου, Κος Αυγερινός Κούβαρης, επικοινωνήσε με υπάλληλο της 3ης ΕΦΟΡΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ .

Με έκπληξη πληροφορήθηκε από την αρμόδια υπάλληλο ότι πρόκειται να γνωμοδοτήσει αρνητικά για τη κατασκευή του σφαγείου, ισχυριζόμενη ότι το σφαγείο θα φαίνεται από το κάστρο του «Κοσκινά». Στις εύλογες επισημάνσεις του κου Κούβαρη, ότι λόγω της τοποθεσίας του κάστρου (ως γνωστόν τα κατασκευάζαν στα ψηλότερα σημεία για να παρατηρούν και να επιβλέπουν όσο πιο μακριά γινόταν) από αυτό θα φαίνεται η μισή Ικαρία, η υπάλληλος του είπε ότι θα γνωμοδοτήσει αρνητικά γιατί θα κοπούν κάποια δέντρα και ότι τάχα εκεί είναι δάσος. Ασχέτως αν η εν λόγω υπάλληλος είναι αναρμόδια να γνωμοδοτεί για δένδρα και δάση, καταργώντας άλλες Υπηρεσίες.

Για το θέμα της οπτικής όχλησης των επισκεπτών του κάστρου που τουλάχιστον είναι θέμα της αρμοδιότητας της επισημαίνουμε τα εξής:

- Θα πρέπει σύμφωνα με την άποψη της να σταματήσει κάθε οικοδομική δραστηριότητα στις περιοχές που έχουν οπτική επαφή με το κάστρο του Κοσκινά, καθώς θα έπρεπε να γνωρίζει ότι το σφαγείο είναι ένα κατ' εξοχήν κτιριακό έργο (μεγέθους μιας αποθήκης) .
- Θεωρώντας ότι ούτως ή άλλως η απόσταση του έργου από το κάστρο είναι σημαντική, αναμένουμε από τη 3η ΕΦΟΡΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ να μας την προσδιορίσει.

Αξιότιμοι κύριοι,

Οι συγκεκριμένες ενέργειες που αναφέρθηκαν, και αφορούν την δημιουργία δυο σημαντικών έργων υποδομής για την Ικαρία, δημιουργούν εύλογη αγανάκτηση στους κατοίκους της Ικαρίας και έντονη ανησυχία στον χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για την εξέλιξη των αναγκών αυτών έργων.

Επίσης διάχυτη είναι η αίσθηση στην κοινή γνώμη ότι τα εμπόδια που παρουσιάζονται στην εξέλιξη των έργων δεν είναι αποτέλεσμα μόνο του υπερβάλλοντος ζήλου διαφόρων υπηρεσιακών παραγόντων. Κατά την άποψη μας ευθύνες για όλη αυτή την υπόθεση δεν θα έχουν βεβαίως μόνο οι «υπάλληλοι» των υπηρεσιών, ευθύνες υπάρχουν πρώτα και κυρία στους πολιτικούς προϊστάμενους όλων των συναρμόδιων υπηρεσιών. Που αφενός δεν δημιούργησαν ποτέ τις αναγκαίες υποδομές και αφετέρου δεν υποστηρίζουν αποτελεσματικά την προσπάθεια της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να τις κατασκευάσει σήμερα.

Τελειώνοντας παρακαλούμε, από εδώ και πέρα να φροντίσετε να αντιμετωπισθεί με αντικειμενικότητα και χωρίς έξωθεν παρεμβάσεις από τη 3η ΕΦΟΡΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, και όχι μόνο κάθε έργο που αφορά την Ικαρία.

Αναμένοντας ενέργειες σας, είμαστε στη διάθεση σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση ή πληροφορία.

Υ.Γ. Στα πλαίσια της προσδοκώμενης, από εδώ και πέρα, καλής συνεργασίας μας με την 3η ΕΦΟΡΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ σας περιμένουμε στο νησί μας για να μας παρουσιάσετε τις «Βυζαντινές Αρχαιοότητες» στη θέση «Κελιά», ώστε ναδρομολογηθούν από κοινού με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς (Συμπεριλαμβανομένου και του Υπουργείου Πολιτισμού φυσικά) οι διαδικασίες για την ανάδειξη τους, αφού κατά τη γνώμη σας έχουν τόσο μεγάλη αξία.

Με εκτίμηση,
Οι Δήμαρχοι Ικαρίας

Επιτέλους ... έργα!

Όχι, η λύση δεν ήρθε από την στεριά, δεν ήρθε ούτε από ... τα βουνά! Η θάλασσα ξύπνησε και οι άνθρωποι της πιάσανε δουλειά! Την περασμένη Άνοιξη οι ψαράδες του Καρκιναγρίου ίδρυσαν σύλλογο με σκοπό την προώθηση των επαγγελματικών τους συμφερόντων αλλά και με ευρύτερους αναπτυξιακούς, οικολογικούς στόχους που έχουν να κάνουν με την θάλασσα και το περιβάλλον της.

Ανέλαβαν το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής με σκοπό να γίνουν κάποια έργα για την διευκόλυνση τους αλλά και για την αποφυγή ατυχημάτων. Εκεί που άλλοι κωφεύουν ή κρύβονται πίσω από (αν)αρμοδιότητες, οι Ψαράδες μας, μέσα από τα έσοδα του πανηγυριού, εράνους, ιδιωτικές προσφορές, μπόλικη εθελοντική εργασία (εννοείται και από κατοίκους του χωριού - μη ψαράδες) και σε μερικές περιπτώσεις υλικά από τον Δήμο, έκαναν ήδη τα πρώτα σχέδια τους πράξη. Συγκεκριμένα έγιναν τα εξής έργα:

Ράμπα ανέλκυσης σκαφών, εγκατάσταση μηχανής ανέλκυσης σκαφών, τοποθέτηση φωτισμού επί του πέτρινου τοιχείου της Λειβάδας, τσιμεντρόστρωση της Λειβάδας και μερική τσιμεντόστρωση προς Πευκή, τοποθέτηση κάγκελων στον Μπαρκαδούρο και προσωρινή αποκατάσταση στην κάθοδο του, σε ένα σημείο που ήταν πάρα πολύ επικίνδυνο και είχαμε ζητήσει κι εμείς επανειλημμένως από τους φορείς την επισκευή του.

Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Αλιευτικό Σύλλογο Καρκιναγρίου για την τόσο λεπτομερή ενημέρωσή μας. Εμείς θα διαθέσουμε ό,τι χρειαστεί. Παρακολουθούμε τα τρέχοντα εκκρεμή θέματα και είμαστε κοντά τους, όπως λένε και οι ίδιοι στο καταστατικό τους υπό «την κοινή προσπάθεια με όλες τις μορφές πάλης, από τις πιο απλές ως και τις πιο σύνθετες για την κατάκτηση των δικαιωμάτων» μας! Στην 1η τους επιστολή μάς αποκάλεσαν «αδελφό» σύλλογο και έτσι είναι. Γιατί τα μέλη του είναι δικοί μας άνθρωποι. Με τους περισσότερους να είναι μέλη και του Συλλόγου μας, η στενή συνεννόηση και συνεργασία θα συνεχιστεί, πάντα με αγάπη για τους κατοίκους και το φυσικό περιβάλλον των χωριών μας.

Συνάντηση με τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, κ. Αναστάση Παπαληγούρα.

Για θέματα που αφορούν τις ακτοποϊκές συνδέσεις των νησιών του Νομού Σάμου, αλλά και για γενικά ζητήματα υποδομών αρμοδιότητας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, συναντήθηκε ο Βουλευτής του Νομού Σάμου, κ. Θαλασσινός Θαλασσινός, με τον Υπουργό κ. Αναστάση Παπαληγούρα.

Ειδικότερα στη συνάντηση ο κ. Θαλασσινός αναφέρθηκε στην ακτοποϊκή σύνδεση του νομού Σάμου με τον Πειραιά και τη Βόρειο Ελλάδα, τονίζοντας ταυτόχρονα την ανάγκη για τη δωδεκάμηνη σύνδεση του νομού με τη Θεσσαλονίκη, την Καβάλα και την Αλεξανδρούπολη. Στη συνέχεια, ο Βουλευτής του Νομού αναφέρθηκε στην εξέλιξη του προγράμματος για τα μικρά νησιά του Αιγαίου και μια σειρά άλλων θεμάτων που αφορούν την καθημερινότητα των νησιωτών.

Στη συνάντηση συμμετείχαν ο Υφυπουργός κ. Καρμένος, ο Υφυπουργός Εξωτερικών, κ. Βαλινάκης με την ιδιότητα του ως Βουλευτής Δωδεκανήσου, η Βουλευτής Κυκλάδων κ. Μανούσου – Μπινοπούλου, ο Βουλευτής Χίου, κ. Κοσμίδης και ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου κ. Κουρούσης.

από το Γραφείο Τύπου του Βουλευτή Σάμου κ. Θαλασσινού Θαλασσινού (02/10/08).

Χρηματοδοτήσεις

Από το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής

Αποκατάσταση Σπηλαίωσης στην προβλήτα του Λιμένος Ευδήλου (50.000Ευρώ), Προστασία Παραλιακού Οικισμού Κάμπου Ευδήλου (40.000Ευρώ), Εξηλεκτρισμός στην περιοχή «Χαμπλός» καταφύγιο Δ. Αγ. Κηρύκου στην Ικαρία (10.000Ευρώ).

Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη εγκρίθηκε χρηματοδότηση ύψους 150.000 ευρώ για εργασίες επισκευών σχολείων του Δήμου Αγ. Κηρύκου.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Πωλείται στον Μαγγανίτη Ικαρίας, παραδοσιακό πέτρινο σπίτι 70τμ. κατοικήσιμο, με κτήμα 1 στρέμματος με ελαιόδεντρα.

πληροφορίες 69424 61671

Ανταπόκριση από την Ικαρία

του Γιώργου Βιτοσάρα
gvitsaras@hol.gr

Όποιος
ανακατεύεται
με τις τράπεζες,
τον τρώνε οι τόκοι!

Τονωτική ένεση στο Νοσοκομείο

Κοντά στα 280.000 ευρώ παίρνει το Νοσοκομείο Ικαρίας για ανανέωση και αντικατάσταση ιατροτεχνολογικού και ξενοδοχειακού εξοπλισμού. Θα μπορέσει η νέα διοίκηση (η οποία καταβάλει μεγάλες και φιλότιμες προσπάθειες για την καλύτερη λειτουργία του Νοσοκομείου) να νοικοκυρέψει την κατάσταση; Ναι, λέω εγώ, αλλά χρειάζεται την συνεργασία και χείρα βοηθείας από όλους μας!

Αλήθεια, οι Ικαριώτες γιατροί που είναι; Την αγάπη μας για τον τόπο που γεννηθήκαμε και καταγόμαστε πρέπει να την δείχνουμε κιόλας, όχι μόνο να την ανακοινώνουμε! Αυτό με αφορμή του γεγονότος ότι και πάλι ακούγονται φωνές για τις ελλείψεις του Ιατρείου στις Ράχες που ελπίζουμε να γίνει επιτέλους Πολυδύναμο και πιο πολύ ελπίζουμε στην στελέχωσή του, έτσι ώστε ούτε μια ημέρα να μην μένει χωρίς γιατρό!

Οι Διαδικτυακές πύλες των Δήμων της Ικαρίας

Εκτός από την νέα διαδικτυακή πύλη του Δήμου Ραχών (www.raches.gov.gr), διαθέσιμες στο κοινό είναι επίσης οι διευθύνσεις www.agioskirikos.gov.gr και www.eydilos.gov.gr όπου βρίσκετε και επικοινωνείτε με τους άλλους δύο δήμους της Ικαρίας. Πολύ ευχάριστο αυτό! Ελπίζουμε να ενημερώνονται και συχνά!

Πυρκαγιά από κολώνα της ΔΕΗ!

Φωτιά ξέσπασε στην περιοχή Βαθυποταμιά (μεταξύ Αρμενιστή και Να) την Τρίτη στις 2 του Σεπτεμβρίου στις 5 το απόγευμα. Η φωτιά προκλήθηκε από σπινθήρα κολώνας της ΔΕΗ (πριν από δυο ημέρες στην περιοχή Βαίων στον Χρυσόστομο από κοπή καλωδίων της ΔΕΗ είχαμε διακοπή ρεύματος στο νησί για δυο ώρες, ευτυχώς χωρίς να προκαλέσει εστία φωτιάς).

Στην κατάσβεση και τον πλήρη έλεγχο της φωτιάς -η οποία επιτεύχθηκε κατά τις 7.30 με 8 το βράδυ- ουσιαστική συμμετοχή είχαν τα εναέρια μέσα (δυο αεροπλάνα και ένα ελικόπτερο τα οποία πέταξαν και μετά τη δύση του ηλίου, γεγονός που οφείλεται στην παρέμβαση του υφυπουργού κ. Π. Καμμένου...να λέμε τις αλήθειες), οι επίγειες δυνάμεις της πυροσβεστικής και πολλοί πολίτες (έμπειροι και γνώστες στην κατάσβεση των πυρκαγιών).

Ένα μεγάλο *ευχαριστώ* αξίζει στους πυροσβέστες που ήρθαν από την Σάμο και στην εταιρεία *Καλλίστη* που άλλαξε το δρομολόγιο του επιβατηγού *Σαρδηνία Βέρα* για να τους φέρει στον Εύδηλο. Όσο για τη ΔΕΗ ο...νών νοήτω!

Σκουπιδιών συνέχεια

Στις 27 του Οκτώβρη έγινε ένα ακόμη δημοτικό συμβούλιο για την ολοκληρωμένη διαχείριση απορριμμάτων. Ήδη έχουν έρθει οι κάδοι ανακυκλούμενων σκουπιδιών, οι δεματοποιητές και το ειδικό απορριμματοφόρο, ενώ μένει ακόμη το κομμάτι της ενημέρωσης προς τους κατοίκους για την συμμετοχή τους στο καθάρισμα-νοικοκύρεμα της Νικαρίας. Θα προγραμματίσουμε (οὔλοι εμείς) τα επόμενα βήματα και θα δούμε (οὔλοι εμείς) τις προοπτικές του θέματος που πια μας αφορά όλους και εδώ θα αποδείξουμε στην πράξη

Έργα με αρχή αλλά χωρίς τέλος

Τα εγκαίνια των εργασιών για το υβριδικό έργο σε Πέζι και Προεσπέρα πραγματοποιήθηκαν στο τέλος του Οκτώβρη. Ωστόσο, το έργο αυτό όπως και η αποπεράτωση του δρόμου Ναξ-Κάλαμος θα ολοκληρωθούν λίγο αργότερα από το προβλεπόμενο! Κάπου στο δρόμο χάθηκε και το έργο που αφορούσε τη δημιουργία σφαγείου...το οποίο ελπίζουμε να μπει (και πρέπει) στο Δ' ΚΠΣ.

Όσο για τον πολυπόθητο ΧΥΤΥ δεν ακούγεται τίποτα πια. Μετά από την δήλωση του κ. Καμμένου σχετικά με τις αντιδράσεις από κατοίκους των περιοχών Πλαγιάς και Κοσοικιών, το έργο δεν ξέρουμε και πάλι που θα γίνει. Αναρωτιέμαι, οι αρμόδιοι δεν έχουν το θάρρος να «ακούσουν» τις μελέτες των επιστημόνων (εκτός αν αμφισβητούνται και αυτές, οπότε μπαίνει και ένα άλλο ερώτημα: γιατί τις πληρώνουμε;) και να προχωρήσουν στις δημοπρασίες και στην έναρξη των εργασιών. Είναι γνωστό σε όλους μας ότι από 1/1/2009 θα πληρώνουμε 34.000 ευρώ πρόστιμο ανά ημέρα αν δεν υπάρχουν ολοκληρωμένοι ΧΥΤΥ. Αυτό όμως που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι πως πρόκειται για ένα από τα βασικότερα έργα υποδομής του νησιού μας, όπως και οι βιολογικοί καθαρισμοί και οι οποιοσδήποτε εργασίες χρειάζονται για να έχουμε καθαρό πόσιμο νερό!

Τουρισμός

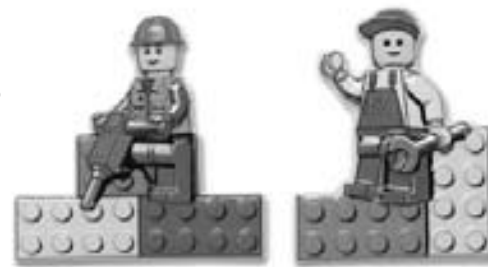
Στις 15 του Οκτώβρη είχαμε δημοτικό συμβούλιο στις Ράχες με θέμα τον Τουρισμό και την προετοιμασία για την επόμενη περίοδο...Θα αλλάξουν κάποια πράγματα όσο αφορά τις συγκατοικίες, την διαχείριση των παραλιών.. κ.ά. τα οποία θα δούμε όταν οι αποφάσεις θα συγκεκριμενοποιηθούν. Τα ίδια ισχύουν και για το Επαρχιακό Συμβούλιο που έγινε στις 16 του Οκτώβρη για την διαμόρφωση προτάσεων για το «ειδικό πλαίσιο χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης για τον Τουρισμό».

Ο καθένας μας πια, από οποιαδήποτε θέση και να βρίσκεται πρέπει να βοηθήσει στο να γίνουν στην Ικαρία συνειδήση και πράξη τα εξής: διαλογή των σκουπιδιών από το σπίτι μας, ξεχωριστοί κάδοι σε συγκεκριμένες περιοχές των οικισμών μας, όπου θα πετάμε τα διαλεγμένα σκουπίδια μας για να συνετίζουμε τους αδιαφορούντες. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να δώσουμε λύσεις για μερικά χρόνια στο πρόβλημα της διαχείρισης των σκουπιδιών μας.

Πολύ σύντομα θα μας ζητηθεί από τους δήμους η συμμετοχή μας σε ένα τέτοιο πρόγραμμα και πρέπει να είμαστε 100% έτοιμοι! Είναι στο χέρι μας να μην ξαναδούμε χωματερή στο νησί μας να καίει σκουπίδια, να μην ξαναδούμε σκουπίδια στις ακρογιαλιές και στις ρεματιές μας, είναι στο χέρι μας να γίνουμε ένα νησί πρότυπο για την Ελλάδα στην σωστή διαχείριση των απορριμμάτων (γιατί σε άλλες χώρες αυτά γίνονται από χρόνια). Είναι στο χέρι μας να γίνουμε νοικοκύρηδες στον τόπο μας.

στη ράχη... του Δήμου Ραχών

στη στήλη αυτή φιλοξενούμε ειδήσεις για τις εξελίξεις και τα έργα που συμβαίνουν στο Δήμο Ραχών, ύστερα από επικοινωνία μας μαζί του.

• Η διαδικτυακή πύλη του Δήμου Ραχών

- Την Παρασκευή 12 Σεπτεμβρίου 2008, στις 20:00, στην Αίθουσα Πολιτιστικών Εκδηλώσεων Χριστού Ραχών έγινε η επίσημη παρουσίαση της νέας δημοτικής ηλεκτρονικής πύλης www.raches.gov.gr.
- Η ηλεκτρονική πύλη www.raches.gov.gr εντάσσεται σε μία συνολική προσπάθεια του Δήμου για ανάπτυξη ενός σύγχρονου καναλιού επικοινωνίας με τους Δημότες, ενίσχυση της συμμετοχής των πολιτών στα κοινά, βελτίωση της εξυπηρέτησης ειδικών ομάδων πολιτών – όπως ΑΜΕΑ, μετανάστες κλπ - και παροχή νέων αποτελεσματικών υπηρεσιών, με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας της καθημερινής ζωής με πρακτικό και αποτελεσματικό τρόπο.

• Χωρίς γιατρό Ράχες και Καρκινάγρι

- Σε κινητοποιήσεις καλεί και πάλι ο Δήμος Ραχών του κατοίκους της περιοχής αντιδρώντας στην «απαράδεκτη» όπως χαρακτηρίζει κατάσταση του τομέα της υγείας. Ειδικότερα, τον περασμένο μήνα υπήρξε διακοπή παροχής υπηρεσιών υγείας στους κατοίκους της περιοχής των Ραχών -έστω αυτές τις στοιχειώδεις παροχές που θα μπορούσε να προσφέρει ένα αγροτικό ιατρείο- γιατί όπως χαρακτηριστικά αναφέρει σε ανακοίνωση του ο Δήμος Ραχών το ιατρείο «δεν λειτουργεί»!

Συγκεκριμένα:

- Μέσα στον Οκτώβριο ο αγροτικός γιατρός ανακοίνωσε ότι δεν μπορούσε να κάνει πλήρες ιατρείο γιατί η μοναδική νοσηλεύτρια- και μάλιστα αποσπασμένη από το Νοσοκομείο του Αγίου Κηρύκου- βρίσκεται σε άδεια.
- Και όταν λήξει η άδεια της θα έχει λήξει και η απόσπαση της και θα επιστρέψει στη θέση της στο νοσοκομείο του Αγίου Κηρύκου.
- Ο αγροτικός γιατρός θα λείπει για κάποιο χρονικό διάστημα με άδεια.
- Την Παρασκευή 10 Οκτωβρίου 2008 η εικόνα του αγροτικού ιατρείου ήταν εικόνα ντροπής: πολλές μπότες έφεραν τα παιδιά τους για εμβολιασμό και βρήκαν κλειστές πόρτες.

Απόφαση γενικής συνέλευσης που έγινε στις Ράχες αναφέρει: Ξέρουμε ότι αυτή κατάσταση δεν είναι ούτε τυχαία ούτε συγκυριακή. Ζούμε στο πετσί μας τις συνέπειες των αντιδραστικών αλλαγών στο χώρο της Υγείας που συστηματικά έχουν προωθηθεί από όλες τις προηγούμενες και τωρινή κυβέρνηση. Αναγνωρίζουμε τον ένοχο και τον καταδικάζουμε! Απαιτούμε τάρα χωρίς χρονοτριβή, να υπάρχει τουλάχιστον γιατρός και νοσηλεύτρια στο αγροτικό ιατρείο Ραχών όλες τις μέρες, συνεχώς.

Για το αγροτικό ιατρείο στις Ράχες επιμένουμε να παλεύουμε:

- Να αναβαθμιστεί σε πολυδύναμο ιατρείο με τουλάχιστον ένα δεύτερο γιατρό ειδικευμένο, νοσηλεύτριες, μαία και βοηθητικό προσωπικό.
- Να βελτιωθεί ο εξοπλισμός του.
- Να προσληφθεί επιτέλους οδηγός για το ασθενοφόρο.
- Χωρίς γιατρό παραμένει και το αγροτικό ιατρείο του Καρκιναγρίου, ενώ ανακριβής παραμένει ακόμη η ημερομηνία που η θέση θα καλυφθεί εκ νέου.

Το θέμα της Υγείας εξακολουθεί να παραμένει επίκαιρο μιας και παρ' όλες τις επισκέψεις των Δημάρχων του νησιού στο Υπουργείο Υγείας και τις κινητοποιήσεις, δεν έχει επέλθει ακόμα κανένα αποτέλεσμα σχετικά με την αναβάθμιση του ιατρείου των Ραχών και την στελέχωση του με γιατρό, νοσηλεύτρια, μαία και οδηγό ασθενοφόρου.

• Έγκρισης αποδοχής προγράμματος Συν - Κοινωνία

Στις Ράχες και στο πολιτιστικό κέντρο του Δήμου Ραχών στις 28 του μηνός Σεπτεμβρίου, σε έκτακτη συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ραχών αποφάσισε ομόφωνα να εγκρίνει την συμμετοχή του Δήμου Ραχών στο Ε.Π. «ΣΥΝ – ΚΟΙΝΩΝΙΑ» (πρόγραμμα για συγκοινωνία στο νησί) και κατ' επέκταση την σύναψη συμβάσεων ανάμεσα στον Δήμο και τους λεωφορειοδότες, που θα ανταποκριθούν στην πρόσκληση του Δήμου για την υπογραφή των σχετικών συμβάσεων, για ορισμένο χρονικό διάστημα, σύμφωνα με τις προτάσεις του Δημάρχου.

Μετά από τα προβλήματα που προέκυπταν κατά καιρούς με το θέμα των συγκοινωνιών στο νησί εξαιτίας της έλλειψης οικονομικών πόρων των Δήμων, επιτέλους εγκρίθηκε η πρώτη φάση του Ε.Π. «ΣΥΝ – ΚΟΙΝΩΝΙΑ» από το οποίο οι Δήμοι της Ικαρίας έχουν εξασφαλίσει 147.000,00€ για διάστημα από 01/11/2008 έως 31/12/2009 (14 μήνες). Με βάση αυτό έγινε προσπάθεια να σχεδιασθούν τα απαιτούμενα δρομολόγια δημοτικής και διαδημοτικής συγκοινωνίας, ωστόσο το ποσό για την εκτέλεση όλων αυτών των διαδρομών προσεγγίζει τις 500.000,00€ ποσό απαγορευτικό και για τους προϋπολογισμούς των Δήμων και για τις πιστώσεις του Ε.Π. «ΣΥΝ – ΚΟΙΝΩΝΙΑ» που αναλογούν στους δήμους της Ικαρίας.

Συνεπώς, προκύπτει ζήτημα διαρκούς διεκδίκησης των πόρων που απαιτούνται για την υλοποίηση του σχεδιασμού, έχοντας ως κριτήριο ότι οι συγκοινωνίες είναι δικαίωμα στο οποίο πρέπει να έχουν πρόσβαση όλοι οι πολίτες έτσι ώστε ο στόχος της βελτίωσης του επιπέδου ζωής που πρέπει να υπηρετεί η Τ.Α. να γίνεται πράξη καθημερινά.

Επίσης, ως στόχο έθεσαν οι Δήμοι την αξιοποίηση και την τέλεια απορρόφηση του ποσού των 147.000,00€ που εξασφαλίστηκε. Για την περιοχή μας αυτό σημαίνει συνέχιση των δρομολογίων Ράχες - Εύδηλος - Αγ. Κήρυκος όπως αυτό εκτελείται μέχρι σήμερα με επιδότηση των Δήμων, καθώς και των δρομολογίων Καρκινάγρι - Ράχες μέσω των οικισμών Αμάλου – Βρακάδων – Κουνιάδων - Προεσπέρας πάλι με επιδότηση του Δήμου.

Η Πολιτεία της σιωπής!

Στο προηγούμενο τεύχος κάναμε αναφορά στις περσινές ανεκπλήρωτες (μέχρι και σήμερα!!!) υποσχέσεις-δεσμεύσεις του Δήμου Ραχών για την ενίσχυση με 5.000 ευρώ του συλλόγου μας και κυρίως για την εκπόνηση τοπογραφικών μελετών για τον χώρο της Λαγκάδας και το αναπαλαιωμένο (από εμάς) σχολείο-μουσείο του Αμάλου! Αντίδραση; Καμία! Τίποτα! Θα μας αρκούσε όμως, μιλάμε ειλικρινά, μια απάντηση έστω αρνητική. Ότι δηλαδή για κάποιους λόγους δεν γίνεται να προχωρήσουν –προς το παρόν- αυτές οι εκκρεμότητες. Όμως κανείς δεν καταδέχτηκε να μας απαντήσει.

Θέλουμε να αναρωτηθείτε πώς μπορεί να αισθάνεται ένας σύλλογος που προσπαθεί τόσα χρόνια, όταν συναντά τέτοια απάθεια από ανθρώπους με τους οποίους θέλει (και πρέπει) να συνεργαστεί για το αύριο του τόπου μας. Θέλουμε να φανταστείτε πώς μπορεί να αισθάνονται οι νέοι άνθρωποι που συγκροτούν την ομάδα αυτής της εφημερίδας όταν τους φέρονται σαν να μην υπάρχουν! Ή στην καλύτερη των περιπτώσεων, όταν οι μόνες αντιδράσεις είναι κάποιες (τάχα μου) φιλικές συμβουλές για αλλαγή τακτικής προς αποφυγή μηνύσεων (!!!) για τα όσα γράφονται στην εφημερίδα!

Αγαπητοί Κύριοι, η ποιότητα της Πολιτείας του καθενός κρίνεται από τον τρόπο που επιλέγει να τοποθετηθεί στα πράγματα. Εμείς επιλέγουμε το φως, γιατί αυτό μας ταιριάζει.

Καλή σας Νύχτα!

Η Συντακτική Ομάδα

φάκελος ΥΠΕΡΒΟΣΚΗΣΗ

Σας παρουσιάζουμε επιστολή της WWF Ελλάς με θέμα την «υπερβόσκηση και οικολογική υποβάθμιση στην Ικαρία».

Για λόγους οικονομίας, προσαρμόσαμε – με την σύμφωνη γνώμη της WWF Ελλάς – την παρούσα επιστολή, αφαιρώντας υποσημειώσεις και παραπομπές. Η εφημερίδα μας έχει στην διάθεση όποιου ενδιαφέρεται το πλήρες κείμενο. Η επιστολή αυτή απεστάλη και κοινοποιήθηκε σε: Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. - Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής και Νήσων, Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. - Διεύθυνση Τεχνικών Ελέγχων, Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου - Διεύθυνση Γεωργικής Ανάπτυξης, Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Σάμου - Γραφείο Νομάρχη, Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Σάμου - Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης, Δήμος Ικαρίας, Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Γενική Διεύθυνση Ζωϊκής Παραγωγής, Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. - Τμήμα Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος, Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου - Διεύθυνση Περιβάλλοντος & Χωροταξίας.

Αθήνα, 23 Σεπτεμβρίου 2008

ΘΕΜΑ: Υπερβόσκηση και οικολογική υποβάθμιση στην Ικαρία

Αξιότιμοι κύριοι/ες,

Μετά από σειρά καταγγελιών που έφτασαν στη Νομική Ομάδα Υποστήριξης Πολιτών, θα θέλαμε να επισημάνουμε το σοβαρό πρόβλημα της υποβάθμισης του ικαριώτικου φυσικού περιβάλλοντος από την υπερβόσκηση. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται από πρόσφατη μελέτη του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, ευρέως διαθέσιμη από την ιστοσελίδα της Ν.Α. Σάμου.

Η μελέτη βοσκοικανότητας σημειώνει ότι οι βοσκήσιμες εκτάσεις μπορούν να καλύψουν μόνο το 70% των αναγκών των εκτρεφόμενων αιγοπροβάτων που εντοπίζονται στο νησί. Το πρόβλημα οφείλεται στα λεγόμενα ανεπιτήρητα αιγοπρόβατα, για τα οποία η μελέτη αναφέρει ότι: ο αριθμός τους είναι μεγάλος, βόσκουν όλο τον χρόνο ανεξέλεγκτα σε συγκεκριμένες τοποθεσίες βοσκοτόπου, αλλά τους χορηγείται και συμπληρωματική τροφή την χειμερινή κυρίως περίοδο. Τα ζώα αυτά δεν καλύπτουν τις ανάγκες τους πάντα, διέρχονται περιόδους υποσιτισμού με αποτέλεσμα να επηρεάζεται η γονιμότητα και η παραγωγικότητά τους...Είναι τα ζώα που κάνουν τη μεγαλύτερη ζημιά στις ιδιοκτησίες και τους βοσκοτόπους του νησιού κατά κοινή ομολογία...

Θα πρέπει να σημειωθεί επίσης ότι η κατάσταση της υγείας των ζώων αυτών δεν φαίνεται να είναι πλέον σύμφωνη με τους υγειονομικούς όρους που πρέπει να πληρούν τα ζώα αιγοπρόβατα εμπορίου.

Το πρόβλημα με τα ανεπιτήρητα αιγοπρόβατα πηγάζει από το γεγονός ότι πολλοί ιδιοκτήτες των ζώων ετεροαπασχολούνται, δηλαδή έχουν μία άλλη κύρια απασχόληση (δημόσιοι υπάλληλοι, οδηγοί, οικοδόμοι, έμποροι, επιτηδευματίες, κ.λ.π.)...Τα ζώα αυτά είναι εγγεγραμμένα σε ονόματα συζύγων, παιδιών, κ.λ.π., με σκοπό το δικαίωμα στην είσπραξη των επιδοτήσεων... Διατηρούνται όμως για συναισθηματικούς λόγους ή για λόγους παράδοσης, καθώς επίσης και λόγω του συστήματος επιδότησης της Ε.Ε.

Καθώς αρκετά από τα ζώα αυτά συντηρούνται λόγω των ευρωπαϊκών επιδοτήσεων, θα θέλαμε να υπογραμμίσουμε ότι «οι ενέργειες που αποτελούν αντικείμενο χρηματοδότησης από τα διαρθρωτικά ταμεία, από την ΕΤΕ ή από άλλο υφιστάμενο χρηματοδοτικό όργανο πρέπει να συμφωνούν με τις διατάξεις των συνθηκών και των πράξεων που θεσπίζονται δυνάμει αυτών, καθώς και με τις κοινοτικές πολιτικές, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν ...την προστασία του περιβάλλοντος...». Ειδικότερα, «τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε γεωργική γη... να διατηρείται σε καλή γεωργική

και περιβαλλοντική κατάσταση...». Η Ελλάδα οφείλει να καθορίσει «στοιχειώδεις απαιτήσεις για τις ορθές ...περιβαλλοντικές συνθήκες... λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των περιοχών για τις οποίες πρόκειται, όπως το έδαφος και οι κλιματικές συνθήκες, τα υφιστάμενα συστήματα γεωργικής εκμετάλλευσης, [την] χρήση γης, ...[την] δομή των εκμεταλλεύσεων...».

Υπενθυμίζεται ότι η ελληνική νομοθεσία για την πολλαπλή συμμόρφωση, που εξειδικεύει το σύστημα κυρώσεων (Μείωση ή αποκλεισμός από τις επιδοτήσεις), που προβλέπουν οι σχετικοί ευρωπαϊκοί Κανονισμοί, έχει πλέον ισχύ νόμου.

Περιοχές της Ικαρίας, όπου εντοπίζεται το πρόβλημα, είναι κυρίως το Πέζι, την Αμμουδιά, την Εριφή, την περιοχή του φαράγγιού του Χάλαρη και ένα σημαντικό τμήμα της Ζώνης Ειδικής Προστασίας «GR4120005 νήσος Ικαρία (νοτιοδυτικό τμήμα)», αλλά και ένα μεγάλο μέρος της υπόλοιπης Ν.Δ. πλευράς του νησιού. Η Ικαρία είναι ένα νησί με ξεχωριστή οικολογική σημασία: σύμφωνα με τα διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα, στην Ικαρία εντοπίζονται 13 ελληνικά και 29 Αιγαιακά ενδημικά είδη χλωρίδας, εκ των οποίων τα 15 είναι ενδημικά. Στο νησί απαντούν 2 φυτά (επίσης, 5 θηλαστικά και 1 αμφίβιο) του Παραρτήματος II της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ («Ζώα και Φυτικά Είδη Κοινοτικού Ενδιαφέροντος των Οποίων η Διατήρηση Επιβάλλει τον Καθορισμό Ειδικών Ζωνών Διατήρησης»), 1 αμφίβιο και 5 ερπετά του Παραρτήματος IV της ίδιας Οδηγίας («Ζώα και Φυτικά Είδη Κοινοτικού Ενδιαφέροντος που Απαιτούν Αυστηρή Προστασία»), και 12 φυτικά είδη που προστατεύονται από το Π.Δ. 67/81, το οποίο απαγορεύει «την εκρίζωση... και δια παντός τρόπον καταστροφή των αναφερόμενων...βλαστικών ειδών...». Είναι σαφές ότι η υπερβόσκηση θέτει σε κίνδυνο την επιβίωση σπάνιων ειδών και οδηγεί στην υποβάθμιση του ενός ευπαθούς οικοσυστήματος.

Εν όψει των παραπάνω επιστημονικών, και επικαλούμενοι το δικαίωμά μας για πρόσβαση στην περιβαλλοντική πληροφορία, θα θέλαμε να παρακαλέσουμε την Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης της Ν.Α. Σάμου και την Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής & Νήσων του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. να μας χορηγήσει τις παρακάτω πληροφορίες:

1. τις εκθέσεις ελέγχου, και τις βεβαιώσεις επιλεξιμότητας που απέστειλε η Νομαρχία για την περιοχή ευθύνης της προς την Διεύθυνση ΟΣΔΕ του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. για τα έτη 2007 και 2008 •
2. τον αριθμό των επιτόπιων ελέγχων που έχουν διεξαχθεί στην Ικαρία τα έτη 2007-2008 για την τήρηση των Κωδίκων Ορθής Γεωργικής Πρακτικής, και τις κυρώσεις που έχουν τυχόν επιβληθεί.

3. τον αριθμό των επιτόπιων ελέγχων που έχουν διεξαχθεί στην Ικαρία τα έτη 2007-2008 για την εφαρμογή του καθεστώτος πολλαπλής συμμόρφωσης (ειδικά στους τομείς «έδαφος» και «περιβάλλον»).

4. τον αριθμό των επιτόπιων ελέγχων που έχουν διεξαχθεί στην Ικαρία τα έτη 2007-2008 για την εφαρμογή και τον έλεγχο των Κωδίκων Ορθής Γεωργικής Πρακτικής και του καθεστώτος πολλαπλής συμμόρφωσης, στα πλαίσια του προγράμματος εξισωτικής αποζημίωσης.

5. τον αριθμό των ελέγχων κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων, και διοικητικών και επιτόπιων ελέγχων που έχουν διεξαχθεί στην Ικαρία τα έτη 2007-8 στα πλαίσια του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, καθώς και τις μειώσεις ή αποκλεισμούς που τυχόν επιβλήθηκαν.

6. τον αριθμό των αιτήσεων για ένταξη στο πρόγραμμα εκτατικοποίησης της κτηνοτροφίας που έχουν εγκριθεί, και τα πορίσματα των ελέγχων για την τήρησή του.

Επίσης, θα θέλαμε επίσης να ρωτήσουμε

1. τις αρμόδιες υπηρεσίες των Δήμων Ευδήλου, Αγίου Κηρύκου και Ραχών, εάν οι Χρηματικοί Κατάλογοι Τελών Βοσκής εναρμονίζονται με την μελέτη βοσκοικανότητας.

2. τη Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης της Ν.Α. Σάμου, εάν έχει επιβάλει ή σκοπεύει να επιβάλει τις διοικητικές και ποινικές κυρώσεις που προβλέπει η κείμενη νομοθεσία για όσους εισάγουν αυθαίρετα ζώα σε βοσκοτόπο, ή δεν τηρούν τις προδιαγραφές της μελέτης διαχείρισης ως προς τον αριθμό των εισαγόμενων ζώων και τον χρόνο βόσκησης.

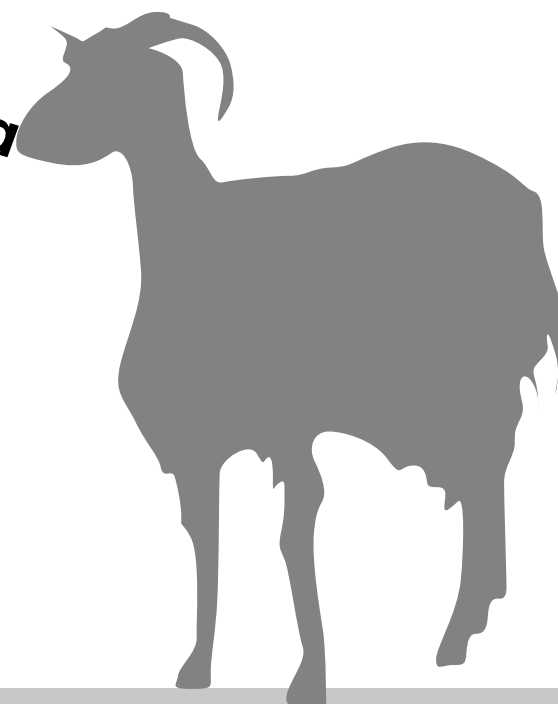
3. την Περιφερειακή Διεύθυνση Αττικής & Νήσων του Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε., για ποιο λόγο ο διοικητικός έλεγχος δεν έχει εντοπίσει την υπέρβαση της βοσκοικανότητας στην Ικαρία.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους τους αποδέκτες για την βοήθειά τους στην ανεύρεση των πληροφοριών αυτών, καθώς και για τις ενέργειες που έχουν κάνει μέχρι σήμερα για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Ταυτόχρονα, παραμένουμε στην διάθεσή σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση ή πληροφορία χρειαστείτε.

Με εκτίμηση,
Γιώργος Χασιώτης
Συντονιστής Νομικής Ομάδας
Υποστήριξης Πολιτών

Τα κατσίκια «τρώνε» την Ικαρία

του Αλέξη Γαγλία από το περιοδικό «ΟΙΚΟ» της «Καθημερινής» (08-10-08)

Τριάντα χιλιάδες ερίφια που βόσκουν στο νησί έχουν αποψιλώσει πολλές περιοχές του, ενώ το «πρόγραμμα μείωσης ζώων» του Γεωπονικού Πανεπιστημίου «κόλλησε» στη γραφειοκρατία.

Όσοι έχουν ξαποστάσει στο δάσος των Ραχών ή διέσχισαν το φαράγγι της Χάλαρης γνωρίζουν ότι η Ικαρία δεν είναι ξερότοπος. Η επώδυνη πραγματικότητα όμως είναι πως πλέον η μόνη διαφορά πολλών στρεμμάτων ικαριακής γης από την έρημο είναι πως αντί να διασχίζεται από καμήλες, τριάντα χιλιάδες ερίφια κωνεύουν τα τελευταία πράσινα φύλλα...

Το μέρος όπου βρισκόμαστε, μόνο πράσινο δεν είναι. Λέγεται «Αργιουλάκι», από τον ένα και μοναχικό «άργιο», τον τύπο της βαλανιδιάς που ευδοκιμεί στο νησί, που στέκεται ακόμα όρθιος. Στις γύρω πλαγιές, το τοπίο μοιάζει σεληνιακό - παντού χαλίκι, το έδαφος «ρυτιδιασμένο» απ' τη διάβρωση και ελάχιστες συστάδες θάμνων μοιάζουν καμένες. Διάσπαρτα σ' αυτή την ξεραίλα τα κατσίκια αγωνίζονται να επιβιώσουν, αναπτύσσοντας τεχνικές, όπως να σκάβουν το λίγο χώμα για να τραφούν με τις ρίζες. Οι ρίζες του «άργιου» φαίνονται κατά το ήμισυ έξω από τη γη...

Εκτός ελέγχου

«Οι λίγοι άργιοι εδώ είναι τα απομεινάρια ενός μεγάλου δάσους», λέει ο Θανάσης Στενός, μέλος της Κίνησης Πολιτών Ραχών Ικαρίας. «Οι πρόγονοί μας το έκαψαν για να παράγουν ξυλάνθρακα. Αλλά μέχρι πριν από κάποια χρόνια, η γη ήταν ακόμα πράσινη, υπήρχε πυκνή χαμηλή βλάστηση. Την παντελή καταστροφή την ολοκλήρωσε η υπερβόσκηση και η εκμετάλλευση του τόπου πέρα από τα όρια των φυσικών του αντοχών».

Κατσίκια όμως πάντοτε υπήρχαν. Γιατί τώρα αυτή η εικόνα; «Η κτηνοτροφία στην Ικαρία έχει μακραίωνη παράδοση. Πάντοτε υπήρχαν μεγάλα κοπάδια, αλλά η κατάσταση ξέφυγε από τη δεκαετία του '80, όταν ξεκίνησαν οι επιδοτήσεις της ΕΟΚ. Η «λογική» τους είναι εξωφρενική. Όσο περισσότερα ζώα έχει κάποιος, τόσο μεγαλύτερο είναι το ποσό που θα εισπράξει. Αυτό ώθησε τους κτηνοτρόφους σε μια αλόγιστη αύξηση των ζώων. Σε μια απαραιωμένη και αποίμενη κτηνοτροφία όπως αυτή της Ικαρίας -όπου τα ζώα βόσκουν μόνα τους στο βουνό και ο κτηνοτρόφος τα επισκέπτεται το πολύ μια φορά τη μέρα για να ενισχύσει με λίγη βαμβάκοπιτα τη λειψή διαίτά τους. Θα έπρεπε να επιδοτηθεί όχι ο αριθμός των ζώων, αλλά τα παράγωγα προϊόντα, όπως γάλα και τυρί. Οι περισσότεροι κτηνοτρόφοι δεν αρμέγουν καν τις κατσίκες τους και μέχρι πρότινος δεν υπήρχε τυροκομείο».

Ο Θανάσης μου δείχνει μια, περιφραγμένη από τα κατσίκια, έκταση εκατό στρεμμάτων. Η διαφορά της μιας «όχθης» απ' την άλλη είναι συγκλονιστική -στην περιφραγμένη πλευρά η γη σε πέντε χρόνια αναγεννήθηκε. Δίπλα έχει συντελεστεί μια βάνουση ερήμωση του τόπου.

Μετακινούμαστε στο οροπέδιο του Πεζιού, μία από τις ωραιότερες ορεινές «πλατείες» του Αιγαίου ενταγμένη στο δίκτυο «NATURA 2000». Κι εδώ, συστάδες άργιων που φθίνουν ολοταχώς και η χαμηλή βλάστηση κατεστραμμένη. Η ίδια αποκαρδιωτική εικόνα και στο πευκοδάσος των Ραχών, όπως και στο άνω των 500 ετών δρύινο δάσος του Ράντη στην κεντρική Ικαρία.

Στην Μεσαριά δεν υπάρχουν τα μεγάλα κοπάδια των Ραχών. Όμως, όταν η επιβάρυνση μιας περιοχής διογκωθεί υπέρμετρα, κάποια «άτομα» μεταναστεύουν, διαχέοντας την πίεση του δεδομένου πληθυσμού σε ένα μεγαλύτερο χώρο.

Το πρόγραμμα στα χαρτιά

Ο δήμαρχος, κ. Φανούρης Καρούτσος αποδίδει το συντριπτικό μερίδιο των ευθυνών στην Πολιτεία. Ο δήμος δεν έχει ούτε το ανθρώπινο δυναμικό ούτε τα απαραίτητα χρήματα για να παρέμβει δραστικά. Ενδεικτικά, όπως λέει, στα όρια του Δήμου Ραχών υπάρχει μία δασονόμος και κανένας κτηνίατρος. «Οι περιφράξεις για την αγρανάπαυση των περισσότερων επιβαρυνμένων περιοχών κοστίζουν πολύ. Αλλά δεν είναι κιόλας εύκολο σε μια μικρή τοπική κοινωνία να αποκλείσεις από μια περιοχή κάποιον που η οικογένειά του βόσκει τα ζώα της εκεί χρόνια. Θα δημιουργηθούν υπόνοιες επιλεκτικής μεταχείρισης. Δυναμικότερη θεραπεία του προβλήματος σύμφωνα με τον δήμαρχο, η «εφαρμογή επιτέλους του προγράμματος μείωσης των ζώων».

Το «πρόγραμμα μείωσης των ζώων» στηρίζεται σε μια μελέτη του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, για την βοσκοϊκανότητα του νησιού και προβλέπει απόσυρση των ζώων, σε ποσοστά 30% - 50%. Οπου «απόσυρση», η σφαγή των ζώων ή η πώλησή τους εκτός Ικαρίας. Κάποιες «λεπτομέρειες», όπως η ανυπαρξία νόμιμου σφαγείου στο νησί και το κώλυμα του υπουργείου να επιδοτήσει τη μεταφορά των ζώων στη Σάμο, εμπόδισαν την εφαρμογή του προγράμματος κατά τη διάρκεια του Γ' ΚΠΣ. Σύμφωνα με τον κύριο Γιώργο Γκαβελέκα, γενικό διευθυντή του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, επίκειται να ενταχθεί στο Δ' ΚΠΣ.

Ο κ. Χαράλαμπος Βατούγιος, ένας νέος άνθρωπος 30 ετών, είναι πρόεδρος του συνδικαλιστικού οργάνου των επαγγελματιών κτηνοτρόφων του νησιού. «Στα βουνά του νησιού υπάρχει σίγουρα πρόβλημα και αυτό το αναγνωρίζουν οι περισσότεροι κτηνοτρόφοι. Εμείς ήμασταν από την αρχή υπέρ του προγράμματος απόσυρσης, αλλά τελικά δεν προχώρησε. Μας ανακοίνωσαν ξαφνικά πως σήμερα αρχίζει και σε δύο μήνες πρέπει να έχει ολοκληρωθεί. Ζητήσαμε παράταση και απάντησαν αρνητικά. Ελπίζουμε να ενταχθεί στο Δ' ΚΠΣ γιατί οι συνέπειες της υπερβόσκησης επιβαρύνουν περισσότερο εμάς. Το εισόδημά μας συρρικνώνεται και όλοι στρέφονται εναντίον μας. Τα αποίμενα ζώα κάνουν ζημιές στις καλλιέργειες. Υπάρχουν Καριώτες στην Αμερική που διατηρούν ζώα εδώ. Αυτοί κάνουν την πλάκα τους, αλλά τα ζώα ρημάζουν τον τόπο».

«Οι άνθρωποι πρέπει να στραφούν και σε άλλες πηγές εισοδήματος», λέει ο κ. Γιάννης Χατζηγεωργίου, λέκτορας του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών και μέλος της ομάδας για τη μελέτη βοσκοϊκανότητας. «Συνεργαζόμαστε με τον Δήμο Ευδήλου ώστε να πείσουμε αγρότες να στραφούν στην πώληση αιθέριων ελαίων σε βιομηχανίες».

Πιστεύετε πως μπορεί να πρασινίσει ξανά η Ικαρία; «Φυσικά. Αλλά δεν πρέπει να καθεί άλλος χρόνος».

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Μια πρωτοβουλία ξεκίνησε πριν από λίγο καιρό από κατοίκους της Ικαρίας για την αντιμετώπιση του θέματος της υπερβόσκησης. Για να προωθήσουν καλύτερα την θέση τους, εξέλεξαν μια επταμελή «Επιτροπή κατά της Ερημοποίησης», η οποία και συνέταξε την παρακάτω καταγγελία. Η επιτροπή αυτή αποτελείται από τους: Γιώργο Ν. Βισσάρη, Ηλία Γαγλία, Γιώργο Καρίμαλη, Γιώργο Μιχελακάκη, Αργύρη Πολίτη, Σταμάτη Πούλο και Ευτυχία Σπάθη. Την υπογραφή τους στην επιστολή, μαζί με εκείνη της επιτροπής, έχουν βάλει μέχρι στιγμής περισσότεροι από 700 Ικαριώτες και η συλλογή συνεχίζεται. Η επιτροπή αυτή, έχει σκοπό να αποκτήσει μέλη σε όλα τα χωριά της Ικαρίας. Εμείς σας παρουσιάζουμε την επιστολή – καταγγελία, η οποία μάλιστα ψηφίστηκε ομόφωνα από τα μέλη μας, στην πρόσφατη Γενική Συνέλευση για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του «Κάβο Πάπα».

Αύγουστος 2008

**ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΟΙ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΙΚΑΡΙΑΣ**

ΠΡΟΣ 1. Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Κοντό. 2. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Γεν. Δ/ση Γεωργικών Εφαρμογών και έρευνας, Δ/ση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος Τμήμα Β'. 3. Νομάρχη Σάμου, κ. Εμμ. Κάρλα. 4. Δ/ση Αγροτικής Ανάπτυξης Ν. Α. Σάμου. 5. Δ/ση Δασών Σάμου. 6. Δήμαρχο και Δ.Σ. Αγίου Κηρύκου. 7. Δήμαρχο και Δ.Σ. Ευδήλου. 8. Δήμαρχο και Δ.Σ. Ραχών. 9. Σύλλογο Κτηνοτρόφων Ικαρίας.

Εμείς, οι πολίτες που υπογράφουμε αυτό το κείμενο, θέλουμε να κάνουμε γνωστό σε όλους ότι εδώ και πάνω από 25 χρόνια συντελείται στον τόπο μας ένα έγκλημα εις βάρος του νησιού μας, της ζωής μας και της ζωής των επόμενων γενεών. Μιλάμε για το συστηματικό αφανισμό του φυσικού περιβάλλοντος της Ικαρίας από τις αμέτρητες αγέλες «νόμιμων» και «παράνομων» κατσικιών, που τείνουν να καταστρέψουν ολοκληρωτικά κάθε μορφή φυσικής ζωής στα λιγοστά δάση που έχουν απομείνει. Σήμερα σε ένα μεγάλο μέρος του ορεινού όγκου του νησιού δεν υπάρχει ούτε ένα πράσινο φύλλο. Σε άλλα σημεία τα ελάχιστα δέντρα που στέκουν όρθια περιμένουν το τέλος τους, αφού κάτω από αυτά έμειναν μόνο πέτρες και χαλίκια. Πολλές από τις πηγές που τροφοδοτούσαν με νερό χειμώνα – καλοκαίρι τον τόπο μας τώρα έχουν στερέψει εντελώς και οι φορείς ψάχνουν τη λύση στις γεωτρήσεις και στα φράγματα. Ο κίνδυνος κατολισθήσεων από απότομη καταιγίδα είναι ορατός, με τραγικές συνέπειες για τα χωριά και τις ζωές των κατοίκων που ζουν κάτω από τα γυμνά βουνά. Επιπλέον η αποίμενη κτηνοτροφία, εκτός των περιβαλλοντικών, οικολογικών επιπτώσεων, απειλεί και την κοινωνική συνοχή, αφού αναπόφευκτα προκαλεί αντιπαραθέσεις και συγκρούσεις μεταξύ των κατοίκων.

Για το έγκλημα αυτό υπάρχουν ένοχοι και υπεύθυνοι, οι οποίοι πρέπει επιτέλους να λογοδοτήσουν στον Καριώτικο λαό για το μερίδιο ευθύνης που τους αναλογεί :

1) Οι «νόμιμοι» και «παράνομοι» κτηνοτρόφοι που χρόνια τώρα θεωρούν χειμαδιό τους τις πλαγιές και τα δάση της Ικαρίας, εγκαταλείποντας σε αυτά ανεξέλεγκτα χιλιάδες αιγοπρόβατα μέρα και νύχτα, όλο το χρόνο, χωρίς τις απαιτούμενες, σε ποιότητα και ποσότητα, ζωοτροφές.

2) Οι φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που χρόνια τώρα στο όνομα της οικονομικής ενίσχυσης μέσω των επιδοτήσεων, αλλά και της κακώς εννοούμενης πολιτικής στήριξης της κτηνοτροφικής δραστηριότητας, ενοικιάζουν χώρους (κυρίως δασικές εκτάσεις), που κάθε άλλο παρά βοσκότοποι είναι, προκειμένου να συμπληρωθούν τα προς επιδότηση απαιτούμενα στρέμματα, χωρίς έλεγχο και χωρίς μέτρα προστασίας.

3) Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί (Διεύθυνση Γεωργίας, Διεύθυνση Δασών κ.ά.) της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Νομού Σάμου και οι πολιτικοί προϊστάμενοί τους, που χρόνια τώρα δεν έχουν πάρει ούτε ένα μέτρο για τον πραγματικό έλεγχο της κτηνοτροφικής δραστηριότητας στην Ικαρία, αλλά αρκούνται σε διαπιστώσεις και υποσχέσεις.

4) Τέλος το Υπουργείο Γεωργίας το οποίο, ενώ γνωρίζει την κρίσιμότητα του προβλήματος, αδιαφορεί για μέτρα, όπως είναι η μείωση του πληθυσμού των ζώων, η επανεξέταση του τρόπου χορήγησης των επιδοτήσεων, η εφαρμογή μελετών για τη διαχείριση και ανάκαμψη των βοσκοτόπων, και κυρίως η μη εφαρμογή των δικών του ελεγκτικών υπουργικών αποφάσεων (Κώδικες Ορθής Γεωργικής Πρακτικής)

Η κατάσταση σε αρκετές περιοχές του νησιού έχει ήδη περάσει στο σημείο χωρίς επιστροφή. Επειδή πιστεύουμε ότι πρέπει να σώσουμε και να προστατεύσουμε ό,τι απομένει, απαιτούμε και διεκδικούμε :

- Την άμεση απομάκρυνση όλων των ζώων από τις υπερβοσκημένες περιοχές της Ικαρίας.
- Την άμεση δραστηκή μείωση του πληθυσμού των ζώων στα βουνά της.
- Την ταυτόχρονη αλλαγή της μορφής της κτηνοτροφικής δραστηριότητας, από αποίμενη σε ποιμενόμενη-ελεγχόμενη.
- Αυστηρούς ελέγχους για την υλοποίηση των παραπάνω.
- Την άμεση εφαρμογή προγραμμάτων φυσικής και τεχνητής αναδάσωσης.
- Την εφαρμογή των νόμων και των υπουργικών αποφάσεων που αφορούν στην κτηνοτροφία και στην προστασία του περιβάλλοντος.

Έχουμε χρέος απέναντι στα παιδιά μας. Μπορεί να μην τους παραδώσουμε ό,τι παραλάβαμε από τους γονείς μας, τουλάχιστον ας αγωνιστούμε για το καλύτερο δυνατό.

Οι υπογράφοντες

Η Άλλη Άποψη

του Γιώργου Παράλαιμου

Διαβάζοντας το κείμενο - καταγγελία που αναφερόταν σε εγκλήματα και ενόχους (εννοώντας τους κτηνοτρόφους και τις πράξεις τους) μου δόθηκε η εντύπωση ότι διάβαζα πολεμικό δελτίο του Ιράκ! Αναρωτήθηκα μήπως ο πατέρας μου αντί για κτηνοτρόφος είναι έμπορος ναρκωτικών ή εγκληματίας. Μάλλον θα αρχίσω να αισθάνομαι ενοχές και αμηχανία που είμαι γόνος κτηνοτρόφου και μεγάλωσα στην Ικαρία. (Α ρε μπαμπά τη ρετσινιά του ενόχου και του εγκληματία τη φάγαμε! Ας ήμασταν τουλάχιστον στα Ζωνιανά να είχαμε και λεφτά!).

Το θέμα είναι ότι η προσπάθεια μερικών να εκφράσουν τις όποιες περιβαλλοντικές τους ευαισθησίες πλήττει τις οικογένειες των κτηνοτρόφων που ζουν στο νησί και αγωνίζονται να μεγαλώσουν τα παιδιά τους με αξιοπρέπεια. Όλοι αυτοί κρατάνε ζωντανά τα χωριά μας ώστε εμείς οι υπόλοιποι «τουρίστες» να βρίσκουμε τα καφεενεία, τα παντοπωλεία και τα σπίτια μας ανοιχτά να μας περιμένουν. Ενδεικτικά μόνο αναφέρω ότι το σχολείο του Καρκιναγρίου

λειτουργεί κατά 90% από παιδιά νέων που ασχολούνται με την κτηνοτροφία.

Γιατί λοιπόν κάποιοι να τους πυροβολούν τόσο σκληρά χωρίς τη διάθεση να βρεθεί η χρυσή τομή;

Το πρόβλημα λοιπόν είναι υπαρκτό και όλοι το διαπιστώνουμε. Πρέπει να βρεθεί μια μέση λύση. Αυτός ο επίμονος αγώνας κατά των κτηνοτρόφων έχει χωρίσει μια χούφτα ανθρώπων, που είναι το νησί μας, στα δυο. Είμαστε λίγοι και πρέπει να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, για να γίνει ένα μεγάλο βήμα μπροστά. Πρέπει παρέα να αδειάζουμε βυτίνες κρασί και όχι να γεμίζουμε τα ταμεία δικαστηρίων μηνύοντας ο ένας τον άλλον.

Τέλος κάνοντας μια πρόταση για την έναρξη μιας εποικοδομητικής συνεργασίας (μεταξύ «ενόχων» και «συνενόχων»), προτείνω στους υποκινητές του παραπάνω κειμένου με τον ίδιο ζήλο και επιμονή που μάζωσαν τις 700 υπογραφές, να ξαναβρουν τους υποστηρικτές και υπογράφοντες του κειμένου, για να φυτέψουν ένα δέντρο ο καθένας (μια υπογραφή= ένας πεύκος), δείχνοντας έτσι το πραγματικό τους ενδιαφέρον. Είναι προτιμότερο

να αφιερώσεις κάποιες ώρες φυτεύοντας δένδρα παρά να βάζεις μια υπογραφή μερικών δευτερολέπτων σε έγγραφο που μεταφέρουν το πρόβλημα σε Νομαρχίες και δημόσιες υπηρεσίες, πολεμώντας ταυτόχρονα οικογένειες που προσπαθούν να επιβιώσουν και να μορφώσουν τα παιδιά τους ελπίζοντας γι αυτά σε μια καλύτερη τύχη από ό,τι είχαν οι ίδιοι. Οι δε «ένοχοι» κτηνοτρόφοι να προχωρήσουν σε σταδιακή μείωση των κοπαδιών τους και την παραχώρηση βοσκοτόπων συγκεκριμένης έκτασης που θα υποδείξουν οι τρεις δήμοι, το δασαρχείο και οι κτηνοτρόφοι για δενδροφύτευση ή περίφραξη.

Σίγουρα το θέμα επιδέχεται πολλαπλές ερμηνείες και λύσεις. Μόνο έτσι θα βρεθεί ο σωστότερος δρόμος και για την προστασία του περιβάλλοντος αλλά και με σεβασμό στους κτηνοτρόφους που ζουν στην Ικαρία και κρατούν μέρος της οικονομίας του νησιού μας. Εύχομαι την ανακωχή του εμφυλίου και την έναρξη μιας διμερούς συνεργασίας για το καλό όλων.

...στην παιδική χαρά
του Καρκιναγρίου

e-mail

kavopapas@yahoo.gr

Γεια σας ρε καλόπαιδα.

Μόλις διάβασα στο email μου, την εφημερίδα που μου στείλατε και χάρηκα πολύ που με θυμηθήκατε. Θέλω να σας συγχαρώ για την μεγάλη προσπάθεια που κάνετε και να σας παρακαλέσω να συνεχίσετε. Θέλω να θυμηθούμε μαζί και αυτούς που μένουν ΠΙΣΩ.

Είμαι και εγώ από αυτούς που περνάνε για λίγο από το νησί και νοιώθω όλα αυτά τα ευχάριστα συναισθήματα που νοιώθετε και εσείς από την ώρα που θα μπούμε στο βαπόρι, που θα δούμε το Φάρο, που θα φάμε χώμα μέχρι να δούμε από ψηλά το Καρκιναγρί. Θα 'θελα να σκεφτούμε λίγο και αυτούς που μένουν πίσω, όταν εμείς φεύγουμε. Αυτούς που περιμένουν να φύγει ο χειμώνας και να ξανάρθει το

καλοκαίρι γρήγορα. Αυτούς που έμειναν εκεί και κρατάνε το χωριό ζωντανό. Αυτούς που γεννούν παιδιά και παλεύουν να τα μεγαλώσουν κάτω από αντίξοες συνθήκες. Μα πιο πολύ θα 'θελα να κάνουμε κάτι για αυτά τα παιδιά που φαντάζομαι ότι δεν τους νοιάζει αν θα πιάσει το ΒΑΠΟΡΙ στο Καρκιναγρί γιατί αυτά δεν θα το χρησιμοποιήσουν. Για αυτά τα παιδιά που χρόνια τώρα δεν είδαν να φτιάχνεται ένας χώρος να ΠΑΙΖΟΥΝ. Που η μόνη τους επιλογή είναι ο Σχολικός Κήπος (τουλάχιστον 35 χρόνια ο ίδιος, και χειρότερος). Στο Αμάλου τα ίδια, στο Κάλαμο τα ίδια, γιατί;

Μήπως είναι ώρα να κάνουμε κάτι και γι' αυτά τα παιδιά, που βλέπουν μόνο από τα κανάλια (TV) που πιάνει η ΙΚΑΡΙΑ, μπασκέτα, τέρμα ποδοσφαίρου, παιδική χαρά, κ.ά.

Μήπως;

Με φιλικούς χαιρετισμούς,
Στέλιος Παγάνης

Γράμμα των παιδιών του δημοτικού σχολείου Καρκιναγρίου για το πώς φαντάζονται την παιδική χαρά:

Τρίτη, 21 Οκτωβρίου 2008

Η καινούργια παιδική χαρά!

Σας παρακαλούμε θέλουμε μια καινούργια παιδική χαρά γιατί δεν έχουμε. Θέλουμε να έχει μύλους, τσουλήθρες, κούνιες, τραμπάλες, γιατί τις ώρες που δε θα έχουμε σχολείο να πηγαίνουμε εκεί όλα τα παιδιά να παίζουμε. Σας παρακαλούμε θέλουμε να είναι στολισμένη με λουλούδια και δέντρα. Σας ευχαριστούμε που διαβάσατε το γράμμα μας.

Γιώργος Βατούγιος (Α΄ Τάξη) Σοφία Βατούγιου (Β΄ Τάξη) Σοφία Βατούγιου (Γ΄ Τάξη)

Η παιδική χαρά θέλουμε να έχει κούνιες, τσουλήθρες, τραμπάλες, μύλους, παγκάκια, παρτέρια με λουλούδια, δέντρα, βρύση για να πίνουμε νερό και ό,τι άλλο θέλετε.

Μάνος Κουλουλιάς, Άννα Καλαποθαράκου, Ματίνα Βατούγιου

Ρεπορτάζ: εφημερίδα Κάβο Πάπας

Μια εικόνα χίλιες λέξεις, εδώ όμως είναι οι ίδιες χίλιες λέξεις πάντα και καθώς όλα τριγύρω αλλάζουνε, όλα τα ίδια μένουν. Ίδια μένει και η εδώ και σχεδόν 30 χρόνια (!!!) εγκαταλελειμμένη παιδική χαρά του Καρκιναγρίου.

Προφανώς δεν έχουμε και πολλές αναμνήσεις απ' αυτήν, δεν θυμίζει τα παιδικά μας χρόνια γιατί απλά δεν κατέστη ποτέ δυνατόν να παίξουμε εκεί. Και σήμερα τα παιδιά -αυτά τα λίγα που κρατάνε ζωντανό το χωριό- παίζουν στις αυλές των καφενείων και στην υποτίθεται «ηλατεία» του χωριού. Η παιδική χαρά είναι ό,τι ήταν πάντα: χωράφι για βόσκηψη. Σίγουρα δεν είναι χώρος κατάλληλος για να παίξουν παιδιά, όχι μόνον γιατί το χορτάρι ξεπερνά σε ύψος τους λιλιπούτειους κατοίκους του χωριού, αλλά περισσότερο γιατί τόσο οι κούνιες όσο και η τραμπάλα και η τσουλήθρα είναι επιεικώς ετοιμόρροπα, ρημαγμένα από την πολυκαιρία, σχεδόν μουσειακά και φυσικά επικίνδυνα για παιχνίδι.

Εντύπωση προκαλεί ωστόσο το γεγονός ότι σχεδόν κάθε χρόνο η παιδική χαρά απορροφά από τον συνολικό προϋπολογισμό του Δήμου Ραχών μερικές χιλιάδες ευρώ για την συντήρησή της!!! Λίγο χαλίκι επείσως στο γήπεδο του μπάσκετ που βρίσκεται ένα επίπεδο πιο κάτω και όλα...μέλι γάλα;

Η προσθήκη αυτή -το γήπεδο του μπάσκετ- είναι το μόνο που έχει αναβαθμίσει την εικόνα του εκεί τοπίου την τελευταία τριακονταετία, αν και ο χώρος δεν υπήρξε τελικά ποτέ ελκυστικός για παιχνίδι, ούτε μέρος συνάντησης παιδιών, εφήβων και νέων.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως δεν πρόκειται για πολυτέλεια, αλλά είναι αναφαίρετο δικαίωμα αυτών των παιδιών να μπορούν να παίζουν σε έναν αξιοπρεπή χώρο που λέγεται «παιδική χαρά» και είναι υποχρέωση όλων μας να τους παρέχουμε αυτό το δικαίωμα.

τεύχος 6.
επιτόπου
στο Τραπάλου

Ικαρία - Είμαστε για τα πανηγύρια;

του Διονύση Παύλου από το ηλεκτρονικό περιοδικό «ΕΥΠΛΟΙΑ»

Ναι! Αλλά ποια πανηγύρια;
Είναι όλα τα πανηγύρια ίδια;

Ξεκινώντας αυτό το άρθρο, σκέφτομαι πως έχει μία δόση αγένειας να ασκείς δημόσια κριτική στην κοινωνία που σε φιλοξενεί. Από την άλλη μεριά, πιστεύω πως είναι κέρδος της τοπικής κοινωνίας να αφουγκράζεται τη κρίση των ξένων που διάλεξαν να συμβιώσουν μαζί της, γιατί η κρίση αυτή είναι απαλλαγμένη από εσωστρεφείς αναφορές και συναισθηματικές επιρροές, επομένως πιο αντικειμενική. Με αυτό το πνεύμα κατατίθενται οι παρακάτω σκέψεις ενός εξωτερικού παρατηρητή της ικαριώτικης κοινωνίας.

Το θέμα μας λοιπόν, τα Πανηγύρια της Ικαρίας. Αφορμή όμως για τα σχόλια αποτελεί ένα άρθρο στο ΒΗΜΑgazino, ένθετο του ΒΗΜΑτος της Κυριακής 4-9-2005, με τον τίτλο «ΙΚΑΡΙΩΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ». Μόλις η ματιά μας πέσει στον υπότιτλο «Rave party με νησιώτικα», ερχόμαστε κατά μέτωπο με το γνωστό τρόπο που ο τουρίστας αντικρίζει τα τοπικά δρώμενα: αφ' υψηλού, με αναφορά στις δικές του ανάγκες μυθοποίησης, με διάθεση να έρθει μόνο καλοκαίρι και με καλό καιρό, να ταλαιπωρηθεί όσο χρειάζεται για να δώσει ένα άρωμα εξωτισμού στο ταξίδι του, να πάρει και να μη δώσει, να φύγει αναλλοίωτος έχοντας ξοδέψει μόνο τα χρήματά του και την αδρεναλίνη του! Όλα αυτά μπορούν να ανιχνευτούν στο κείμενο και στις εικόνες που ακολουθούν. Το βραστό αναφέρεται σε «ζουμί γριάς γίδας» και το κρασί μονότονα σαν «Πράμνιος Οίνος», λες κι ο Όμηρος είναι λεξικό τουριστικών όρων. Οι Ικαριώτες είναι οι μόνιμα «ξεχασμένοι» ιθαγενείς, πράγμα που τους δίνει ένα τόνο αφέλειας, αφού διασκεδάζουν ασταμάτητα παρ' όλες τις δυσκολίες τους, οι σκονισμένοι χωματόδρομοι, λες και υπάρχουν

μόνο και μόνο για να κάνουν τη διαδρομή των «προσκυνητών του διονυσιακού γλεντιού» πιο έντονη και πιο ριψοκίνδυνη, αφού αποθέσουν τα εύσημα της περιπέτειας: «καμιά δεκαριά πόντους πάχος σκόνης στο παρμπρίζ» του τζιπ. Όλα τέλεια σκηνοθετημένα, όπως ταιριάζει σ' ένα σαφάρι υπερδιέγερσης «στη μέση του πουθενά» που «θυμίζει rave party στα Οινόφυτα ή στη Σαμοθράκη, αλλά η μουσική είναι ελληνική». Να την πάλι η αναφορά στα πρότυπα του καταναλωτή της ξενοιασιάς με ημερομηνία λήξεως, να την η απόλυτα καταπιεστική ματιά των μαντρωμένων αθηναίων που «άφησαν για μια βδομάδα την αγαπημένη τους Μύκονο για να ζήσουν επτά ημέρες απόλυτης ελευθερίας και χύμα διακοπών και να 'χουν να το λένε στις παρέες τους τα βράδια στο Sea Satin». Δηλαδή η ικαριώτικη εμπειρία αποτελεί εδώ και μερικά χρόνια συμπεκνωμένη δόση διεγερτικού για τον κάθε παράλυτο συναισθηματικά πρωτευουσiano που θα μπορεί να λέει στις παρέες του το χειμώνα τα κατορθώματα και τις πανηγυριώτικες επιδόσεις του σύντομου καλοκαιριού του δείχνοντας τις εικόνες που τράβηξε με το κινητό του στη διάρκεια «των γλεντιών που ξεκινούν την άνοιξη με τη γιορτή της Αγίας Ειρήνης και καταλήγουν στις 17 Σεπτεμβρίου, ημέρα που γιορτάζεται η Αγία Σοφία».

Και μετά; Όταν τελειώσει η σαιζόν; όταν πιάσουν οι βροχές, τα χιόνια, οι αγέρηδες, τελειώνει το όνειρο των διακοπών; Ή μήπως αρχίζουν απ' το τηλέφωνο «μα καλά, πως αντέχετε όλο το χειμώνα εκεί πάνω;» ή «εντάξει ρε παιδί μου, αλλά είναι ακραία επιλογή, μες στην ομίχλη και το κρύο!»; Γιατί δεν έρχονται οι παροδικοί εραστές της Ικαρίας στα καλάντισματα την Πρωτοχρονιά ή στα γλέντια και στις χοροεσπερίδες τις Απόκριες; Μήπως γι' αυτό ήταν ξεχωριστή εμπειρία το βράδυ

με τα χοιροσφάγια στις Καρές, ανάμεσα σε δυο χιονοπτώσεις που νιώσαμε ότι η δυσκολία επέτεινε τη χαρά της συνάντησης; Μήπως γι' αυτό οι Ικαριώτες ψάχνουν μικρά και απομακρυσμένα πανηγύρια του Ιουνίου και του Σεπτεμβρίου, εξασκώντας την «πατριδογνωσία» βιωματικά, όπως λέει κι ο Θανάσης, για να χαρούν αυτό που χάθηκε από τη Λαγκάδα, την Προεσπέρα, το Χριστό, την Ακαμάτρα τον Αύγουστο;

Η Ικαρία φαίνεται να βρίσκεται σε μια καμπή. Αφήνοντας πίσω της ένα σκληρό και δύσκολο παρελθόν που όμως έδωσε στην κοινωνία το συλλογικό και εθελοντικό της χαρακτήρα και στους ανθρώπους της τη διάθεση να περιπαίζουν ακόμα και τις αναποδιές τους, προχωράει στην ανάπτυξη. Μια ανάπτυξη η οποία δυστυχώς στη νησιωτική Ελλάδα νοείται αποκλειστικά σαν τουριστική και η καθυστέρησή της λογαριάζεται ως μειονέκτημα, πιστεύω όμως πως τελικά είναι συγκριτικό πλεονέκτημα αφού η Ικαρία μπορεί να διδαχθεί από τα λάθη και τις βιασύνες άλλων νησιών. Τα πανηγύρια λοιπόν, σαν κοινωνική έκφραση και τελετή συμπεκνώνουν τα χαρακτηριστικά αυτού του παρελθόντος και της προσωπικότητας του Ικαριώτη, ο οποίος τελικά είναι και ο μόνος που θα διαλέξει: Ή θα συνεχίσει να πανηγυρίζει και να χαίρεται φιλοξενώντας τους ξένους του στο κρασί και στο χορό ή θα εμπορευματοποιήσει τα πανηγύρια καθιστώντας τα βραχυπρόθεσμα πηγή κάποιων επιπλέον τουριστικών κερδών, μακροπρόθεσμα όμως άλλο ένα από τα απίθανα «φολκλόρ» που απασχολούν τις τηλεοράσεις και τα περιοδικά της Κυριακής του καναπέ και της χαλάρωσης.

Σημ.: Οι φράσεις σε εισαγωγικά του πρώτου μέρους έχουν παρθεί αυτούσιες από το άρθρο του ΒΗΜΑgazino .

Ένα αξέχαστο πανηγύρι

του Οδυσσέα Ιωάννου
από το περιοδικό «I COOK GREEK»
Ιούλιος - Αύγουστος 2008

Δεκαπενταύγουστος στη Λαγκάδα της Ικαρίας. Από το πρωί μέχρι το άλλο πρωί, σε ένα “κρυφό” ξέφωτο, πολλά νέα παιδιά πιάνονται από τους ώμους στον ωραιότερο νησιώτικο χορό, τον ικαριώτικο. Λίγο αρχαιοελληνικό, λίγο διονυσιακό, ένα πανηγύρι για την Παναγία, σε ένα νησί που, αν γινόταν κόμικ, θα το κατοικούσαν Γαλάτες...

Meet the Greeks: Πάμε Ικαρία

του Ηλία Φουντούλη, στο ίδιο περιοδικό

Η Ικαρία δεν υπήρξε ποτέ trendy προορισμός. Τα άρθρα γι' αυτήν ήταν πάντα λίγα και δεν ξεκινούσαν με βαρύγδουπες εκφράσεις-κλισέ. Κανείς δεν την χαρακτήριζε, ας πούμε, “Σμαράγδι του βορείου Αιγαίου” ούτε “Κοσμοπολίτισσα του Ικάρου πελάγους”. Το πλοίο θέλει ακόμη και σήμερα δέκα περίπου ώρες να πάει (ακριβώς δηλαδή όσες ήθελε πάντα, αφού οι εταιρείες δεν επενδύουν σε γρήγορα καράβια), οπότε λίγοι το παίρνουν τελικά απόφαση να την επισκεφθούν. Και πολύ καλά κάνουν: Διότι όσοι ψάχνουν το επόμενο party island ή ρομαντικά ηλιοβασιλέματα δεν πρόκειται να τα βρουν εδώ. Ας αφήσουν, λοιπόν, το πεδίο ελεύθερο για όσους διαθέτουν τις πρέπουσες προδιαγραφές, ώστε οι διακοπές στην Νικαριά να τους μείνουν αξέχαστες!

αφιέρωμα
καριώτικος
 της ζωής μας ο σκοπός!

Σσσσσ ... ωπ!
 Ποιος δεν τον ξέρει,
 ποιος δεν τον χόρεψε
 και ποιος δεν τον λατρεύει;
 Ικαριώτικος!
 Λέξη πιο δυνατή και φορτισμένη
 ακόμα και από το όνομα του νησιού
 από το οποίο προέρχεται!
 Γιατί ο Καριώτικος έχει μέσα του τα πάντα:
 την Ικαριά, του Ικαριώτες, τα καριώτικα!
 Είναι το μαγικό μας φίλτρο,
 η ηδονή και η οδύνη μας,
 ο καημός και το καμάρι μας,
 είναι το καλύτερο μας!

Γιατί ο Καριώτικος είναι
 της ζωής μας ... ο σκοπός!

δώσε χρώμα στον χορό σου...

Αν ο Καριώτικος ήταν χρώμα, τι χρώμα θα ήταν (και γιατί); Ιδού το ερώτημα! Και οι απαντήσεις, πολλές, πολύχρωμες, με ευαισθησία και φαντασία (δεν είχαμε ούτε μία αμφιβολία)! Το ερώτημα κυκλοφόρησε μέσω e-mail, αναρτήθηκε σε ικαριώτικες ιστοσελίδες (ευχαριστούμε πολύ τους nikaria.gr, sni.gr), μπήκε σε γκρουπς του facebook και μιλήθηκε από στόμα σε στόμα. Νικητής, το κόκκινο! Το κόκκινο της καρδιάς μας, του έρωτα και του πάθους μας, του κρασιού μας ... το κόκκινο της ζωής μας! Όχι, δεν θα σπεύσουμε εμείς να κατοχυρώσουμε το κόκκινο ως το επίσημο χρώμα του χορού μας. Εμείς θέλαμε απλώς να δώσουμε μια ευκαιρία στους ανθρώπους μας - και κυρίως στη νέα γενιά - να εκφραστούν ελεύθερα και να επικοινωνήσουμε ξανά. Και εκείνοι το έκαναν! Τους ευχαριστούμε πολύ. Παραθέτουμε κάποιες από τις απαντήσεις (δυστυχώς δεν ήταν δυνατόν να μπουν όλες) και σας προτείνουμε να τις απολαύσετε ... ακούγοντας τον καριώτικο χορό!

Κόκκινος, σαν την καρδιά μας!
(κόκκινο μόνο ... ή με παρέα)

Αν ο Καριώτικος είχε χρώμα τότε αυτό θα ήταν Κόκκινο!!! Σαν το πράμνιο κρασί που κάποτε εξύμνησε και ο Όμηρος, σαν τα πρόσωπα τους μετά από κάθε εξαγνιστικό χορό σε ένα από τα Διονυσιακά παραδοσιακά πανηγύρια τους και σαν το αίμα τους που δε θα σταματήσει ποτέ να βράζει και να τους κάνει να είναι τόσο αληθινοί.
Ζ.

Μάλλον θα ήταν κόκκινο... γιατί ο καριώτικος είναι αγάπη.... είναι στην καρδιά μας...κυλάει στο αίμα μας...και μας δημιουργεί συναισθήματα όμορφα και μοναδικά!!!
Μαρία Μαλιτζή

Κόκκινο....! Πάθος, κόκκινο κρασί, κοκκινισμένα (από τον χορό, την ένταση, την έξαψη...) πρόσωπα, και προς το ξημέρωμα όλα είναι στο κόκκινο....
Γιώργος Βιτσαράς

Θα ήταν κόκκινος γιατί το συγκεκριμένο χρώμα δείχνει ένταση και πάθος.
Γιάννη Κέφαλος

Θα ήταν κόκκινος σαν τη καρδιά μου που χτυπάει δυνατά όταν χορεύω καριώτικο και κόκκινος σαν τον έρωτα που νιώθω για την Ικαρία.
Ποπηρένα Φραδέλη

Κόκκινος. Γιατί είναι εκρηκτικός.
Γάνος Μαλαχίας

Ικαριώτικος, χορός του γλεντιού και του πανηγυριού, του μερακλή και πολλές φορές του μεθυσμένου...Μπορεί η Ικαρία να έχει μόνο έναν πολύ γνωστό χορό, είναι όμως και το μόνο νησί που «χορεύει»...τόσο και παντού.
Όσο για το χρώμα του καριώτικου, δε θα πω ένα, αλλά δύο σε συνδυασμό, κόκκινο και μαύρο .
Κόκκινο, όπως το πάθος των χορευτών...
Κόκκινο, όπως το κρασί, που είναι το δεύτερο συστατικό στοιχείο, στα φημισμένα Ικαριώτικα πανηγύρια...
Μαύρο, γιατί κρύβει ένα μυστήριο, κι όταν χορεύεται, θυμίζει μυσταγωγία
Κόκκινο και Μαύρο γιατί έχει φωτεινή και σκοτεινή πλευρά, εκφράζει τη χαρά και το γλέντι, καμιά φορά όμως και τον καημό..., ανάλογα με τις δοξαριές του βιολιού...
Τέλος ΚΟΚΚΙΝΟ γιατί απ' ότι έχω καταλάβει, απ' όσα έχω ακούσει-κι είναι πολλά-η Ικαρία και ό,τι την περικλείει είναι ΕΡΩΤΑΣ...

Δέσποινα

Χαίρεται και συγχαρητήρια για το υπέροχο έντυπο, το οποίο θεωρώ εξαιρετικό.

Αν ο καριώτικος ήταν χρώμα θεωρώ ότι θα ήταν κόκκινος και μοβ. (κόκκινος-το ζενίθ του χρώματος = αντιπροσωπεύει τον ήλιο, απεικονίζει την ανανέωση της ζωής, την ενέργεια το πάθος, τον έρωτα, τη σεξουαλική έξαψη, τη δύναμη, τον ζήλο, την αγριότητα, την υγεία και την ισχύ- και τέλος τον εορτασμό), (μοβ-απεικονίζει την ευφυΐα, τη γνώση, τη θρησκευτική αφοσίωση, τη νηφαλιότητα, τη μετάνοια, τη συσκότιση-θλίψη και τον θρήνο, την αλήθεια, τη νηστεία, τη λύπη και τη μετάνοια)

Ο συνδυασμός λοιπόν...ακούγεται και φαίνεται αρκετά ψυχεδελικό!!!

Καλή συνέχεια στο γκάλοπ. φιλιά πολλά από Αρέθουσα Ικαρίας.

Στέλλα Κυριακού

Ο δικός μου ικαριώτικος έχει μια απόχρωση κάπως παράξενη, λέω να μην την πω ακόμα, που αποτελείται από δύο πιο ... συνηθισμένα χρώματα.

Κόκκινο λοιπόν λαμπερό, κρυστάλλινο, διονυσιακό, του κρασιού που βρίσκεται άφθονο στα πανηγυρια απο το πρωί ως το βράδυ και πάλι ως το πρωί ξανά μέχρι να μην υπάρχει σταγόνα καθώς ο χορός ως γνωστόν διψάει..

Και το δεύτερο, σε μικρότερη ποσότητα, είναι το μπέζ το χρώμα της σκόνης που σηκώνεται, και δε πέφτει με τίποτα η ρημάδα, όταν στις πρώτες δοξαριές του βιολιού όλα τα τραπέζια αποφασίζουν μονομιάς να κατέβουν για να ξεκινήσει το πανηγύρι κανονικά πλέον.

Ξαναδιαβάζοντας λοιπόν τα παραπάνω χρώματα προσεξαν ότι σχηματίζουν μάλλον μια απόχρωση, οι γυναίκες ξέρουν καλύτερα έχουν καλύτερη ανάλυση, που λέγεται "σαπιο μήλο". Θεώρησα λοιπόν αυτό το συνδυασμό ό,τι πιο ταιριαστό καθώς όπως χρώμα "σάπιο μήλο" δεν υπάρχει (fact!) έτσι αντίστοιχα τέτοιος χορός δεν υπάρχει ΠΟΥΘΕΝΑ!

ΥΓ. Σσσσσσσς... Ω!

Κυριάκος Σαλατέλλης

Το Κλαμπ Ικαρίας στο Λουγκάνο, δίνει το χρώμα βιολετί.

Ένα μείγμα από το κόκκινο με το μπλε.

Χαιρετισμούς,

Σταύρος Ραντάς

Πρόεδρος Κλαμπ Ικαρίας Ελληνικής Κοινότητας

Λουγκάνο Ελβετίας

Αν ο καριώτικος ήταν χρώμα, νομίζω πως θα είχα να διαλέξω ανάμεσα σε 2 χρώματα. Το πρώτο είναι το χρώμα του κρασιού, το οποίο ρέει άφθονο σε κάθε πανηγύρι της Ικαρίας και βοηθάει να ακουστούν πιο έντονα τα "οοοοο..." και "σσσσσσ" κατά τη διάρκεια του χορού. Το δεύτερο θα μπορούσε να είναι το χρώμα της βότκας λεμόνι (ας απαντήσουν οι γυναίκες για το τι χρώμα ακριβώς είναι, έχουν μεγαλύτερο χρωματολόγιο στο μυαλό τους), σε περίπτωση που δεν βρισκόμαστε σε κάποιο πανηγύρι, αλλά σε κάποιο μπαρ. Θωμάς Κουρής

Αν ο καριώτικος ήταν χρώμα, θα ήταν μαύρο, γιατί το μαύρο είναι συνδυασμός του κόκκινου και του μπλε. Το κόκκινο της καρδιάς μας, που σφίγγει όταν ακούει το βιολί και το μπλε της θάλασσας, που ταξιδεύει ο νους μας την ώρα που χορεύουμε.

Terry

καριώτικος ο θαλασινός

Αν ο Καριώτικος είχε χρώμα θα ήταν το μπλε της θάλασσας, της μαγευτικής θάλασσας που αγκαλιάζει την πανέμορφη Νικαρία μου!!!!!!

Χριστίνα Παπακωνσταντίνου

Αν ο καριώτικος ήταν χρώμα θα ήταν σαν κυματιστή μπλε θάλασσα, από μπουντάσα μέχρι φουρτούνα, μέσα στο ηλιοβασιλέμα.

Ηλίας Γιαννίρης

Αν ο καριώτικος ήταν χρώμα, θα ήταν μπλε βαθύ.....σαν της θάλασσας, να χάνεσαι μέσα του.

Γιούλη

Κάθε απόχρωση του μπλε μπορεί να αντιπροσωπεύει τον Καριώτικο. Είναι η θάλασσα που λατρεύουμε στην Ικαρία και που είναι τόσο ιδιαίτερη για όλους μας. Τα κύματα της μπορούν να μας θυμίσουν τα βήματα της μελωδίας που μας τρελαίνει, σε παρασέρνουν.....

Τζένη Μπελέρη

Αν ο Καριώτικος ήταν χρώμα...θα ήταν...γαλάζιο-θα ήταν ορίζοντας και πέλαγος απέραντο...

Φιλοθέη

Αν ο καριώτικος χορός ήταν χρώμα, θα το ήθελα ελαφρύ θαλασσί. Ο αφρός της θάλασσας, ανοίγοντας το χρώμα της, την κάνει τόσο ανάλαφρη σαν τον καριώτικο χορό.

Σ. Βασιλαρος

ανεξάρτητος καριώτικος!

Ο καριώτικος παίρνει ένα ζωντανό χρώμα την αυγή! Αν ο καριώτικος λοιπόν είχε χρώμα θα είχε το χρώμα της αυγής. Τώρα το χρώμα αυτό είναι ένα θέμα για το καθένα μας, γιατί την αυγή κάποιοι βλέπουν και κάποιοι πάλι....δεν βλέπουν.... Το χρώμα αυτό λοιπόν ας το ονομάσω ... «το χρώμα της αυγής»

Σκυλάρη Στεφανία

Ο Ικαριώτικος χορός έχει χρώμα μπλουτζίν. Φθαρμένου, αλλά όχι πολύ, ίσα να φαίνονται οι γραμμές της ύφανσης. Έχει αυτό το χρώμα γιατί έχω διαπιστώσει ότι οι καλύτεροι χορευτές συχνά φορούν τέτοια μπλουτζίν (τα οποία φορούν συνήθως πιο πολύ σε ‘περιφερειακά’ πανηγύρια -Ξέρετε τι εννοώ- δηλ. όπου δεν χρειάζεται να φοράμε τα σούπερ ντουπερ καλά μας σιδερωμένα με τσάκιση).

Νανά

Μήπως να είναι χρυσοκίτρινος; Σαν τα κέρνα φτερά του Ίκαρου που δανειζόμαστε και εμείς όταν χορεύουμε στον “κάβο” για να καταφέρουμε ανάλαφρα τσαλίμια;

Σαν τις φαπδόνες που μαζεύονται στο πιτς φπίλι όταν μυρίσουν μεζέ και μου θυμίζουν πώς μαζευόμαστε και εμείς στον κύκλο του χορού με το πρώτο γρατζούνισμα-σύνθημα του Καριώτικου σκοπού; Σαν τον ήλιο που χωρίς αυτόν δεν υπάρχει ζωή, έτσε δα και ο Καριώτικος δε ξαναγιώνει το γέρο και μεγαλώνει το μικρό;

Όλια Σαλλά

Λοιπόν.....κάτι ανάμεσα σε καφέ και πράσινο. Γήινα χρώματα,... όπως τα δέντρα, το χώμα, τα φύλλα ακόμη και η σκόνη Γρηγόρης Σκυλάρης

Φιρολάμπελο, Ο Ικαριώτικος έχει άμεση σχέση με τα ρασκά (και τα τρώμε και τα παριστάνουμε...)

Άννα

πολύχρωμος καριώτικος

Αν ο Καριώτικος ήταν χρώμα.. θα έλεγα πολύχρωμο κάτι σαν το ουράνιο τόξο.

Γιατί νιώθεις ζωντανός, ζωηρός, χαρούμενος, πετάς στα σύννεφα. Γενικά τρελαίνεσαι, είσαι αλλού (όταν ακούς τη μουσική),κάπου μαγικά..

Έφρη..

Καλημέρα σε όλους!

Δεν νομίζω ότι υπάρχει συγκεκριμένο χρώμα που χαρακτηρίζει τον Ικαριώτικο χορό. Ίσως θα ήταν καλύτερα να δημιουργήσετε ένα πολύχρωμο, πολυδιάστατο, φουτουριστικό, tribal σχέδιο έτσι ώστε να δώσετε στον κόσμο να καταλάβει ότι ο Ικαριώτικος χορός και κυρίως ο Ικαριώτης είναι από πάππου προς πάππου ιδιόμορφος, ανεξάρτητος, πολυταξιδεμένος (στο νου και όχι μόνο), επαναστάτης και πάνω από όλα, πολύ πολύ παλαβιάρης (με την καλή έννοια).

Πολλά πολλά φιλάκια!

Πενίτα

Θα έπρεπε να ήταν λευκός , γιατί ‘ναί όλα τα χρώματα μαζί ...

Είναι καθάριο σα τις νότες του βιολιού που αντηχεί το μεράκι του οργανοπαίχτη, φωτεινό σα τον ήλιο που ζεσταίνει τη γη και βλασταίνει το πλατάνι που γύρω του θα στηθεί το πανηγύρι...εντυπωσιακό και γάργαρο σα τον αφρό του καριώτικου πελάγους, αγνό και σεβαστό σα λειτουργικό ράσο σε μυστική γιορτή που απαντώνται η παρθένα Άρτεμη, ο γλεντοκόπος Βάκκος με το γιοματάρι του κι Χριστός που θέωσε την ανθρωπινή μικρότητα. Λευκό για να είναι καθαρή η καρδιά που οδηγάει τα βήματα και απλώνει χέρι να πιάσει τον διπλανό αντάμα να χορέψουν.

Σταύρος Ασημακόπουλος

Ο καριώτικος δεν μπορεί να είναι μόνο ένα χρώμα γιατί είναι όλα τα χρώματα μαζί και διεγείρει όλες τις αισθήσεις. Ο καριώτικος είναι σαν ένα μεγάλο ουράνιο τόξο που αγκαλιάζει κάθε γωνιά της Ικαρίας.

Είναι άσπρο γιατί στο άκουσμά του φωτίζει και φορτίζει η ψυχή μας.

Είναι κίτρινο γιατί σπκώνει πολύ σκόνη από το σύρσιμο των παπουτσιών.

Είναι ροζ γιατί όσοι το χορεύουν είναι αγκαλιασμένοι και μονιασμένοι.

Είναι κόκκινο γιατί ευωδιάζει κρασί.

Είναι πράσινο γιατί χορεύεται κάτω και δίπλα από την σκιά των δένδρων.

Είναι μπλε γιατί γεννήθηκε δίπλα στην θάλασσα και πάντα θυμίζει αλμύρα.

Αλλά το ζημέρωμα γίνεται μωβ από την προσπάθεια που καταβάλαμε να συντονίσουμε τα βήματα μας και να βελτιώσουμε τα τσαλίμια μας.

Αθηνά Γαγλία

Για μένα είναι σα μια παλέτα. Θα βρεις καταρχήν ένα ανοιχτό ελαφρύ κίτρινο, γλυκό όπως το βιολί του Σκάτζακα και συνάμα δυνατό, όπως ο ήλιος, ο βασιλιάς του κόσμου που έκαψε τα φτερά του Ίκαρου που αγνόησε αυτή τη δύναμη, δε τη σεβάστηκε και τον πλησίασε. Ο ικαριώτικος μεταφέρει την ενέργεια του ήλιου.

Θα βρεις επίσης ένα ανοιχτό πράσινο όπως τα δέντρα, τα φυτά, οι θάμνοι και η βλάστηση της Ικαρίας. Θα βρεις ένα άσπρο όπως ο αφρός από τα κύματα που δέρνουν τη βόρεια πλευρά του νησιού και τέλος θα βρεις ένα γαλάζιο όπως αυτό που όταν κοιτάς από την Προεσπέρα μακριά στον ορίζοντα, βλέπεις να υπάρχει στο σημείο όπου ο ουρανός συναντά τη θάλασσα.

Φώτης Μυλωνάς

Βέβαια κι όλοι θα πουν ότι ο Ικαριώτικος δεν έχει ένα χρώμα...Έχει ούλα τα χρώματα μαζί...έχει ούλες τις αποχρώσεις από χιλιάδες μάτια, καστανά, πράσινα, μπλε, μελί, κακί και μαύρα... Δεκάδες χρωματιστά μπλουζάκια με σκυμμένα πάνω τους κεφάλια και άλλα να κοιτούν τον ουρανό.....γυρίζουν γύρω και γύρω.... αχ να μην τελειώσει...

Κίτρινος ήτανε στο χρώμα ένα βράδυ στο Μονοκάμπι έτσι όπως έπεφτε το φως ανάμεσα στα πλατάνια και ταίριαζε το φως με το κρασί...Μάλλον μέθυσες πάλι....

Πράσινο θα τον έλεγες στην Λαγκάδα σαν τον έψαχνες σκονισμένος ακολουθώντας τον ήχο του με αγωνία...Θεέ μου που πάμε;;

Κόκκινο θα τον έβλεπες στα Νέγια σαν έπεφτε ο ήλιος στην θάλασσα...κόκκινος όπως τα μάγουλά μας...

Χρυσό που αγκάλιαζε το δάχτυλό σου για πάντα σαν έσερνε πρώτη το χορό η αγάπη σου στο Καραβόσταμο...

Ασημένιο στολιδάκι να λαμποκοπά έξω απ’ την εκκλησιά στα βαφτίσια της κόρης σου στο Φραντάτο....

Θαλασσί ήτανε τότε στο Χριστό... τον κυνηγούσε το βλέμμα μου παντού...θαλασσί πουκαμισάκι...

Δεν έχει χαρούμενο χρώμα, ούτε θλιμμένο...βαθύ χρώμα θα ‘τανε...χρώμα του αποχωρισμού αλλά και της προσμονής...μπλε σκούρο σαν το χρώμα της καρίνας του καραβιού...τότε που άρχιζε κιόλας να σε καλεί κοντά του... Βιαστικό χρώμα θα ‘τανε...ριγμένο απημέλητα πάνω σε ένα τοίχο που θα φώναζε όλες μας τις ευχές...κρυφό χρώμα θα ‘τανε, καινούργιο, ανείπωτο, κανείς δεν το ξέρει, μόνο εμείς...είναι δικό μας....

Εγώ θα σου ‘λεγα πρόσεχε τι αρωτάς, μην βάζεις τους ανθρώπους σε τέτοια διλήμματα. Τέτοια διλήμματα είναι τρανά...

Τάνια Καρατζή

Ο Καθηγητής Δημήτριος Θέμελης στον «Κάβο Πάπα»

Ευχαριστώ θερμά τον πολιτιστικό σύλλογο «Κάβο Πάπα» που μου έδωσε την ευκαιρία να εκφράσω κι εγώ μερικές απόψεις μου για τον «Καριώτικο Χορό» που τόσο αγάπησα και αγαπώ στο σχετικό αφιέρωμα γι' αυτόν. Όμως αισθάνομαι την ανάγκη καταρχήν να συγχαρώ το διοικητικό συμβούλιο τόσο για το αφιέρωμα αυτό, όσο και για τις πολλαπλές δραστηριότητές του για την προβολή της ιστορίας και του πολιτισμού της Ικαρίας μας.

Ο Ικαριώτικος ως παραδοσιακός χορός έχει μια μοναδική διαχρονική παρουσία στην Ικαρία· αποτελεί μια μουσικοχορευτική πραγματικότητα που αντικατοπτρίζει άμεσα την ιδιοσυστασία τόσο των ανθρώπων που τον βιώνουν και τον αναδημιουργούν, όσο και του ίδιου του νησιού τους.

Τον Ικαριώτικο είχα την ευκαιρία να ζήσω και να γνωρίσω από κοντά όχι μόνο ως ακροατής, αλλά και ως οργανοπαίκτης, όταν παιδί ακόμα στα χρόνια της κατοχής ζώντας αποκλεισμένος στον Εύδηλο - λόγω καταγωγής της μητέρας μου - έμαθα να παίζω ικαριώτικη λύρα.

Στην επεξεργασία μου για συμφωνική ορχήστρα, που πραγματοποίησα το 2002, προσπάθησα να μεταφέρω τις προσωπικές μου μουσικές μνήμες και εμπειρίες από την παραδοσιακή μουσική πράξη της Ικαρίας της εποχής πριν από μισό και πλέον αιώνα, όταν επίκεντρο της ήταν - και εξακολουθεί βέβαια και σήμερα να είναι- ο Ικαριώτικος με τις πλούσιες παραλλαγές του. Βασικός στόχος μου ήταν η κατά το δυνατό διατήρηση της αυθεντικής παραδοσιακής φυσιογνωμίας του.

Δημήτριος Θέμελης
Συνθέτης – Επίτιμος Καθηγητής του Τμήματος Μουσικολογίας της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Παν/μίου Θεσσαλονίκης

Ο ικαριώτικος χορός

της Μαρίας Μαυρογιώργη*

Ένα από τα στοιχεία που ορίζουν τη πολιτιστική ταυτότητα ενός τόπου είναι η μουσική του, οι χοροί, τα τραγούδια και οι σκοποί.

Η μουσική της Ικαρίας, λόγω της γεωγραφικής της θέσης και της μετακίνησης παλιότερα του πληθυσμού της (κυρίως προς τη Σμύρνη και Σύρα), είναι επηρεασμένη από τη μουσική των μικρασιατικών παραλίων και των υπόλοιπων νησιών του Αιγαίου, κρατάει όμως και τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της. Ο ικαριώτικος χορός είναι η απόδειξη που τεκμηριώνει αυτή την άποψη.

Ο ικαριώτικος είναι προϊόν της τοπικής κοινωνίας με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, μουσικά και χορευτικά που εκφράζουν την ιδιοσυγκρασία των κατοίκων του νησιού.

Φυσικά δεν υπάρχει «συνθέτης» του ικαριώτικου. Η δημιουργία και η εξέλιξη του διέπονται από τους κανόνες της ομαδικής δημιουργίας και της προφορικής παράδοσης. Είναι ένα καθαρά «παραδοσιακό» προϊόν, ζωντανός που ακόμα και σήμερα εξελίσσεται.

Θα μπορούσαμε να πούμε πως υπάρχουν τρεις βασικοί τύποι του σκοπού του ικαριώτικου που αντιστοιχούν και σε τρεις χορευτικές παραλλαγές. Είναι ο «Ραχιώτικος», ο «Περαμαρίτικος», οργανικοί σκοποί και οι δύο για βιολί, και το τραγούδι. (Οι ονομασίες δείχνουν κυρίως το ύφος και δεν σημαίνει ότι οι παραλλαγές αυτές παίζονται μόνο στις περιοχές που έδωσαν το όνομα). Υπάρχουν βέβαια και οι σκοποί της λύρας και της τσαμπούνας που είναι παλιότεροι. (Από το σκοπό της λύρας κατά πάσα πιθανότητα εξελίχθηκαν οι σημερινοί.)

Όλοι οι σκοποί είναι σε ελάσσονα τρόπο με χαμηλωμένο όμως τον προσαγωγέα και πιο συνηθισμένη βάση το Μι που είναι και η ψηλότερη χορδή του βιολιού. Υπάρχουν κάποια ρυθμικά και

μελωδικά μοτίβα που τα συναντάμε σε όλες τις παραλλαγές. Όσο για το σκοπό της τσαμπούνας πιθανόν η βάση να εξαρτιόταν από τη κατασκευή του οργάνου.

Ο Ραχιώτικος είναι πιο ζωηρός, σε λίγο πιο γρήγορη ρυθμική αγωγή και αντίστοιχα τα βήματα πιο ζωηρά και ηχηρά. Ο Περαμαρίτικος είναι πιο αργός και τα μελωδικά μοτίβα του επαναλαμβάνονται επίμονα και τον κάνουν πιο μονότονο και σοβαρό. Παλιότερα οι περαμαρίτες χαμήλωναν τη ψηλότερη χορδή του βιολιού από Μι σε Ρε (κούρδισμα «αλλά τούρκα») οπότε άλλαζαν και τη βάση της κλίμακας. Τα χορευτικά βήματα είναι πιο απλά και κάπως βαριά, όπως έλεγε και ο Νίκος Τσεπέρκας «χόρευαν τσαμούρικα, μάγκικα, χτύπαν και το πόδι κάτω...». Από εκεί βγήκε και η ονομασία «τσαμούρικος». Ο σκοπός του ικαριώτικου με τραγούδι είναι λίγο διαφορετικός και υπάρχει μια πληθώρα δίστικων σε ιαμβικό μέτρο δεκαπεντασύλλαβο που του ταιριάζουν.

Κάτι πολύ σημαντικό στην παράδοση του ικαριώτικου είναι οι ιδιαίτερες παραλλαγές κάθε οργανοπαίχτη. Οι βασικοί τύποι που αναφέρονται πιο πάνω είναι μόνο σκελετοί πάνω στους οποίους ο κάθε οργανοπαίκτης έχει δημιουργήσει τη δική του παραλλαγή προσθέτοντας και παραλλάσσοντας μελωδικά σχήματα έτσι ώστε να φτιάξει ένα σκοπό αναγνωρίσιμο ως δικό του. Γιαυτό έχουμε και τόσες πολλές παραλλαγές (π.χ. του Τσεπέρκα, του Σκάζακα, κτλ).

Το ευχάριστο είναι ότι και η νέα γενιά οργανοπαιχτών συνεχίζει αυτή τη πρακτική αποδεικνύοντας στη πράξη πως ο ικαριώτικος είναι το πιο ζωντανό κομμάτι της ικαριακής παράδοσης.

* Η κ. Μαρία Μαυρογιώργη είναι Μουσικολόγος.

Δώσ' του, δώσ' του πέρα δωσ' του φουστανιού σου αέρα ...

της Βένιας Νιουνιούσκου

Οι παραδοσιακοί χοροί αποτελούν ένα από τα πιο ζωντανά και άμεσα αναγνωρίσιμα κομμάτια της πολιτιστικής ταυτότητας ενός λαού, όχι μόνο γιατί εκφράζουν με τρόπο δραματοποιημένο τη συλλογική ύπαρξη, αποκαλύπτοντας την ποιότητα των αλληλεπιδράσεων μεταξύ των ανθρώπων, αλλά και γιατί η σημειολογία τους αντανάκλα ταυτόχρονα το αξιακό σύστημα και την κοσμοθεωρία των τελευταίων. Ο χορός του κάθε τόπου αποτυπώνει τελικά το ήθος των ανθρώπων του, δηλαδή τον χαρακτήρα και την ψυχοσύνθεση του.

Ο καριώτικος χορός, σε όλες του τις παραλλαγές (τσαμούρικος, πιδηκτός, σταυρωτός κ.α.), αποτελούσε ανέκαθεν το κυρίαρχο μέσον καλλιτεχνικής και κοινωνικής έκφρασης των Καριωτών. Γι' αυτό και οι ίδιοι διακρίνονται για το χορευτικό τους τάλαντο και δε χάνουν ποτέ ευκαιρία να χοροσταλίσουν σε οποιονδήποτε περίσταση. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι όλοι κατέχουν από πολύ μικρή ηλικία τον τοπικό χορό τους· θεωρείται μάλιστα ένα είδος ντροπής ή αυτοαποκλεισμού από το σύνολο η μη συμμετοχή σε αυτόν. Ετούτη η σχεδόν εγγενώς κοινωνικοποιημένη επιθυμία για χορό, η οποία έλκει την καταγωγή της από τις Διονυσιακές γιορτές, εκφράζει τη λατρεία προς τη ζωή και αποθεώνει τη χαρά της συνύπαρξης.

Έτσι, ο καριώτικος χορός είναι τόσο άμεσα συνδεδεμένος με την καθημερινή ζωή των Καριωτών και συμπυκνώνει τόσο εύγλωττα την κουλτούρα τους, που φέρει τα διακριτικά χαρακτηριστικά των ιδιών. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίον μπορεί κανείς να καταλάβει αν αυτός που χορεύει είναι Καριώτης ή ξένος. Με άλλα λόγια, δεν αρκεί να γνωρίζει κανείς τα βήματα του συγκεκριμένου χορού, για να τον χορέψει· πρέπει και να μπορεί να τον ανεμίσει, να αποδώσει το πνεύμα του και την αλήθεια του. Γιατί, ο καριώτικος χορός δεν χορεύεται απλώς, αλλά ενσαρκώνεται: είναι χορός της ψυχής που αγκαλιάζει τις άλλες γνώριμες ψυχές, είναι κοινό αίσθημα κατάνυξης, μέθεξη, τελετουργία.

Με βάση τα παραπάνω, καθίσταται δύσκολο να απομονωθούν τα χαρακτηριστικά που κάνουν τον καριώτικο έναν τόσο ξεχωριστό και πλούσιο σε συμβολισμούς χορό· εντούτοις, θα μπορούσαμε να εστιάσουμε σε κάποια πιο πρόδηλα γνωρίσματα του.

Καταρχάς, ο καριώτικος χορός χορεύεται αγκαλιαστά (και όχι με τη λαβή του καλαματιανού, όπως ακούστηκε στην εκπομπή «Μένουμε Ελλάδα»). Αυτό δεν είναι μόνο ένα κύριο γνώρισμα του χορού, αλλά και η βασική προϋπόθεση για να υλοποιηθεί. Το αγκάλιασμα τούτο δηλοί τη συντροφικότητα και τους έντονους ψυχικούς δεσμούς των Καριωτών, ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας.

Συναφές με το προαναφερθέν χαρακτηριστικό είναι και αυτό της εναλλαγής των χορευτών στον κάβο του χορού: όλοι, «γέροι, νιοι και κοπελούδια», περνούν διαδοχικά στον κάβο, για να σύρουν το χορό. Το στοιχείο αυτό αντανάκλα την ύπαρξη προοδευτικών κοινωνικοπολιτικών δομών, στις οποίες έχει επιτευχθεί η ισότητα και ο αλληλοσεβασμός μεταξύ των ανθρώπων.

Ένα τρίτο χαρακτηριστικό, το οποίο συνάδει με την φύση του ίδιου του καριώτικου λαού, είναι ο αργός εσωτερικός ρυθμός του, ρυθμός που προσδίδει στις κινήσεις των χορευτών μια μεστή ρευστότητα. Εδώ απηχείται και η φιλοσοφία των Καριωτών, ο ιδιαίτερος (ιδιό-ρυθμος, κατά ορισμένους) τρόπος τους να θωρούν και να βιώνουν τη ζωή με πραότητα και στωικότητα, δίχως βιάση, λες και τους έχει μερώσει απόλυτα η αίσθηση της σχετικότητας του χρόνου.

Η «τεχνική» του καλού χορευτή υπακούει σε αυτήν ακριβώς την αρχή της ψυχικής αρμονίας. Ακόμη και τα τσαλίμια υπαγορεύονται από την εσωτερική μέθη, την αθόρυβη έκσταση, χωρίς μια κίνηση επιπτευμένη, περιττή ή βεβιασμένη: το κεφάλι κινείται μαλακά πέρα δώθε σα να το σαλεύει ένα ανεπαίσθητο αεράκι, το δεξί ελεύθερο χέρι του πρώτου χορευτή ξανοίγει αργά τον κύκλο του χορού, με την παλάμη στραμμένη προς τα έξω, και ασυναίσθητα επιστρέφει στην κεφαλή σα να θέλει να τη βαστήξει. Τα πόδια, απόλυτα εναρμονισμένα με τις δοξαριές του βιολιού, επιτυγχάνουν ένα συνδυασμό ελαφρότητας και βαρύτητας, έναν στιγμιαίο μετεωρισμό που εναλλάσσεται με πατήματα σταθερά και μαλακά· τα πέλματα δουλεύονται από τα δάχτυλα ως τη φτέρνα σε μια σχεδόν ερωτική επαφή με το χώμα· η μέση είναι λυμένη και ο πισινός λικνίζεται με χάρη· τα μάτια μισοκλείνουν εκστατικά, καθώς η ψυχή συντονίζεται στον κοινό παλμό αυτής της τεράστιας αγκαλιάς που δημιουργούν τα πλεγμένα μπράτσα των χορευτών· τα σώματα ανάλαφρα και ταυτόχρονα γήινα, σα θνητοί Ίκαροι που ίπτανται για λίγο κι ύστερα γέρνουν προς τη γη με μια ενδόμυχη επιθυμία να ενωθούν μαζί της.

Το τελευταίο χαρακτηριστικό που θα μπορούσαμε να διακρίνουμε στον καριώτικο χορό είναι η ελευθερία του. Παρά το ότι πρόκειται για χορό ομαδικό και δομημένο, οι χορευτές μπορούν να εκφραστούν ατομικά· για την ακρίβεια, η ίδια η φύση του χορού δημιουργεί την αναγκαιότητα της προσωπικής ελευθερίας και του αυτοσχεδιασμού. Έτσι, καλός χορευτής – ιδιαίτερα αν είναι στον κάβο του χορού – θεωρείται αυτός που απλώνει τα φτερά του δίχως να καταχράται την ελευθερία των υπολοίπων. Με άλλα λόγια, ο μπροστάρης οιστρηλατεί τους συντρόφους του ενδυναμώνοντας την κυκλωτική φορά του χορού, ώσπου να ενωθεί – με τρόπο απολύτως φυσικό – με τον τελευταίο χορευτή.

Ο καριώτικος χορός καμώνεται καλύτερα στον τόπο που τον γέννησε, μες τον πελαγίσιο αέρα και πάνω σε χώμα ιερό· του πρέπει η απλωσιά του χώρου και του χρόνου, γι' αυτό και ασφικτιά μες τις αίθουσες της Αθήνας· του πρέπει άνθρωποι που σμίγουν αγαπημένα και μουσικές που μπορούν να αποδώσουν το ύφος και το ήθος του. Αυτό είναι και το πλαίσιο της παράδοσης του και μόνον έτσι παραμένει αυθεντικός.

Οι **Pallyria** συζητούν με τον Κωνσταντίνο Βατούγιο για την παραδοσιακή, την ηλεκτρονική μουσική και τον Καραϊώτικο!

Χορεύοντας τον Ικαριώτικο, δεν μπορείς να κρύψεις τίποτα...

Πριν 4 χρόνια, όπου και αν βρισκόσουν, σε καφετέριες, κλαμπς, ακούγοντας ραδιόφωνο, ακόμα και βλέποντας σήριαλ στην τηλεόραση, άκουγες το νέο απόλυτο χιτ, τον Ικαριώτικο («Η αγάπη μου στην Ικαριά») σε ηλεκτρονική εκδοχή! Υπεύθυνο για αυτό που συνέβαινε, ήταν το συγκρότημα Pallyria, το οποίο με τον ομώνυμο δίσκο τους, έφεραν το νησί και το χορό του στο προσκήνιο σε μια εποχή που μόλις είχε αρχίσει να καθιστά την Ικαριά έναν από τους δημοφιλέστερους καλοκαιρινούς προορισμούς (με ό,τι καλό και κακό αυτό συνεπάγεται). Η ενασχόληση όμως των **Pallyria** με τον συγκεκριμένο σκοπό αλλά και γενικότερα με την παραδοσιακή μουσική δεν είναι ευκαιριακή. Είναι απλώς μια ευκαιρία για να γνωρίσεις αυτό το συγκρότημα, που μέσα σε έναν κυκεώνα πασαλείμματος των παραδοσιακών δρόμων με τις σύγχρονες μουσικές τάσεις, εκείνο ξέρει καλά τι θέλει και τι όχι. Και αυτό γιατί, οι Pallyria γνωρίζουν από μουσική, έχουν βαθιά γνώση – αλλά και αγάπη – για την μουσική μας παράδοση και πορεύονται με σοβαρότητα, συνέπεια αλλά και φαντασία, παντρεύοντας με καθαρά προσωπικό και υψηλής αισθητικής στυλ, είδη όπως: electronica, world music, tribal dance και pagan arts. Ξεκινώντας το 1996 από το Leeds της Αγγλίας, έχοντας μέχρι στιγμής 3 δίσκους τους (Zero gravity, Pallyria, Methexy) και ενώ βρίσκονται στο στούντιο για την επόμενη τους δουλειά, οι Pallyria μιλούν μαζί μας για όλα, την Ικαριά, τα πανηγύρια, τα μουσικά «φάλτσα» και διαλέγουν χρώμα για τον Καραϊώτικο!

συνέντευξη

Ο «Καραϊώτικος» σας βρήκε ή τον βρήκατε εσείς;

Βασικά μπορούμε να πούμε πως τον βρήκαμε έτοιμο, όχι μόνο εμείς αλλά όλοι εμείς που έχουμε γεννηθεί και ζήσει τον τελευταίο αιώνα! Ενώ πως τον βρήκαμε να υπάρχει ολοζώντανος, μέρος της μακραίωνης παράδοσης του Αιγαίου, αντιπροσωπευτικός της μούσας και την κουλτούρας ενός ιδιαίτερου τόπου -της Ικαριάς- νησιού με πολλούς λάτρεις και φίλους ανά τη γη. Όμως θα μπορούσαμε να πούμε επίσης πως, με μεταφυσικό τρόπο μάς βρήκε αυτός, φέρνοντας τα πάνω κάτω στη ζωή μας και αλλάζοντας πολλά δεδομένα απ' αυτήν, μας έφερε μπροστά σε μια καινούρια αντιμετώπιση της μουσικής από μέρους μας.

Προϋπήρχε κάποια σχέση με το νησί;

Ναι, τα γνωστά, επισκέψεις για διακοπές στο νησί, παρέες με φίλους Ικαριώτες και εκεί και στην Αθήνα, κάποιο ανοιχτό ζήτημα για τα μάτια κάποιας Ικαριώτισσας, κτλ.

Το περιμένετε αυτή σας η διασκευή να συναντήσει τόσο ζεστή ανταπόκριση από το μουσικό κοινό αλλά και από την ίδια την ικαριακή νεολαία;

Κοιτάξτε, από την αρχή ως συγκρότημα ερωτοτροπήσαμε με την ιδέα της world-ethnic μουσικής, δηλ. του τρόπου ανάμιξης ήχων από διαφορετικές τεχνικές, διαφορετικές κουλτούρες ή και εποχές αν θέλετε και ήδη το 2004 που κάναμε τον Ικαριώτικο, είχαμε στο ενεργητικό μας ένα άλμπουμ με αυτή την προσέγγιση αν και χωρίς καμία διασκευή κάποιου παραδοσιακού. Απλώς η επιτυχία του δεύτερου άλμπουμ που περιείχε τον Ικαριώτικο συνέπεσε με όλο τον ενθουσιασμό εκείνων των ημερών για την Ολυμπιάδα, για το Euro cup και άλλες “εθνικές περηφάνιες” που για εμάς δεν σήμαιναν κάτι ιδιαίτερο. Η δική μας πεποίθηση ήταν και συνεχίζει να είναι πως πρόκειται για μια διασκευή που έφερε ένα νέο «αέρα» στα κλαμπ, στους «μεικτούς» τρόπους που νομιμοποίησε κατά κάποια έννοια και ως προς αυτό ήμασταν από τότε σίγουροι.

Πώς εξηγείτε την επιτυχία αυτής της διασκευής, από την στιγμή που, όπως θα γνωρίζετε και οι ίδιοι, ο Καραϊώτικος που διασκεύασατε, το «Η αγάπη μου στην Ικαριά» δεν είναι και ... ο αγαπημένος των Καραϊωτών; Θέλω να πω δεν τον παίζουν στα πανηγύρια, δεν το ακούς πάνω στο νησί και σπάνια θα δεις και Καραϊώτη να τον χορεύει.

Λοιπόν, εδώ είναι τα πάνω κάτω που λέγαμε και χρειάζεται να ξεκαθαρίσει το θέμα. Ο Ικαριώτικος των Pallyria προέρχεται όντως από το «Η αγάπη μου στην Ικαριά» ή αλλιώς «Ικαριά» σκέτο, ή αλλιώς «Χρόνια και χρόνια» ή αλλιώς «Ικαριώτικος» και αναφέρομαι βέβαια στους τίτλους με τους οποίους είναι καταχωρημένο στην ΑΕΠΙ από τον ίδιο τον συνθέτη του, τον Ναξιώτη βιολιστή Γιώργο Κονιτόπουλο. Εδώ λοιπόν πρέπει να γίνει κατανοητό σε όποιους δεν το γνωρίζουν ότι το κομμάτι αυτό δεν είναι παραδοσιακό της Ικαριάς, ούτε αποτελεί μέρος του γνωστού χορού του νησιού, αλλά είναι κομμάτι γραμμένο και παιγμένο απ' τον Κονιτόπουλο με εμφανή το Ναξιώτικο τρόπο στο βιολί μεν, αλλά και με πολύ πετυχημένο, κατά τη γνώμη πολλών, ταίριασμα στα βήματα και στο ύφος του δικού σας παραδοσιακού. Ως εκ τούτου, είναι λογικό το νησί να συνεχίζει να χορεύει και να τραγουδά τον δικό του παμπάλαιο αλλά ολοζώντανο Ικαριώτικο που εμπνέει χορευτές αλλά και διασκευαστές μουσικούς σαν τον Κονιτόπουλο αλλά και τους Pallyria.

Θα διασκεύαζατε ποτέ τον «κανονικό» Καραϊώτικο;

Οχι, δεν υπάρχει λόγος. Δεν κάνουμε κάτι ως «μανιέρα» ή «μπούσουλα». Εξάλλου, ως μπάντα γράφουμε δική μας μουσική και μόνο επιρροή θα μπορούσαμε να έχουμε απο παραδοσιακές μουσικές κι αυτό με το μέτρο της αισθητικής που ταίριαζει σε μια electro μπάντα σαν τη δική μας.

Ποια είναι η δική σας ματιά πάνω στην παράδοση;

Σηκώνει πολλή κουβέντα. Δεν είμαστε παραδοσιακοί μουσικοί αλλά άνθρωποι που μας αρέσει να ακούμε, να μελετάμε και να εμπνεόμαστε απ' αυτήν. Για εμάς η παράδοση απλώνεται όχι μόνο στο χρόνο αλλά και στο χώρο όλων των πολιτισμών της γης με κύριο χαρακτηριστικό μάλιστα την αλληλεπίδρασή της λόγω γειτνιάσεων, ιστορικών καταβολών κλπ. Εξάλλου η λεγόμενη world music - διεθνώς γνωστό είδος τα τελευταία 20 χρόνια- ανακάτεψε αρκετά αυτές τις σχέσεις όμοιου-διαφορετικού φτιάχνοντας ένα παγκόσμιο πολιτιστικό ψηφιδωτό που για άλλους είναι ο θάνατος του αυθεντικού και για άλλους ένα καινούριο αγκάλιασμα των ανθρώπων σε μια κοινή γλώσσα, αυτήν της Τέχνης.

Υπάρχουν κάποιες ισορροπίες που πρέπει να τηρούνται;

Το ζητούμενο είναι πάντα η ισορροπία. Είναι πραγματικά και δύσκολο να την βρεις και να την τηρήσεις, αφού την βρεις.

Σας έχω πετύχει να παίζετε στο πανηγύρι της Προεσπέρας, σωστά; Πώς ήταν αυτό το συναίσθημα λόγω της ιδιαιτερότητας - διαφορετικότητας του ακροατηρίου από το κοινό που συνήθως έρχεται να σας ακούσει;

Κοίτα, στην Προεσπέρα βρισκόμασταν όλο το γκρουπ για το πανηγύρι κι όχι για να παίζουμε εμείς ως Palyria. Σου είπα πως οι σχέσεις μας με το νησί κρατούν από παλιά και βέβαια έχουμε πάει στα πανηγύρια πολλές φορές. Εκεί μας ανέβασαν ως guest σε μια από κείνες τις ευφάνταστες στιγμές που συμβαίνουν συνέχεια σ' αυτά τα οργανιστικά «παγανεία», τα ικαριώτικα γλέντια. Πάντως, για το κοινό που λες, θα ευχόμαστε σε όλα τα live μας να βρίσκουμε κοινό σαν κι εκείνο!

Προσωπικά είμαι λάτρης της ηλεκτρονικής μουσικής και των «πειραγμένων» κομμάτων, από τα ποντιακά τα δικά σας μέχρι τις δισκευές του Χατζηδάκι. Το θέαμα όμως του DJ που παίζει μουσική – έστω και τον καριώτικο- σε παραδοσιακό πανηγύρι, δεν είναι – οπτικά τουλάχιστον- λίγο «φάλτσο» για τους μεγαλύτερους και λίγο κιτς για όσους αγαπούν την παραδοσιακή ή την ηλεκτρονική μουσική ή και τα δυο; Ελπίζω, χωρίς παρεξήγηση, να καταλαβαίνετε τι εννοώ. Το κάθε πράγμα έχει την δική του χάρη, ομορφιά και χρησιμότητα αν θέλετε.

Δεν έχει να κάνει η ηλεκτρονική μουσική με το αν σ' ένα πανηγύρι οπουδήποτε στην Ελλάδα αλλά και στον κόσμο ελλείψει μουσικών παίζει ένας dj. Ισα-ίσα που ο άνθρωπος διεκπεραιώνει αυτό που θα έπρεπε να κάνουν άλλοι και, εδώ το πρόβλημα «φωνάζει» και μαρτυρά την αδιαφορία πολιτείας, κοινωνίας και των εαυτών μας για την εξαφάνιση των οργανοπαϊχτών, την απομάκρυνση απ' τη μουσική, την παράδοση, τη γνώση οργάνων και άλλα πολλά από μεριάς της πλειοψηφίας των σύγχρονων νεοελλήνων. Θα συμφωνούσα απόλυτα για το θέαμα που είπες και να είσαι σίγουρος πως και εμείς θα φεύγαμε άρον άρον από πανηγύρι παραδοσιακό χωρίς οργανοπαίχτες ενώ θα κάτσουμε ως το τέλος σ' ένα καλό πάρτι με djs που παίζουν τα δικά τους ωραία. Όπως το 'πες. Το κάθε πράγμα....τραβάει το δρόμο του.

Τι απάντηση θα δίνετε λοιπόν εσείς στο γκάλοπ μας: Αν ο καριώτικος ήταν χρώμα, τι χρώμα θα ήταν και γιατί;

Διάφανο, σαν τον αέρα...του Ικάρου. Διάφανο γιατί χορεύοντας τον ικαριώτικο δεν μπορείς να κρύψεις τίποτα. Ούτε το ψυχισμό σου, ούτε τι και πόσο έχεις πιει, ούτε ποιος είσαι.

Κατεβαίνετε στην Ικαριά;

...Όλο και περνάμε!

Σε ποια φάση σας πετυχαίνουμε τώρα;

Γυρίσαμε από περιοδεία σε Ελλάδα και εξωτερικό, παίξαμε πολλά live και τώρα ξεκινάμε ηχογραφήσεις για καινούριο δίσκο και άλλα παράπλευρα projects που έχουμε ήδη δρομολογήσει. Μερικά καινούρια μέλη και συνεργασίες με διάφορους μουσικούς, Έλληνες και ξένους.

Ευχαριστώ πολύ, να είστε καλά και καλή επιτυχία!

Μίκης Θεοδωράκης

Για τον τρόπο που χόρευαν οι Ικαριώτες στο τέλος περίπου της δεκαετίας του '40 είναι ενδεικτική και ενδιαφέρουσα η σύντομη αλλά ιδιαίτερα περιεκτική περιγραφή του Μίκη Θεοδωράκη στην αυτοβιογραφία του, όπου μεταξύ άλλων γράφει τα εξής. «...ο χορός τους πήγαινε σε άλλες σφαίρες. Θα 'λεγα ιερατικές. Ήταν μια βακχική γιορτή, με την έννοια της υπέρβασης. Πολύ με είχαν επηρεάσει αυτές οι βραδιές. Κι από άποψη μουσικής και από άποψη χορού» (Μ. Θεοδωράκης, 1986-1995).

Φεστιβάλ Ικαρίας

Το μουσικολογικό συνέδριο του «Φεστιβάλ Ικαρίας» που πραγματοποιήθηκε τον Σεπτέμβριο του 2002 στον Αρμενιστή έριξε φως σε πολλές άγνωστες μέχρι τότε πτυχές της διαμόρφωσης και εξέλιξης του ικαριώτικου χορού, ενώ ταυτόχρονα έδωσε την ευκαιρία σε ανθρώπους που είχαν μελετήσει το θέμα να μοιραστούν και να μεταδώσουν τις γνώσεις και τα συμπεράσματά τους. Ευχαριστούμε πολύ το Φεστιβάλ Ικαρίας για την παραχώρηση των πρακτικών του, από το οποίο σας παραθέτουμε κάποια αποσπάσματα.

Ο Ικαριώτικος Χορός Παράδοση και Σημερινή Πραγματικότητα Εμπειρίες και Σκέψεις Δρ. Δημήτρης Θέμελης

«Για τους Ικαριώτες ο Αλέξης Πουλιανός γράφει μεταξύ άλλων πολύ χαρακτηριστικά τα εξής: «Ο Ικαριακός λαός είναι μια παλλόμενη πραγματικότητα. Σ' όλες τις εκδηλώσεις, τα έθιμα, στην κοινωνική συμπεριφορά, στη σκέψη και στο στοχασμό και πρώτ' απ' όλα στη λαλιά, βρήκαμε την επιβίωση της ελληνικής φυλής» (Πουλιανός, 1976). [...]

Ήδη από το 1940 είχα την ευκαιρία να ακούω συχνά τον ικαριώτικο να παίζεται και φυσικά να χορεύεται σε γάμους πανηγύρια και άλλες χοροεσπερίδες. Πρέπει καταρχήν να σημειώσω ότι, μολονότι εκείνη την εποχή υπήρχαν ακόμα λυράρηδες είχαν μεταπηδήσει στο βιολί, που όπως είναι φυσικό, τους προσέφερε μεγαλύτερες ηχητικές και τεχνικές δυνατότητες. Πρόκειται για μια τάση που συναντάμε και σε άλλες περιοχές της νησιωτικής και στεριανής Ελλάδας, όπου η λύρα –με εξαίρεση τη Θράκη, την Κρήτη και ορισμένα Δωδεκάνησα- η λύρα αντικαταστάθηκε από το βιολί (Δημήτρης Θέμελης, 1979).»

«Όσον αναφορά την Ικαρία θέλω να αναφερθώ σε ορισμένους οργανοπαίχτες, που τους άκουγα να παίζουν βιολί την περίοδο του β' παγκοσμίου πολέμου κυρίως από το βόρειο τμήμα της Ικαρίας. Στον Εύδηλο θυμάμαι υπήρχε ένας κουρέας, γνωστός με το όνομα «Ζελεπός», που έπαιζε πολύ καλά βιολί συνήθως με συνοδεία λαούτου ή μαντολίνου καλύπτοντας τα περισσότερα γλέντια που πραγματοποιούνταν στον Εύδηλο, όπου βέβαια ο ικαριώτικος χορός είχε πάντοτε μια κεντρική θέση. Την ίδια αυτή εποχή επίσης στον Εύδηλο υπήρχε και ένας υποδηματοποιός, ο περίφημος «Τζίμης», που είχε ζήσει και στην Αμερική και έπαιζε έξοχα βιολί, βέβαια γι' αυτό το λόγο κάπως πιο έντεχνα, γιατί ήξερε να παίζει και από νότες. Δίπλα στα διάφορα τανγκό και βαλς έπαιζε και τον ικαριώτικο χορό, φυσικά με ένα δικό του προσωπικό τρόπο, θυμάμαι πολλές φορές βράδια, ύστερα από την οπωσδήποτε κοπιαστική ολόήμερη δουλειά τους, μαζί με τους δυο γιούς του, που τον συνόδευσαν με μαντολίνα, έπαιζαν μέσα στο μαγαζί τους για δικής του ψυχαγωγία, προσφέροντας την ταυτόχρονα και σε περίοικους και περαστικούς που συγκεντρώνονταν έξω από το μαγαζί και τους άκουγαν μαγεμένοι».

«Από την ευρύτερη περιοχή του Ευδήλου θυμάμαι ορισμένους που έπαιζαν βιολί, όπως στην Ξανθή τον Στέλιο Ξηρό και στον Κάμπο τον Λινάρδο Ράντα. Γνήσιους παραδοσιακούς βιολιστές θα χαρακτηρίζαμε μεταξύ άλλων τους φημισμένους στην Ικαρία ακόμα και την μεταπολεμική περίοδο Σταμάτη Βατούγιο από το χωριό Φραντάτο της Πέρα-Μαριάς και Δημήτριο Τσεπέρκα από το Χριστό Ραχών. Και οι δύο αυτοί λαϊκοί επαγγελματίες βιολιστές, όπως πληροφορήθηκα, ήταν πρώην λυράρηδες και στη συνέχεια μεταπήδησαν στο βιολί, όπως άλλωστε συνήθως γίνονταν. Ασφαλώς υπήρχαν και άλλοι αξιόλογοι λαϊκοί βιολιστές σε άλλες περιοχές της Ικαρίας που δεν τους θυμάμαι.

Γενικά οργανοπαίχτες των ορεινών περιοχών του νησιού είχαν μια διαφορετική ψυχосύνθεση και μουσική αίσθηση, που αντανάκλασε στο παίξιμο τους και στον τρόπο που αυτοσχεδίαζαν επηρεάζοντας καθοριστικά και την διαμόρφωση της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας του ικαριώτικου του τόπου τους, απ' ότι οι οργανοπαίχτες των παραθαλάσσιων περιοχών- μάλιστα ιδιαίτερα του Ευδήλου, που ως λιμάνι με εμπορική κίνηση, με τελωνειακές και δικαστικές αρχές, γυμνάσιο κτλ., δηλαδή με αστικά χαρακτηριστικά, που επηρεάζουν ταυτόχρονα τόσο την ψυχосύνθεση και μουσική αντίληψη των κατοίκων όσο βέβαια και των μουσικών. Όπως είναι φυσικό αυτές οι διαφορετικές συνθήκες επηρεάζουν καθοριστικά και τον τρόπο που χορεύεται και διαμορφώνεται χορευτικά ο ικαριώτικος.

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι τραγουδιστές παραλλαγές του ικαριώτικου είναι περιορισμένες αριθμητικά αλλά και δεν έχουν τον πλούτο και τη μεγάλη ποικιλία –αν θέλετε και το προφίλ- που έχουν οι οργανικές παραλλαγές, μπορεί κανείς να πει ότι ο ικαριώτικος χορός σε από μουσική άποψη είναι ένας κατεξοχήν οργανικός χορευτικός σκοπός στον τύπο του συρτού νησιώτικου χορού σε μέτρο 2/4. Όπως είναι φυσικό διαμορφώνεται και αποκτά την ιδιαίτερη φυσιογνωμία του καταρχήν μέσα από τις ηχητικές και τεχνικές ιδιαιτερότητες του παραδοσιακού οργάνου στο οποίο παίζεται, της ικαριώτικης λύρας.

Όπως είναι γνωστό, ιδιαίτερα μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο οι συνθήκες ζωής έχουν αλλάξει ριζικά στην Ικαρία. Ο περισσότερος κόσμος έφυγε, κι αυτοί που ζουν μόνιμα στο νησί επέλεξαν ένα σύγχρονο τρόπο ζωής. Λυράρηδες δεν υπάρχουν πια. Η ύπαρξη δύο ή τριών δεν αλλάζει την κατάσταση. Όμως είναι συναρπαστικό και ιδιαίτερα ενδιαφέρον το γεγονός, ότι η παράδοση του ικαριώτικου χορού συνεχίζεται έχοντας και σήμερα μια έντονη παρουσία. Ο ικαριώτης όπου κι αν βρίσκεται αισθάνεται την ανάγκη να χορέψει τον ικαριώτικο του. Αυτό διαπιστώνει κανείς στα καριώτικα γλέντια, στα πανηγύρια και στις διάφορες άλλες εκδηλώσεις, ακόμη και εκτός Ικαρίας.

Ο χορός λοιπόν, ή καλύτερα η ανάγκη για χορό που συνδέεται στενά με την ιδιοσυγκρασία του Ικαριώτη, είναι το πρωταρχικό στοιχείο, η πρωταρχική κινητήρια δύναμη, που συμπαρασύρει και την αντίστοιχη μουσική δημιουργία και πράξη. Ο χορός ως ενέργεια και κίνηση με διάρκεια –μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις μεγάλη διάρκεια, αν λάβει κανείς υπόψη του ότι ο ικαριώτικος στους γάμους και στα πανηγύρια χορεύεται ασταμάτητα –«τρινόκτουμ κοντίνουουμ»– όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Σίμων Καρας, δηλαδή τρία ημερόνυχτα χωρίς διακοπή-, δίνει στον οργανοπαίχτη το ερέθισμα και την ευκαιρία να αυτοσχεδιάσει, διαμορφώνοντας διάφορες μελωδικές φιγούρες, ανάλογες με τις τεχνικές δυνατότητες του οργάνου που παίζει (π.χ. λύρα ή βιολί) και φυσικά ανάλογα με το ταλέντο του, προσαρμόζοντας τες στην ξέφρενη πολλές φορές δίνη του χορευτικού ρυθμού. Οπωσδήποτε όμως υπάρχει μια αμοιβαιότητα. Ο οργανοπαίχτης με το παίξιμο του διοχετεύει κι αυτός απ' τη μεριά του στους χορευτές αντίστοιχη μουσική ενέργεια, αυξάνοντας την διάθεση τους για χορό οδηγώντας τους πολλές φορές σε χορευτικές εξάρσεις, θα έλεγα υπερβάσεις».

Το Χορευτικό σκέλος της Χρυσούλας Φραδέλου

Τα χαρακτηριστικά του Ικαριώτικου χορού είναι:

- ομαδικός με σύνθετη μορφή (αργός και γρήγορος).
- με σύνθετους βηματισμούς (πηδηχτά και συρτά βήματα).
- μεϊκτός χορός, άνδρες και γυναίκες έχουν ίσο ρόλο στην εκτέλεση του.
- οι ιστορικές συνθήκες τον αναγκάζουν να παίρνει διάφορες μορφές.
- στην αρχαιότητα εντάσσεται στους δίσημους και εννεάσημους ρυθμούς.
- σύμφωνα με τις αφηγήσεις των ηλικιωμένων παλιότερα κυριαρχούσε το τραγούδι και έπαιρνε τη μορφή του αργού δετού με λαβή χιαστή και χορευόταν με ρυθμό στα τρία.
- με ύπαρξη μειωμένων μουσικών οργάνων, όπως η τσαμπουνοφυλάκα και το πιδαύλι που κρατούσαν καλά το ρυθμό.
- με παράταση της μουσικής μετά από το τραγούδι (κυρίως τσαμπουνοφυλάκας και λύρας) που δημιουργεί το οργανικό μέρος του χορού, πιο γρήγορο και ζωηρό και πολύπλοκο βηματισμό με περισσότερα βήματα και λαβή με χέρια στους ώμους.
- η παρουσία της λύρας σταθεροποιεί τον ρυθμό.
- η εμφάνιση του βιολιού.

οι παραλλαγές:

- α) τσαμούρικος ή παραμερίτικος: στην κεντρική Ικαρία, μορφή διπλή (αργό-γρήγορο με 9 βηματισμούς στο δεύτερο μέρος (χτυπήματα ποδιών μεταξύ των χορευτών ποικίλα βήματα- συρτά στο έδαφος με πολλά τσαλίμια),
- β) πηδηχτός: στην Β. Ικαρία, ίδια μορφή, ίδια βήματα αλλά περισσότερο πηδηχτά και στον αέρα,
- γ1) των γερόντων ο κουνιστός,
- γ2) αμολιτός –ένα από τα χαρακτηριστικά του είναι η αλλαγή του κάβου όπου φαίνεται η δεξιότεχνία του κάθε χορευτή (κάβος = πρώτος του χορού),
- γ3) σκυφτός: διασκεδάσεις στα χαμηλοτάβανα σπίτια.
- στη σημερινή του μορφή ο ικαριώτικος χορός παραμένει σύνθετος ή διπλός με μικρή διάρκεια το πρώτο μέρος (στα τρία) σε απόμακρα χωριά. Σε κεντρικές περιοχές επικρατεί ένας Ικαριώτικος οργανικός με μια συνένωση από όλες τις παραπάνω παραλλαγές.

Σχετικά τις δυσκολίες καταγραφής της χορευτικής φόρμας του Ικαριώτικου, αναφορά έκανε και ο **Δρ. Λυκέσας Γιώργος** (Καθηγητής Φυσικής Αγωγής, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης). Ειδικότερα, μέχρι και σήμερα γενικό χαρακτηριστικό των αναφορών για τον Ικαριώτικο χορό είναι η παντελής έλλειψη βιβλιογραφικής τεκμηρίωσης, γεγονός που δεν καθιστά την εκμάθηση του Ικαριώτικου χορού από τα διδακτικά βιβλία αποδοτική, εφόσον αυτά δεν παρουσιάζουν ολοκληρωμένη εικόνα του χορού.

Η **Αθηνά Κατσανεβάκη**, διδάκτορας Εθνομουσικολογίας, μελέτησε έναν αριθμό μελωδικών παραλλαγών του ικαριώτικου χορού από δευτερογενείς πηγές. Όπως ενδεικτικά αναφέρει και η ίδια η ομιλήτρια σκοπός αυτής της μελέτης ήταν να εντοπιστούν τα μοτίβα που χρησιμοποιούνται από τους οργανοπαίχτες και να γίνει φανερό εάν υπάρχουν κοινά μοτίβα ανάμεσα σε κάποιους ικαριώτικους και σε άλλα τραγούδια του Αιγαίου. Τα συμπεράσματα ήταν τα εξής:

1. παρουσιάζονται κοινά μοτίβα σε διαφορετικούς Ικαριώτικους που σχετίζονται μεταξύ τους τοπικά δηλαδή προέρχονται από το ίδιο χωριό ή εκτελούνται από τον ίδιο οργανοπαίκτη. Κάθε επομένως περιοχή έχει τα μοτίβα της αλλά και κάθε οργανοπαίκτης πιθανότατα επηρεάζεται από κάποιες περιοχές ή χρησιμοποιεί δικά του μοτίβα.
2. κοινά μοτίβα παρουσιάζονται ανάμεσα στους Ικαριώτικους και στον πηδηχτό της Ανατολικής Κρήτης. Ακόμη μοτίβα με παρόμοια κίνηση και λειτουργικότητα παρουσιάζονται στους ικαριώτικους (κυρίως του Βατούγιου) και σε σκοπούς της Ρόδου, της Κρήτης, της Λέσβου σε άμεση σχέση της τελευταίας με την Μικρασιατική μουσική παράδοση.

Οι πρώτες δισκογραφικές παρουσίες του Ικαριώτικου

Σύμφωνα με τον ομιλήτη Μάρκο Δραγούμη (Εθνομουσικολόγος του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών) η πρώτη παρουσία του ικαριώτικου χορού στη δισκογραφία είναι αυτήν του 1965 όταν η Columbia κυκλοφόρησε έναν δίσκο 45 στροφών με μουσική παιγμένη από τους Ικαριώτες μουσικούς Σταμάτη Βατούγιο (βιολί) και τον Ν. Κάνδια (λαούτο). Η πρώτη πλευρά περιέχει τον Περαιμερίτικο και η δεύτερη τον Σιλυβριανό Συρτό που καταλήγει στο τραγούδι «Σγουρέ βασιλικέ μου».

Ο Μάρκος Δραγούμης αναφέρει ότι έπρεπε να περάσουν εικοσιέξι χρόνια, ως το 1991 για να ξαναφανεί η Ικαρία στη δισκογραφία, σε μία από τις πλευρές του δίσκου 33 στροφών του «Συλλόγου προς Διάδοσιν της Εθνικής Μουσικής». Κυκλοφόρησε με τον τίτλο Τραγούδια Ικαρίας και Σάμου και τον υπότιτλο «Ελληνικοί Αντίλαλοι» γιατί περιέχει υλικό ηχογραφημένο το 1985, ειδικά για την ομώνυμη εκπομπή της τότε ραδιοφωνίας στην οποία συμμετείχαν λαϊκή ορχήστρα και χορωδία υπό τη διεύθυνση του Σίμωνα Κάρτα.

Η επόμενη δισκογραφική παρουσία του ικαριώτικου χορού γίνεται στο cd Χορεύουν οι Ικαριώτες που κυκλοφόρησε το 1999 με μουσικούς από την Ικαρία. Αυτό περιέχει εννέα τραγούδια και επτά οργανικούς σκοπούς. Τα χορευτικά κομμάτια είναι όλα τοπικά και παίζονται εξαιρετικά από τους Ικαριώτες Λευτέρη Πούλη (βιολί) και Λεωνίδα Τσαντίρη (λαούτο).

Καταλήγοντας, ο Μάρκος Δραγούμης αναφέρει ως τελευταίο cd αυτό του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με τίτλο *Τραγούδια της Ικαρίας* (Δημήτρης Θέμελης, 2001).

Δισκογραφίας. .. συνέχεια

της Ποπηρένας Φραδέλ

Ικαριώτικος ... ο παραδοσιακός χορός της Ικαρίας, ένας χορός γεμάτος πάθος, ένταση, ζωντάνια, ρυθμός που σε παρασέρνει σε ένα μουσικοχορευτικό παραλήρημα ...εκστατικό συναίσθημα που σε κάνει αναπόσπαστο κομμάτι της αρχέγονης φύσης.

Ικαριώτικος ..και μόνο στο άκουσμα της λέξης κάθε Ικαριώτης αλλά και κάθε άνθρωπος που έχει βιώσει τη μαγεία και τη συγκίνηση του συγκεκριμένου χορού, αρχίζει να ταξιδεύει ... σε παιδικές μνήμες ξεγνοιασιάς, σε αρώματα και χρώματα καλοκαιριού, σε πανηγύρια που συναντάς όλο το βάθος και τον πλούτο της ικαριακής παράδοσης, σε οικογενειακές στιγμές κεφιού και ευτυχίας, σε γλέντια με φίλους, οίνο πράμνιο και χορούς ... ατέλειωτους ικαριώτικους χορούς!

Αφού συμπληρώσουμε στα πρακτικά του Φεστιβάλ τον δίσκο «Τραγούδια για την Ικαρία» - που κυκλοφόρησε στο νησί με συντελεστές τους: Δημήτρη Λιγνό, Λευτέρη Πούλη (Σκάτζακας), Λάμπρο Μαγκλάρα (Στίχους), Γιάννη Λούκο (Σχέδιο), Γιώργο Φουντούκο, Αναστασία Λιγνού, Ηλέκτρα Παπασημάκη, Ευανθία Λιγνού, Τάσο Ευφραιμιάδη και Σίμο Σιφόπουλο - χρειάζεται να αναφέρουμε και το εξής: Στην ελληνική δισκογραφία συναντάμε και την πασίγνωστη εκδοχή του Ικαριώτικου («Η αγάπη μου στην Ικαρία») που είναι διάσημη ανά την Ελλάδα και καταλαμβάνει και αυτήν την δική της θέση στην ικαριακή δισκογραφία:

1. Γιάννης Πάριος-Το ρεσιτάλ μιας φωνής- ζωντανή ηχογράφιση, EMI
2. Γιάννης Πάριος-Μια βάρκα να πας απέναντι(double cd) MINOS
3. Γιάννης Πάριος-Τα Νησιώτικα- MINOS-EMI
4. Βαγγέλης Κονιτόπουλος-Τα Νησιώτικα, cd2, FM RECORDS
5. Βαγγέλης Κονιτόπουλος-Live! Cd1-LEGEND
6. Palyria-Διασκευή Ικαριώτικου - CANTINI
7. Music of the islands - FM RECORDS

“ο καλός ο καριώτικος
χορεύεται τις αυγές...
τότεξ δα είναι
που σπαν’τα μάρμαρα”*

*φράση που ακούστηκε από συμπατριώτη μας στην εκπομπή της ET3 *Ελλήνων Δρώμενα*

Κάτι μου χάιδεψε τ' αυτί. Ήταν οι πρώτες δοξαριές που άρχισαν να ηλεκτρίζουν την ψυχή μου μέχρις ότου ο γνώριμος ρυθμός να βρει το δρόμο του και εγώ τον δικό μου προς τα εκεί που ένα αόρατο χέρι μάς οδηγούσε όλους σαν ναρκωμένους υπνοβάτες. Ο κάβος μάκραινε και μάκραινε και ο Πρώτος του χορού ήταν εκεί να σύρει και να παρασύρει σε άλλες σφαίρες τους «μύστες» αυτής της μουσικής πανδαισίας. Όλοι τους λες και κρεμάστηκαν στ' αριστερό του χέρι, σαν τα μικρά παιδιά που με τα μπιρμπιλωτά τους μάτια αγωνιούν να δουν τα κατορθώματα του ήρωα τους. Είναι η στιγμή που εκπληρώνεται η προσδοκία τους να πετάξουν μαζί του στον έβδομο ουρανό.

Ακούεται *Μαγγουράκι* ή αλλιώς Γιώργος Μαγγούρας και στα χέρια του κρατά το όνειρο της στιγμής, εκείνης της στιγμής. Ένας μακρινός του πρόγονος, ο Γιάννης, κράταγε συνέχεια από μικρός ένα ξύλο όταν περπατούσε. Έτσι τον είπαν ο Γιάννης με τη μαγκούρα και του έμεινε «Μαγγούρας». Αυτό το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό θα γινόταν παρατσούκλι για τον ίδιο και στη συνέχεια επώνυμο για πολλούς στο Καρκινάγρι. Σήμερα βέβαια όλοι γνωρίζουν το Μαγγουράκι, τον Γιώργο όχι γιατί κρατάει μια μαγκούρα, αλλά γιατί είναι δεξιότεχνος του καριώτικου χορού, είναι το πρότυπο που αναζητά ο έφηβος, είναι το νόημα σε τούτο το τραγούδι και η προσδοκία που εκπληρώνεται. Και καθώς «παλαντζάρε» απάνω στα τσαλίμια του ποτέ δε χάνει την ισορροπία του χορού.

Και ο κάβος αλλάζει. Ένας ακόμη δεξιότεχνος βαστά στον ώμο του όλο το «ιδεολόγημα» ετούτου του λαού. Ακούεται Ηλίας Λεριάδης και είναι ένας από τους γιους του Πέτρου, του λεγόμενου Πέρκα που όταν ήταν μικρός κατέβηκε μια μέρα να κάνει μπάνιο στη θάλασσα και έκατσε πάνω σε μια ξέρα. Τότε η Σοφία η Κωσταράκαινα που ήταν εκεί είπε «για δες το το μικρό πως έκατσε πας την ξέρα, σαν πέρκα» και από τότε του έμεινε αυτό το παρατσούκλι.

Ξοπίσω απ' τον Ηλία το Περκάκι όλοι φωνάζουν σσας και ωωω! Και τον βλέπεις, άλλες φορές με το σώμα σκυφτό λες και τον έλκει ετούτη η λατρεμένη βερικοκί γη και άλλες φορές με το κορμί ολόρθο λες κι 'ναι χαμηλό ταβάνι για το μπόι του ο γαλανός ουρανός. Ο οργανοπαίκτης τον στέλνει τότε εκεί και τότε εδώ, και αυτός με τη σειρά του μεταδίδει στις ωμο-δεμένες ψυχές ένα συναίσθημα που έτσι και αλλιώς βιώνεται απ' όλους προς όλους, από τον πρώτο του χορού στον βιολιτζή, απ' τον βιολιτζή στους χορευτές κ' απ' τους χορευτές στον πρώτο... Η μουσική ενέργεια γίνεται χορευτική και η χορευτική μουσική κι η αμοιβαιότητα οδηγεί σε εξάρσεις και υπερβάσεις. Τίποτα δεν είναι μέτριο σαν ακούεται ο καριώτικος χορός.

Παγκοσμιοποίηση και οικονομική Κρίση

του Ηλία Κλαρέβα*

{ Όταν η κρίση ξεσπά, δεν υπάρχει μέρος που να μπορεί κανείς να προστατευτεί από την θύελλα αυτή, ούτε καν στην Ικαρία. }

Από το φθινόπωρο, το μεγαλύτερο θέμα στα ειδησεογραφικά δελτία όλου του κόσμου είναι η παγκόσμια οικονομική κρίση. Όπου και να ζει κανείς, δε μπορεί να μην τον επηρεάσει η κρίση αυτή. Θα γίνει αισθητή παντού, η παγκοσμιοποίηση το εγγυάται αυτό απόλυτα.

Αυτό έχει, επί της ουσίας, ως αποτέλεσμα οι εθνικές οικονομίες μεγάλων κρατών να παραπαίουν, όπως για παράδειγμα, της Ισλανδίας, που έλιωσε κάτω από την λαίλαπα αυτής της κρίσης. Πώς συνέβη αυτό; Πώς βρέθηκε να απειλείται η οικονομική κατάσταση όλων των ανθρώπων;

Η αλήθεια είναι ότι η παγκοσμιοποίηση καλλιεργεί την αλληλεπίδραση μεταξύ των εθνικών οικονομιών. Οι μεγάλες επιχειρήσεις του 20ου αιώνα, εξελίχθηκαν σε παγκόσμιες, με το πέρασμα στον 21ο αιώνα. Για παράδειγμα, όταν κάποτε οι Έλληνες ήθελαν να επενδύσουν, αγόραζαν μετοχές ελληνικών εταιρειών. Σήμερα, χάρη στο διαδίκτυο, οι Έλληνες μπορούν το ίδιο εύκολα να αγοράσουν μετοχές και από εταιρεία μιας ξένης χώρας. Οι οικονομικές συναλλαγές πλέον πραγματοποιούνται διεθνώς χωρίς εθνικούς φραγμούς.

Το ίδιο ισχύει και για τις τράπεζες όπως και για όλες τις επιχειρήσεις, οι οποίες μπορούν εύκολα να αγοράσουν και να πουλήσουν προϊόντα οπουδήποτε στο κόσμο.

Έτσι όταν οι τράπεζες των Ηνωμένων Πολιτειών και άλλων κρατών της Δύσης ξεκίνησαν να πουλάνε υποθηκευμένα προϊόντα, οι λοιπές τράπεζες παγκοσμίως άρχισαν να αγοράζουν αυτά τα δάνεια. Όπως όμως αποδεικνύεται, πολλά από αυτά τα δάνεια ενείχαν σοβαρούς οικονομικούς κινδύνους. Και όσο περισσότερα, ως συνέπεια της επανεκτίμησης αυτών των δανείων, άρχισε να υποχωρεί η πιστωτική αγορά παγκοσμίως, τόσο ο πανικός απλωνόταν παντού.

Όταν τελικά έγινε μια δεύτερη αξιολόγηση των συγκεκριμένων δανείων, η αξία τους έπεσε σημαντικά, με αποτέλεσμα τα πιστωτικά ιδρύματα που διαχειρίζονταν αυτά τα δάνεια, να βρεθούν ξαφνικά αντιμέτωπα με την υποτίμηση της αξίας τους και των περιουσιακών τους στοιχείων εν γένη.

Πώς όμως αυτό μπορεί να σε επηρεάσει; Με πολλούς τρόπους. Καταρχήν, αν έχεις καταθέσεις σε μετοχές (πχ που αφορούν στο συνταξιοδοτικό τομέα) οι οποίες κρατούν στο χαρτοφυλάκιο τους, ένα ποσοστό από τέτοιου είδους δάνεια, οι επενδύσεις σου πιθανότατα χάνουν αρκετά μεγάλα χρηματικά ποσά. Αυτό σημαίνει ότι οι μετοχές σου για το συνταξιοδοτικό μειώνονται.

Ομπάμα.
Μαύρος πρόεδρος.
Ασπρη μέρα.
Τουλάχιστον ελπίζουμε.

Δεύτερον, αν έχεις χρήματα σε μία τράπεζα που ξαφνικά βρέθηκε με μειωμένη καθαρή αξία σαν αποτέλεσμα της επαναξιολόγησης της χρηματοπιστωτικής της ικανότητας, τότε οι καταθέσεις σου βρίσκονται σε κίνδυνο. Πολύ απλά, φαντάσου μια τράπεζα με καθαρή αξία 200 εκατομμυρίων ευρώ τον Ιανουάριο, και έπειτα, μέχρι τον Σεπτέμβριο η αξία αυτή να μειώνεται στα 100 εκατομμύρια ευρώ γιατί οι επενδύσεις της έπεσαν κατά το ήμισυ στη διάρκεια του καλοκαιριού (λόγω των «κακών δανείων»). Έτσι ξαφνικά, η συγκεκριμένη τράπεζα δεν μπορεί να χρηματοδοτήσει τα ίδια της τα χρέη. Κατά συνέπεια, οι άνθρωποι χάνουν την εμπιστοσύνη τους στη τράπεζα και αποφασίζουν να πάρουν τα χρήματά τους. Αν λοιπόν ο καθένας αποσύρει όλες του τις καταθέσεις, δεν υπάρχει ρευστότητα. Και σε αυτό ακριβώς το σημείο αρχίζει πάλι να επικρατεί ο πανικός.

Για να διευθετηθεί αυτό, οι κυβερνήσεις και οι Κεντρικές Τράπεζες υιοθέτησαν μαζικά βοηθητικά οικονομικά σχέδια ώστε να σώσουν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα (ειδικά τις τράπεζες) από την καταστροφή. Η Ελλάδα πρόσφατα ανακοίνωσε ότι στο πλαίσιο του δικού της ενισχυτικού προγράμματος, θα διαθέσει 28 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό διασφαλίζει τη διαθεσιμότητα των καταθέσεών σου.

Βέβαια, τέτοια μέτρα περιλαμβάνουν και κάποιο κόστος. Καθώς οι κυβερνήσεις χρεώνονται όλο και περισσότερο για να βγάλουν από τη δύσκολη θέση τις τράπεζες, οι πολίτες θα πρέπει να υποστούν θυσιές οικονομικές – λιγότερα δάνεια, μεγαλύτεροι φόροι κλπ.

Για την Ικαρία, αυτό μπορεί να έχει δύο πολύ σημαντικά συνέπειες: 1) Η κρατική χρηματοδότηση στο νησί για την επόμενη διετία, σε ότι αφορά στα δημόσια έργα, θα μειωθεί (καθώς οι χρηματοδοτήσεις πιθανότατα θα δίνονται όπου υπάρχει άμεσο πρόβλημα από τη τρέχουσα οικονομική κρίση) και 2) Μείωση του τουρισμού για τα επόμενα δύο χρόνια (καθώς οι Έλληνες καταναλωτές θα νοιώσουν το χτύπημα της κρίσης και αναμφισβήτητα θα δανείζονται και/ή θα ξοδεύουν λιγότερα).

Η παγκοσμιοποίηση προωθεί συχνά θετικά εξελίξεις, πολλές φορές ακόμα, βελτιώνει τις καταστάσεις. Όχι όμως πάντα!

Η τρέχουσα οικονομική κρίση είναι ένα παράδειγμα του πόσο εύκολα μπορεί το κακό να εξαπλωθεί. Και λόγω της δύναμης και του εύρους που έχει η παγκοσμιοποίηση, όταν η κρίση ξεσπά, δεν υπάρχει μέρος που να μπορεί κανείς να προστατευτεί από την θύελλα αυτή, ούτε καν στην Ικαρία.

*Ο κ. Ηλίας Κλαρέβας κατάγεται από το Καρκινάγρι και είναι καθηγητής στο Κέντρο Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης.

Η μεγάλη μου αδερφή, η Αργυρώ, ήπιασε μια χρονιά υπηρεσία σ' ένα μεγάλο σπίτικο στην Αθήνα και με πήρε μαζί της να πάω Γυμνάσιο εκεί. Γνώρισα όμως έναν όμορφο νέο, στεριανό, βουνίσιο και συναντήμασταν αραιά και που και θέλαμε πολύ ο ένας τον άλλον. Μα όταν το πήρε χαμπάρι η Αργυρώ, το μίνυσε στους δικούς μου, μ' έβαλε στο πλοίο και μ' έστειλε πίσω στη Νικαριά. Να πέσω να πεθάνω. Ήρπεπε κάτι να γίνει. Εκείνος σκέφτη να πάει να με ζητήσει από τον πατέρα, που είχε κατέβει για δουλειές στην Αθήνα, μα ο πατέρας αρνήθηκε:

- Έν έχω εγώ κόρη της παντρειάς.
- Τότε θα 'ρθω στην Ικαριά.
- Στην Ικαριά μπορεί να πάει όποιος θέλει, στο σπίτι μου εν έχεις καμιά δουλειά.
Εμένα πια ε θα μ' αφήνανε να φύγω από το νησί ποτέ.

Εκείνος πάει και παίρνει ένα όπλο από έναν φίλο του χωροφύλακα. Μπαίνει στο βαπόρι – που εν είχε ξαναμπει ποτέ του – και βγαίνει στον Άγιο, ανήμερα Χριστούγεννα. Έψαχνε το Καρκινάγρι και του έλεαν εδώ πιο πέρα, εδώ πιο πέρα. Κι άρχισε και ηπερπάτα μα εν έφτανε ποτέ. Κι ζυγώνει κάποια στιγμή στο Μαγγανίτη. Μπαίνει στην αυλή του Καρναβά που 'χε την μπεντζίνα. Ο κόσμος γλεντούσε για Χριστούγεννα.

- Πρέπει να πάω στο Καρκινάγρι. Έχασα τους φίλους μου, τους κυνηγούς.

Μα ο Καρναβάς είχε τραβήξει την βάρκα όξω. Τον παρακαλεί λοιπόν, του δίνει και λεφτά και παίρνουν τις γυναίκες και πάνε στο γιαλό να σπρώξουν τη μπεντζίνα.

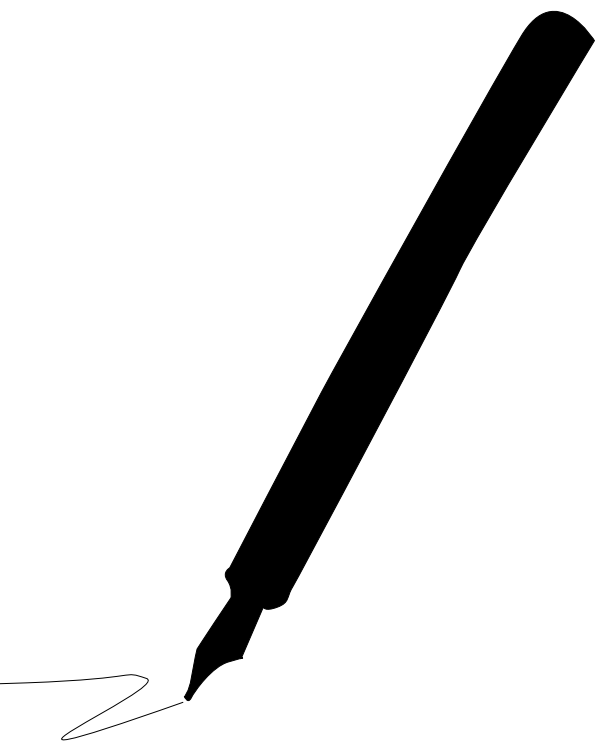
Μόλις είχε αρχίσει να σουρουπώνει όταν εφάνη στο χωριό. Ήμασταν όλοι στην αυλή και ετοιμαζόμασταν που θα 'ρτουν τα ξαδέρφια να μας πάρουν να πάμε κάτω στον χορό. Και ηφόρουσα έναν ωραίο ταφτά με μεσάτη ζώνη, έτσι, πλουμιστό και ήμουνα πολύ χαρούμενη που αππαίναμε στο γλέντι. Βλέπουμε την μπεντζίνα και λέγει η Μάνα, να δείτε που έρκεται η θειά σας από τον Μαγγανίτη για Χριστούγεννα. Και πιάνει η μπεντζίνα στο Μπαρκαδούρο και βγαίνει αυτός. Και γυρνά η Αργυρώ και μου παίζει μια ματιά τόσο άγρια! Κοιτώ καλά καλά και τον γνωρίζω κι εγώ.

Και τότε άρχισε το δράμα, α Χριστέ μου. Δώκε μου ένα τσιγάρο που τα θυμήθηκα τώρα και τρέμω. Ο κόσμος άρχισε να ξεμπουκάρει και να ηπαίνει στο σκολειό που είχανε μια συγκέντρωση και βάδιζε κι αυτός προς τα εκεί. Ήπιασε κουέντα με τον Παναή που 'χε τον καφενέ. Ηρώτα πού έχει ξενοδοχείο γιατί ήτο κυνηγός και έχασε την παρέα του. Και τον πήρε ο Παναής στον καφενέ του.

Το βράδυ εμείς ήμασταν έτοιμες για τον χορό. Η Αργυρώ να μη θέλει να πάμε μα ήρταν τα ξαδέρφια να μας πάρουν. Μπαίνουμε μες τον καφενέ που ήτο όλη η νεολαία, εκεί κι αυτός. Εν το ξεύραμε εμείς πως τον είχε πάρει ο Παναής. Με καθίζει το λοιπόν η αδερφή μου από την άλλη μεριά και ηκοίταζα τον τοίχο. Κι εκείνος εμένα. Το μάτι μου όμως, επήεναι από εκεί και τον ήβλεπα που δάγκωνε στην κλείδωση το δάχτυλο του για να με φοβίσει. Και εκάθετο δίπλα του ένα γέρος που ητραγουδάγε όλο αμανέδες και ητραγουδά κι αυτός και μου έκανε έτσι με το δάχτυλο. Είχε πιει πολύ και ζήτηξε κι άλλο ούζο να του φέρουνε και του φέρνουν ένα ούζο με μεζέ πατελίδι άψητο που εν είχε φάει αυτός ποτέ στη ζωή του. Μου λέανε οι φίλες μου: Ποιος είναι αυτός; Λένε ότι ήρθε για την τάδε ή για την άλλη. Εγώ έλεγα πως εν ηξεύρω. Κι ανάβει ο χορός και όπως ηχώρευγα τον ήβλεπα και ηχώρευγα και τον ήβλεπα. Και βγαίνει όξω, πιάνει το όπλο να πάει να πυροβολήσει και πάει ξοπίσω ο Παναής και του το παίρνει. Τον αρπάζει και τον πάει στον πύργο να κοιμηθεί.

Πριν ημερώσει ήθελε η Αργυρώ να πάμε γρήγορα στο σπίτι μην τυχόν και ηυπηήσει και κατέβει. Μας παίρνει μάνι μάνι και πάμε και ήταν το τζάκι αναμμένο δυνατό. Η μάνε έφτιαχνε γάλα μαζί με μια θειά μας. Με καθίζει η Αργυρώ στο σκαμνί και βγάζω το τσαμό. Η μάνε ε μιλούσε. Φοβούταν τον πατέρα που ήτο μακριά. Και με αρχινάει η αδερφή μου και τρώω όλα τα σκαμνάκια στο κεφάλι και της έλεγε η θειά μου η συγχωρεμένη: *μην την χτυπάς, παιδί μου, εν έκανε τίποτε κακό, μην την χτυπάς, παιδί μου, εν εκανε τίποτα κακό. Νέα και νέος είναι. Και τι έγινε στο κάτω κάτω;* Μα εκείνη είχε πάθει αμόκ, εν ήθελε, βλέπεις, να μας συζητάει το χωριό.

Πέρασε λοιπόν η μέρα και επήε προς το απόγευμα και εμένα με είχανε κλείσει στο μεσαίο δωμάτιο. Είχα ένα γραμμόφωνο που κούδριζε κι έβαζα μουσική κι ήκουα. Βλέπω στην αυλή κάτι γυναίκες που ηπαιρνούσαν και εμιλούσαν στη μάνε μα εμπονηρεύτηκα τίποτε. Κι έρκεται η μικρή μου αδερφή, η Σπυριδούλα, το Σπυρί και μου λέγει, είναι εδώ, πάνου στα χωράφια. Κάνω να φύγω από την

πόρτα της κουζίνας μα την είχανε κλειδωμένη. Αλλά από τη μανία μου κάνω έτσι τη μπάρα, βγαίνει το σίδερο, πετάομαι όξω και πάω μες τ'αμπέλι. Έρχεται τότες ο ξαδερφός μου, με πιάνει από τα μαλλιά και με βουρλίζει κάτω. Κόβω δρόμο γρήγορα κι έτσι όπως ποτέκονταν τριγύρω του η μάνα, η θειά, η Αργυρώ και το Σπυρί, πηαίνω και στέκω μες τη μέση. Και κάμει η Αργυρώ, καλή της ώρα:

- Μπρος, πε του τι έχεις να του πεις και μέσα γρήγορα.
- Εν έχω να του πω τίποτα. Κι έμενα μπάστακας εκεί.
- Να σπκωθείς να φύγεις γρήγορα, αυτή τη στιγμή. Του λέει εκείνη.
- Από πού να φύγω, δεν έχει καΐκι.
- Να φύγεις από πάνου.
- Τι είναι το «από πάνου» ;

Αλλά εκείνος είχε δώσει κρυφά στο Σπυρί ένα σημειωματάκι, το βράδυ στις 9 να πάω σε εκείνη την πετρούλα. Όμως πώς να πάω, ψυχή μου, που το βράδυ είχαμε τζάκι αναμμένο κι έρκεται και μια αζαδέρφη μου και ηκάτσαμε με την Αργυρώ στην αμπάρα κι αρχίσαμε να λέμε ιστορίες και μπλα μπλα μπλα; Μα παίρνει την Αργυρώ κάποια στιγμή ο ύπνος, βουτώ κι εγώ το Σπυρί και πάμε στην πετρούλα . Κι ακούω ένα πράμα να σκοτώνεται εκεία μες το ρυάκι μες τις πέτρες και τα νερά, εν ήξερε νάρτει και ηφόραγε και σκαρπίνια. Από κάτω που έφυγε όμως εκείνος, από τον καφενέ, τον ηπήραν από πίσω οι νεολαίοι να δούνε πού θα πάει τελικά, ποια είναι αυτή. Γιατί μερικοί ηνόμιζαν πώς είχε έρτει για την δικιά τους και ετοιμάζονταν να τον πλακώσουν, μα εκείνος ήλκε πως ήτο κυνηγός. Κι έρκεται λοιπόν, ήκαμε και κρύο, σκεπάζει με το μπουφάν του το Σπυρί και μου λέγει μάνι μάνι: *Αν δεν έρθεις, θα 'ρθω εγώ και στου βου το κέρατο να ψάξω, θα σε βρω.* Ύστερα την άλλη μέρα ηπήρε την μπεντζίνα να φύγει και σημάδευε με το όπλο το φουγάρο μας μα εν τον άφησε ο Καρναβάς.

Είπε το λοιπόν ο πατέρας στη μάνα πως αν μου ερχόταν κάνα γράμμα να το 'παιρνε εκείνη. Και είχα μια μέρα ένα γράμμα που το χαν δώκει στο Σπυρί κι ένα σ' έναν αζάδερφο μου. Με φώναζε όξω ένας ένας να πάμε να βοσκήσουμε την κατσίκα και διάβαζα και τα γράμματα που 'χε στείλει αυτός. Ο μπαμπάς τότε ήτο στη Λήμνο και η αδερφή μου γύρισε στη δουλειά της. Είχανε αλληλογραφία και της έγγραφε πως για να πάω κι εγώ στην Αθήνα ήηρεπε να το πει αυτή, μα εκείνη ήλκε όχι, εν έπαιρνε την ευθύνη. Η Αργυρώ, πάντως, μου 'γραφε γράμματα να κάμω υπομονή και πως όταν μου βρει δουλειά, θα πάω . Μα την Αθήνα εν την έβλεπα ούτε με κιάλια πια. Μια μέρα, παίρνω ένα γράμμα της που μου έλεε «άμα βρω δουλειά, α σου γράψω να 'ρτεις» και το αλλάζω: «Σου βρήκα δουλειά και σου γράφω να 'ρτεις».

Και έτσι ψήνω την μαμά και ηπαίνω στην Αθήνα ...

(συνεχίζεται)

fayum80@yahoo.gr

FACEBOOK...
αλά Ικαριακά

των Ποπηρένα Φραδέλν & Αθηνά Μαγγούρα

facebook

Το Facebook σας βοηθάει να συνδέεστε και να μοιράζεστε πράγματα με τους ανθρώπους στη ζωή σας.

Το **facebook** (φείσμπουκ) είναι η μία από τις πιο διάσημες υπηρεσίες κοινωνικής δικτύωσης, μία ιστοσελίδα με εκατομμύρια μέλη. Οι χρήστες μπαίνουν για να επικοινωνήσουν με τους φίλους τους, ν' ανταλλάξουν απόψεις, να δημιουργήσουν νέες σχέσεις, να συγκροτήσουν ομάδες κοινού ενδιαφέροντος ή απλώς να περάσουν την ώρα τους.

Φιλικό και εύκολο στον χρήστη μια που ο καθένας μπορεί να φτιάξει τη δική του προσωπική σελίδα δίνοντας μόνο ένα όνομα, μία έγκυρη ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail), έναν κωδικό και την ημερομηνία γέννησής του. Μόλις καταχωρηθεί η εγγραφή μπορεί να προσθέσει οποιαδήποτε άλλη προσωπική πληροφορία θέλει όπως π.χ για τις σπουδές του, την εργασία του, τα ενδιαφέροντα του, την προσωπική του ζωή, αλλά και να «ανεβάσει» φωτογραφίες. Από τη στιγμή, λοιπόν, που αποκτά κανείς τη δική του σελίδα στο facebook μπορεί να χρησιμοποιήσει και να εγκαταστήσει στον λογαριασμό του τις πολλές υπηρεσίες (applications) που αυτό του παρέχει.

Και ενώ κανείς δεν μπορεί ν' αμφισβητήσει τη χρησιμότητα και την πληθώρα των δυνατοτήτων που προσφέρει η συγκεκριμένη ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης, ωστόσο υπάρχει και η αρνητική πλευρά του θέματος. Το facebook λέγεται ότι είναι το μεγαλύτερο ηλεκτρονικό

φακέλωμα το οποίο εξυπηρετεί συμφέροντα μεγάλων πολυεθνικών και διαφημιστικών εταιρειών. Σε τέτοιου τύπου ιστοσελίδες, λοιπόν, είναι σημαντικό να προσέχουμε ιδιαίτερα με ποιους ερχόμαστε σ' επαφή και τι πληροφορίες ανεβάζουμε ώστε να προστατεύουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα, την αξιοπρέπεια και την προσωπικότητα μας.

Από έναν τόσο «διάσημο» ηλεκτρονικό χώρο δεν θα μπορούσαν να λείπουν, φυσικά, και οι ανά τον κόσμο συμπατριώτες μας καθώς και οι λάτρεις του νησιού. Γίνονται «friends» (φίλοι) μεταξύ τους, στέλνουν ο ένας στον άλλον «links» (συνδέσμους) με τον ικαριώτικο σε όλες του τις εκτελέσεις, ανεβάζουν «events» (γεγονότα) που αφορούν στην Ικαρία και δημιουργούν «groups» (ομάδες) τα οποία αισίως μέχρι τώρα έχουν φτάσει τα 33!

Γκρουπάκι στην διάσημη ιστοσελίδα έχει και η εφημερίδα μας!! Μαζέψαμε το υλικό μας, ό,τι έχουμε και δεν έχουμε έως τώρα, «καλέσαμε» τους φίλους μας και καταφέραμε να γίνουμε ένα αξιοσέβαστο γκρουπ που μέχρι σήμερα φτάνει αισίως τα 190 μέλη! Όσοι δεν έχετε μπει ακόμη στη σελίδα της εφημερίδας, σας περιμένουμε! Και σας θέλουμε μέλη ενεργά, με απόψεις και ιδέες, σχόλια και προτάσεις.

Εμπρός, λοιπόν, ικαριώτες με προσωπική σελίδα στο facebook, βιαστείτε και....join the group!!

Groups (ομάδες) που αφορούν στην Ικαρία:

- Εφημερίδα "Κάβο Πάνας"**
PAPISTANIA..edv einai Ikaría...(ΠΑΠΙΣΤΑΝΙΑ...εδώ είναι Ικαρία...)
You know you're from Ikaría when...(Ξέρεις ότι είσαι από την Ικαρία όταν...)
IKARIA
Independence for Ikaría - 2012 (Ανεξαρτησία για την Ικαρία-2012)
GREECE IKARIA (ΕΛΛΑΔΑ ΙΚΑΡΙΑ)
Ikaría Group!!!! (Ικαρία γκρουπ)
Ikaría- Stop the clock to save your life. (Ικαρία- σταματήστε τα ρολόγια να σωθείτε)
snikariwsh (Σνικαρίωση - το γκρουπ του Συλλόγου Νεολαίας Ικαρίας)
Ikaría Family History (Οικογενειακή Ιστορία της Ικαρίας)
Ikaría....the island of Icarus (Ικαρία...το νησί του Ικάρου)
RIVER IKARIA (ΠΟΤΑΜΙ ΙΚΑΡΙΑ)
Ikaría y amigos (Ικαρία και φίλοι)
PLAGIA - IKARIA (ΠΛΑΓΙΑ-ΙΚΑΡΙΑ)
IKARIA gate13 (ΙΚΑΡΙΑ Θύρα 13)
Ikaría and Ikaríans (Ικαρία και Ικαριώτες)
SPEIS FAMILY-IKARIA (ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΠΕΗ-ΙΚΑΡΙΑ)
ikaría? where is that?? (Ικαρία; πού είναι αυτό;:)
Ikaríans = Kefi (Ικαριώτες=Κέφι)
Ikaríotes Do It Better! (Οι Ικαριώτες το κάνουν καλύτερα)
Ikarían Glaros (Ικαριώτικος Γλάρος)
XRYSOSTOMO (Απερίχου) - ΙΚΑΡΙΑ
www.Mylkaría.gr
Μόνο ο "ΙΚΑΡΟΣ" ξέρει...
Agios Kirikos , Ikaría (Άγιος Κήρυκος , Ικαρία)
Apalude kafe bar,Karavostamo,Ikaría (Αpalude καφέ μπαρ,Καραβόσταμο,Ικαρία)
Ikaría 2008 (Ικαρία 2008)
Frangos family,Ikaría (οικογένεια Φράνγκου, Ικαρία)
Ikaría island fans (θαυμαστές της νήσου Ικαρίας)
Ikaros youth in Adelaide (Ικαριακή νεότητα Αδελαΐδας)
DC Ikaríans

Πηγές:
www.facebook.com
COMPUTER για όλους (No 287) Ιούνιος 2008, Μπες κ εσύ στο facebook του Πέτρου Μιζαμίδη

Ετήσιο Πανικάριο Συνέδριο Αμερικής

μία προσωπική εμπειρία του Γιώργου Τσακαλίας*

Το Πανικάριο Συνέδριο των ΗΠΑ της Πανικαριακής Αδελφότητας είναι αναμφισβήτητο το μεγαλύτερο γεγονός της ομογένειάς μας. Αφού ευχαριστήσω το στελέχη της Πανικαριακής Αδελφότητας και ειδικά τον Πρόεδρο του Συνεδρίου και τέως Πρόεδρο της Πανικαριακής Αδελφότητας Γιώργο Χωριάτη για την φιλοξενία τους, θέλω να συγχαρώ και τον καριώτικο λαό της αμερικάνικης ηπείρου για την προσπάθειά του να κρατάει τις παραδόσεις του νησιού μας. Ούτε μία ώρα δεν ένοιωσα ότι απέχω μισό πλανήτη μακριά από τη Νικαρία μας. Ήταν όλες οι εκδηλώσεις τόσο ζεστές και τόσο συγκινητικές. Με εντυπωσίασε η παρουσία της Νεολαίας σε όλες τις εκδηλώσεις του Συνεδρίου.

Οι συζητήσεις έγιναν σε υψηλό επίπεδο. Τα γεύματα και οι άλλες εκδηλώσεις είχαν μεγάλη συμμετοχή. Η έκθεση ήταν ένα όχημα στο χρόνο και στην ιστορία της καριώτικης ομογένειας και το περίπτερο είχε τέτοια ποικιλία από αναμνηστικά που δεν ήξερες τί να πρωτοπάρεις. Οι δύο χοροί δεν είχαν τίποτα να ζηλέψουν από τα πιο ξακουστά πανηγύρια του νησιού. Τη μεγαλύτερη συγκίνηση την ένοιωσα όταν ψάλαμε στο επίσημο δειπνό τον Ύμνο της Ικαρίας. Σας ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου πατριώτισσες και πατριώτες για τις ανεπανάληπτες μεγάλες στιγμές που μου χάρισате.

* Ο κ. Γιώργος Τσακαλίας είναι Δικηγόρος στον Άρειο Πάγο και στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ΔΜΣ Πανεπιστημίου Αθηνών, Νομαρχιακός Σύμβουλος Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Σάμου και Ικαρίας, Σύμβουλος Πανικαριακής Αδελφότητας Αθηνών.

Οικολογία, Φύση και Τουρισμός

του Γιώργου Βιτσάρá
gvitsaras@hol.gr

Το Ελληνικό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για το Περιβάλλον της περιόδου 2000-2006 πήρε περίπου 90 εκατ. ευρώ.... προς το παρόν έχουμε απορροφήσει σαν χώρα το 58%, δηλαδή 51 εκατ. ευρώ... Τα υπόλοιπα πότε; Η Ελλάδα διαθέτει 360 περιοχές στο δίκτυο Φύση 2000 (γνωστό και ως Natura) και από αυτές μόνο οι 27 έχουν συστήσει Φορείς Διαχείρισης (αν δεν έχουν κλείσει λόγω μη χρηματοδότησης), ενώ τα τέσσερα (4) τελευταία χρόνια κανένας νέος φορέας δεν έχει συσταθεί.

Μέχρι και σήμερα τα αρμόδια γραφεία της Ε.Ε. δεν έχουν στην διάθεση τους συγκεκριμένα στοιχεία για τον αριθμό των Φορέων Διαχείρισης που βρίσκονται σε πλήρη λειτουργία, ενώ έχουν επανειλημμένα επισημάνει στις ελληνικές αρχές την ανάγκη γενναίας χρηματοδότησης και τεχνικής υποστήριξης των φορέων, έτσι ώστε να διαχειρίζονται αποκλειστικά του τόπους Natura 2000.

Οι αδυναμίες και η ηθελημένη «ανικανότητα» του ελληνικού κράτους δεν προχωράει κυρίως τέτοια θέματα... αλλά και οι Ευρωπαίοι δεν λαμβάνουν (δαιδαλώδης γραφειοκρατία, καθυστερημένες παρεμβάσεις...) μέτρα για την υλοποίηση των υποχρεώσεων της κάθε χώρας – μέλος της...

Στην Ικαρία (το νησιωτικό σύμπλεγμα των Φούρνων είναι όλο μέσα στο Natura 2000) έχουμε τρεις περιοχές ενταγμένες στο δίκτυο αυτό και παλαιότερα που το θέμα είχε έρθει προς συζήτηση στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, δυστυχώς δεν προχώρησε (χωρίς λεφτά που πας;). Οι τόποι μας σε λίγα χρόνια δεν θα αναγνωρίζονται και πολύ σωστά ένας γέροντας όταν με είδε να βιντεοσκοπώ περιοχές με εναπομείναν δάσος αλλά και καμένες, υπερβοσκημένες μου είπε: «βγάλτα παιδί μου με την κάμερα, διότι σε ολίγα χρόνια θα τα βλέπετε μόνο εις την τηλεόραση, εγώ και καθαρές θάλασσες είδα και ψάρια πολλά στα νερά του Ικάρου και πράσινα βουνά (παρά το ότι ήταν καρβουνιάρης και μετανιωμένος για το κακόν που έκαμε στον τόπο του! αλλά πολύ δύσκολα χρόνια!) και νερό ήπινα από τα ποταμάκια και καθαρά ζαρζαβάρια ήτρωγα. Εσείς; Αυτοί που ακόμα δεν έχουν έρθει, ήντα θα δούνε; Ήντα θα τρώνε; Ήντα θα πίνουν;»

Η ουσία είναι ότι στον μικρό μας τόπο με τις δικές μας αποφάσεις μπορούμε να βάζουμε ένα λιθαράκι για να βελτιώνουμε την κατάσταση σε ορισμένα προβλήματα π.χ. η απόφαση να μην περιφραχτεί η περιοχή «Αργιουλάκι – Πυροφυλάκιο – Τσαγκαρόβουνο – Πούλι δεν βοηθάει στην προστασία μιας περιοχής που στο κάτω - κάτω ανήκει σε όλους τους δημότες και που οι εκάστοτε δημοτικοί σύμβουλοι -όπου και να ανήκουν- πρέπει να προστατεύουν....

Τα προβλήματα στις παραλίες δεν εντοπίστηκαν φέτος για να συζητηθούν στα μέσα του Ιούλη γι' αυτό κανονίζονται από την Άνοιξη... Αλήθεια γιατί τις καντίνες δεν τις αναλαμβάνει ο δήμος Ραχών φτιάχνοντας μια δημοτική τουριστική επιχείρηση όπου και πιο καλά θα ελέγχει και θέσεις εργασίας θα δημιουργήσει και θα απαλλαγεί από την δυσάρεστη θέση να τρέχει καλοκαιριάρικα κυνηγώντας τους (αν παρανομούν) ιδιώτες;

Δεν μπορεί ο δήμος (ξεπερνώντας τον σκόπελο των 8 στρ.) να φτιάξει ένα δικό του κάμπινγκ να φιλοξενήσουμε (με το αζημίωτο) όλους αυτούς που δεν θέλουν δωμάτια για να περάσουν τις διακοπές τους;

Τι γίνεται τόσα χρόνια με την ανυπαρξία λεωφορείων από τα λιμάνια και το αεροδρόμιο ρωτούν πολλοί από τους επισκέπτες όταν στέκονται περιμένοντας ξημερώματα – μεσημεριάτικα στα λιμάνια και στο αεροδρόμιο με τα χέρια σταυρωμένα; Και για να ξεκαθαρίσω κάτι προς αποφυγή παρεξηγήσεων: οι δήμοι της Ικαρίας περιλαμβάνουν όλους τους δημότες, ανεξαρτήτως το τι ψήφισαν, το εμείς και οι άλλοι πρέπει να σταματήσει για να πάμε ένα βηματάκι μπροστά.

Τα χρήματα που δίνονται για έργα ή άλλες δράσεις δεν μπαίνουν από κανενός δημοτικού συμβούλου την τσέπη για να είναι δικά μας ή δικά τους. Το αν τα διαχειρίζονται σωστά κάποιοι είναι θέμα που απασχολεί τον λαό κάθε τετραετία ή την δικαιοσύνη αν θεωρούμε ότι γίνεται κατασπατάληση...

Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση επαναφέρει για διαβούλευση σε ακόμα χειρότερη εκδοχή το αναχρονιστικό “Ειδικό Χωροταξικό Σχέδιο για τον Τουρισμό”. Εμείς (οι πολλοί τουλάχιστον), όπου και να βρισκόμαστε, όπου και αν ανήκουμε πρέπει να τονίζουμε ότι αυτό που χρειάζεται ο τουρισμός μας είναι η αλλαγή προς μία οικολογική κατεύθυνση.

Αντί να προσθέσουμε 1 εκατομμύριο παραθεριστικές κατοικίες και χιλιάδες στρέμματα υδροβόρου γκολφ (Παναγία μου!! γκολφ στην Ικαρία;) στις λιγοστές φυσικές περιοχές που απέμειναν, πρέπει να διδαχθούμε τόσο από τα παλαιότερα λάθη μας, όσο και από τα λάθη των άλλων χωρών που τώρα γκρεμίζουν για να ελευθερώσουν τις αποπνικτικά τσιμεντοποιημένες ακτές τους (βλέπε Ισπανία).

Απαιτούνται έκτακτα μέτρα για αντιμετώπιση των πιο ακραίων περιβαλλοντικών και κοινωνικών/οικονομικών επιπτώσεων του μαζικού τουρισμού, αλλά και ένα ολοκληρωμένο σχέδιο υποστήριξης με την βοήθεια και οικονομικών εργαλείων, δίκαιων, βιώσιμων και οικολογικών μορφών τουρισμού την εποχή της κλιματικής αλλαγής. Ζούμε βεβαίως στην Ελλάδα και με πιάνει μια ανησυχία όταν ακούω για σχεδιασμούς, προγραμματισμούς κ.λπ. Ζούμε στην χώρα του «άρπα κόλλα» και ελπίζουμε μόνο στις νέες γενιές να αλλάξουν κάτι (αφού εμάς μας λείπει η παιδεία). Θα είναι αργά; Δεν ξέρω ... εμείς σήμερα το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να προστατέψουμε -χωρίς να περιμένουμε βοήθεια ή παρότρυνση- όποιο κομματάκι γης έχει μείνει αλώβητο από τις ανθρώπινες παρεμβάσεις.

Δημήτρης Πουλιανός (1899-1972) του Γιώργου Βιτσαρά

Μια πολυτελή έκδοση – λεύκωμα κυκλοφορεί από την εταιρία Ικαριακών Μελετών και παρουσιάζει την δουλειά του ζωγράφου Δημήτρη Πουλιανού, ο οποίος γεννήθηκε στον Εύδηλο το 1899 και απεβίωσε στην Αθήνα το 1972, μόνος, χωρίς σύζυγο και παιδιά.

Ο Δημήτρης Πουλιανός έζησε για ένα διάστημα στην Αλεξάνδρεια και το 1923 που γύρισε στην Αθήνα άρχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών με καθηγητές ζωγραφικής τον Γιώργο Ροϊλό και τον Δημήτρη Γερασιώτη. Στρατεύτηκε και υπηρέτησε για πολλά χρόνια (μικρασιατική εκστρατεία, αλβανικό μέτωπο, βουλγαρικά σύνορα). Από το 1924 έως το 1928 έζησε στο Παρίσι όπου συνέχισε τις σπουδές του... από το 1929 έως το 1935 βρέθηκε στην Ν. Υόρκη όπου μεταξύ άλλων παρακολούθησε μαθήματα Φιλοσοφίας της Τέχνης στο πανεπιστήμιο Columbia.

Το 1936 επέστρεψε στην Ελλάδα, έζησε στην Αθήνα όπου αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά στο πάθος του: την ζωγραφική! Αγαπούσε την φύση και συχνά ταξίδευε σε όλη την χώρα (και την αγαπημένη του Νικαριά) «έπαιρνε το δρόμο για τις εσχατές για να δώσει στα μάτια του νέες χαρές»! Ήταν ένα άνθρωπος που ζούσε και ανέπνεε για την ζωγραφική!

[ΑΚΟΥΣΕ]

Give it, give it all you 've got, girl
give your petticoats a whirl!*

του Κωνσταντίνου Χ. Βατούγιου

Το σιντί έφτασε στα χέρια μου με καθυστέρηση ενός μήνα (λόγω λάθους της εταιρείας κούριερ). Μου το έστειλε ο Καθηγητής Θέμελης, ύστερα από δική μου παράκληση, για τις ανάγκες της εφημερίδας. Δεν ήξερα ακριβώς περί τίνος πρόκειται. Το παρέλαβα στην δουλειά μου μια μέρα με απίστευτο φόρτο και άγχος και επιστρέφοντας σπίτι, έβαλα να το ακούσω οδηγώντας ... Μια κρυστάλλινη μα σκερτσόζα γυναικεία φωνή τραγουδούσε, μόνη χωρίς όργανα, του «Πάπα το μπουγάζι»! Ζαλίστηκα, άρχισαν να υγραίνονται τα μάτια μου και σταμάτησα στην άκρη του δρόμου.

Η Ικαριά είχε εισβάλει στο αυτοκίνητο μου γυμνή, ατόφια, αφησίδωτη και πανέμορφη. Έμεινα εκεί μέχρι να τελειώσει όλο το σιντί και επέστρεψα σπίτι κυριολεκτικά άλλος άνθρωπος. Κύριε Καθηγητά, σας ευχαριστώ πρώτα απ' όλα για αυτήν την υπέροχη στιγμή. Όπως και για το σπάνιο δώρο σας.

Πρόκειται για το σιντί «Τραγούδια της Ικαρίας» που εξέδωσε το 2001 το Τμήμα Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Παν/μίου Θεσσαλονίκης. Η πρωτοβουλία, η επιστημονική επιμέλεια και η πραγματοποίηση αυτής της έκδοσης ανήκει πρωτίστως στον Καθηγητή Δημήτριο Θέμελη, ο οποίος με την επιστημονική του κατάρτιση, την ικαριακή καταγωγή του και έπειτα από επιτόπια έρευνα και 3 οδοιπορικά στο νησί (1991, 1995, 1996) συγκέντρωσε το υλικό για αυτήν την εξαιρετική διγλωσση (ελληνική και αγγλική) έκδοση.

Το σιντί περιέχει a capela (χωρίς μουσική) 13 παραδοσιακά καριώτικα τραγούδια (όπως Αμπελοκουτσούρα, Σήμερα είν' η σχολή σου, Οι Καριώτες οι Ψαράδες, Κάλαντα Πρωτοχρονιάς, κ.ά.) και 4 οργανικές εκτελέσεις του Καριώτικου,

(Καριώτικος με βιολί, με λύρα, Τσαμούρικος και Ευδηλιώτικος με λύρα)! Πρόκειται για επιτόπιες ηχογραφήσεις στις οποίες, μεταξύ άλλων, τραγουδούν οι Κλειώ Μελλά-Καραμπάση, η Μερσίνια Κουτσογιάννη-Κατίνου και η Σοφία Βρούλου (τότε 95 ετών!). Τα οργανικά εκτελούν ο Καθηγητής Δημήτριος Θέμελης και ο Γιάννης Μαματάς, ο τελευταίος γνωστός λυράρης της Ικαρίας, από το χωριό Δρούτσουλα. Η έκδοση όμως περιέχει και ένα πολύτιμο βιβλιαράκι στο οποίο θα βρείτε αναφορές στην Ιστορία του νησιού, την έρευνα και το οδοιπορικό που έγινε για την συλλογή του υλικού, φωτογραφίες, στίχους, παρτιτούρες και πληροφορίες για όλα τα κομμάτια.

Νοιώθω πολύ τυχερός που έχω στα χέρια μου αυτό το σιντί. Αυτή η δουλειά όμως δεν είναι ένα δώρο μόνο σε μένα· είναι για όλο το νησί και την συλλογική του μνήμη. Ευτυχώς που κάποιοι πρόλαβαν και ηχογράφησαν αυτά τα τραγούδια, μερικά εκ των οποίων χάνονται. Και τώρα το έχουμε στα χέρια μας σε διγλωσση έκδοση (χρήσιμο και για τις 2ες και 3ες γενιές της Αδελφότητας στην Αμερική). Υπάρχει όμως και ένας ακόμα λόγος, ο οποίος κάνει δυο φορές πιο εξαιρετική αυτήν την δουλειά • το ύφος των ηχογραφήσεων: Η υψηλή ακουστική απόδοση αναδεικνύει τις «ερασιτεχνικές» ερμηνείες σε έναν ήχο τόσο πολύτιμο, πρωτογενή και αληθινό. Αυτό το ντοκουμέντο ανήκει ... στο μέλλον του νησιού. Προτείνω στον σύλλογο «Κάβο Πάπα» την συνεργασία με το Τμήμα Μουσικών σπουδών του Α.Π.Θ. για την επανέκδοση και ευρεία κυκλοφορία των «Τραγουδιών της Ικαρίας».

* Δωσ' του δωσ' του πέρα
/ δωσ' του φουστανιού σου αέρα.

Το Δόγμα του Σοκ - Η Άνοδος του Καπιταλισμού της Καταστροφής

Το νέο βιβλίο της Ναόμι Κλάιν

του Βασίλη Θεοδώρου

Λίγους μόλις μήνες πριν το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης (Μαΐος 2008), κυκλοφόρησε το βιβλίο της δημοσιογράφου Ναόμι Κλάιν «Το Δόγμα του Σοκ - Η Άνοδος του Καπιταλισμού της Καταστροφής» και στον πρώτο μήνα της κυκλοφορίας του έγινε μπεστ σέλερ στον Καναδά και την Αμερική.

Το θέμα του βιβλίου είναι η δράση των απανταχού της γης κερδοσκόπων, η απορρύθμιση των αγορών, η εφαρμογή του «καπιταλισμού της καταστροφής». Η συγγραφέας, με μια σειρά αποκαλύψεων, περιγράφει την καταλυτική επίδραση των ιδεών του Μίλτον Φρίντμαν (1912-2006), διάσημου οικονομολόγου τιμημένου με Νόμπελ Οικονομικών Επιστημών (1976), οι οποίες «δημιούργησαν το υπόστρωμα για τη μετατροπή του οικονομικού τομέα στο καζίνο που βλέπουμε σήμερα».

Ο «καπιταλισμός της καταστροφής», υποστηρίζει η Ναόμι Κλάιν, τρέφεται από τις μεγάλες καταστροφές όπως πλημμύρες, πυρκαγιές, σεισμοί, πόλεμοι και τρομοκρατικές επιθέσεις, γεγονότα δηλαδή που προκαλούν για ριζικές αλλαγές σύμφωνα με τις αντιλήψεις της Σχολής του Σικάγου του Φρίντμαν. Τότε και ενώ οι πολίτες βρίσκονται σε δύσκολη θέση και είναι ανήμποροι ν' αντιδράσουν, αφού το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η αυτοσυντήρησή τους, επεμβαίνουν οι «καπιταλιστές της καταστροφής» και εφαρμόζουν το δικό τους σχέδιο. Ένα σχέδιο που στο όνομα της «ανασυγκρότησης» απαλλοτριώνει ότι έχει απομείνει από τη «δημόσια σφαίρα» και αποδομεί τα «ηθικά και δημοκρατικά θεμέλια της κοινότητας».

Ύστερα από τέσσερα χρόνια έρευνας η Ναόμι Κλάιν κατηγορεί τους οικονομολόγους της «σχολής του Σικάγου» ότι έβλαψαν πολλά έθνη που «προσφέρθηκαν να βοηθήσουν». Η Χιλή του Πινοσέτ, η Ρωσία του Γέλτσιν, η μετα-κομμουνιστική Πολωνία, το Ιράκ μετά τον πόλεμο, η Σρι Λάνκα μετά το τσουνάμι, η Νέα Ορλεάνη μετά τον τυφώνα Κατρίνα, είναι μερικές από τις χώρες και περιοχές του κόσμου οι οποίες υπέστησαν το «ηλεκτροσόκ» του ακραίου καπιταλισμού.

Πρώτη εφαρμογή των ιδεών αυτών έγινε, κατά τη συγγραφέα, το 1973 στη Χιλή μετά την ανατροπή του Σαλβαδόρ Αλιέντε και την κατάληψη της εξουσίας από τον δικτάτορα Πινοσέτ, του οποίου ο Φρίντμαν υπήρξε σταθερός και έμμισθος σύμβουλος.

Στο ρημαγμένο από τον πόλεμο Ιράκ το 2003, αφού πρώτα αφανίστηκαν (λεπλητήθηκαν) οι βιβλιοθήκες, τα μουσεία και οι αρχαιότητες, εφαρμόστηκε ένα πρόγραμμα «ιδιωτικοποίησης και απελευθέρωσης της αγοράς». Εδώ ο Μάικ Μπατλς, ιδιοκτήτης μιας άγνωστης εταιρείας παροχής υπηρεσιών ασφάλειας (αυτό που λέμε σεκιούριτι) και πράκτορας της CIA, παραδέχεται κυνικά ότι «ο φόβος και η αταξία μάς πρόσφεραν μεγάλες και πραγματικές ευκαιρίες». Η ευκαιρία του ήταν ότι κέρδισε συμβόλαιο αξίας περίπου 100 εκατομμυρίων δολλαρίων από τη ρεπουμπλικανική κυβέρνηση Μπους και τους εγκατέθευσε της στο Ιράκ, λίγους μήνες μετά την εισβολή στη χώρα.

Στη Σρι Λάνκα, το καλοκαίρι του 2005, έξι μήνες μετά την ερήμωση από το τσουνάμι της Ασίας, η συγγραφέας διαπίστωσε ότι, σε διάστημα λίγων ημερών από την καταστροφή, η κυβέρνηση της χώρας είχε με νόμο ιδιωτικοποιήσει την παροχή νερού και είχε ξεκινήσει νομοθετικές εργασίες για να ξεπουλήσει τη δημόσια επιχείρηση ηλεκτρισμού. Εκτός από αυτά κάποιοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι είχαν ορίσει όλη την ανατολική ακτή του νησιού σαν «ουδέτερη ζώνη» αποκλείοντας έτσι τις κοινότητες των ψαράδων από τη δυνατότητα να επιστρέψουν και να ξαναφτιάξουν τα σπίτια τους. Η επίσημη αιτιολογία ήταν «για να τους προστατέψουν από νέο τσουνάμι», ένας περιορισμός όμως που, για ευνόητους λόγους, δεν ίσχυε για τη βιομηχανία τουρισμού.

Η απαθής στάση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης απέναντι στην ερήμωση της Νέας Ορλεάνης από τον τυφώνα Κατρίνα, έκανε τη Ναόμι Κλάιν να πειστεί ότι αυτά που είχε παρατηρήσει ως τότε δεν ήταν απομονωμένα περιστατικά ενός τύπου εκμετάλλευσης ανά τον κόσμο, αλλά στρατηγική που είχε οργανωθεί μεθοδικά από ιδεολόγους της ελεύθερης αγοράς. Εκεί, λέει, οι Ρεπουμπλικάνοι θεωρητικοί μαζί με τους land developers, τους εργολάβους «και λοιπά όρνεα», άρχισαν να μιλάνε για «καθαρές λύσεις» και «συναρπαστικές ευκαιρίες» για «ριζικές μεταρρυθμίσεις». Αποτέλεσμα; Μέσα σε διάστημα 19 μηνών «όλο το σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης στη Νέα Ορλεάνη είχε αντικατασταθεί από ιδιωτικά σχολεία. Απολύθηκαν και οι 4.700 εκπαιδευτικοί στα δημόσια σχολεία, ενώ οι λίγοι, νεώτερης ηλικίας, που επαναπροσλήφθηκαν, υπέγραψαν συμβόλαια με πολύ χαμηλότερες απολαβές». Τελικά, η κατεδάφιση της δημόσιας εκπαίδευσης έγινε γρηγορότερα από την αποκατάσταση της ηλεκτροδότησης στην πόλη!

Το βιβλίο έχει μεταφραστεί ήδη σε 20 γλώσσες και πρόκειται να κυκλοφορήσει στην Ελλάδα από τις εκδόσεις «Α.Α. Λιβάνη». Από τον ίδιο εκδοτικό οίκο κυκλοφορεί στη χώρα μας ένα άλλο βιβλίο της με τίτλο «The Logo» και αυτό διεθνές μπεστ σέλερ, μεταφρασμένο σε 28 γλώσσες.

Σχετικές διευθύνσεις στο internet όπου μπορεί κανείς να διαβάσει περισσότερα είναι:

<http://www.naomiklein.org/main>

http://www.democracynow.org/2008/10/6/naomi_klein

CHICKEN SUGAR !!!

Κοτόπουλο γεμιστό με μπέικον, γαρνιρισμένο με καραμελωμένα κρεμμύδια

από την Πόπη Μπελέγρη

υλικά

4 φιλέτα κοτόπουλο (στήθος)
4 φέτες μπέικον
4 φέτες τυρί έμμενταλ
3 κρεμμύδια μεγάλα ψιλοκομμένα
2 σκελίδες σκόρδο λιωμένο
3 κουταλιές της σούπας ζάχαρη
αλάτι
πιπέρι

εκτέλεση:

Ανοίγουμε με μαχαίρι το στήθος του κοτόπουλου στη μέση σαν τσέπη. Αλείφουμε μέσα με το λιωμένο σκόρδο και τοποθετούμε μια φέτα τυρί και μια φέτα μπέικον. Αλατοπιπερώνουμε το στήθος και το κλείνουμε με οδοντογλυφίδες. Αφού τα ετοιμάσουμε, τα τηγανίζουμε σε λάδι ζεστό, όχι καυτό, σιγά σιγά, μια φορά την κάθε πλευρά για 4-5 λεπτά. Στο τέλος, βάζουμε στο τηγάνι λίγο λάδι, τα ψιλοκομμένα κρεμμύδια και τα σοτάρουμε αρκετά. Ρίχνουμε πάνω από τα σοταρισμένα κρεμμύδια την ζάχαρη και ανακατεύουμε καλά για 5 λεπτά. Περικύνουμε με τη γλυκιά σάλτσα τα φιλετάκια και ... αυτό ήταν!

tips: Συνοδεύουμε με πράσινα λαχανικά βρασμένα ή τηγανιτές ροδέλες κρεμμυδιού.

Καλή σας όρεξη!

γεμοστόπιτα στον ξυλόφουρνο

υλικά:

1 κιλό αλεύρι λεμόνι, αλάτι και 1 φλιτζανάκι του
καφέ λάδι για τη ζύμη
1 αυγό
διάφορα χορταρικά (μάραθα, γαλατσίδες,
καφαλίδες, σέσκουλα)
κάγια (= λίπος από γουρούνι)
κρεμμύδι
ελαιόλαδο

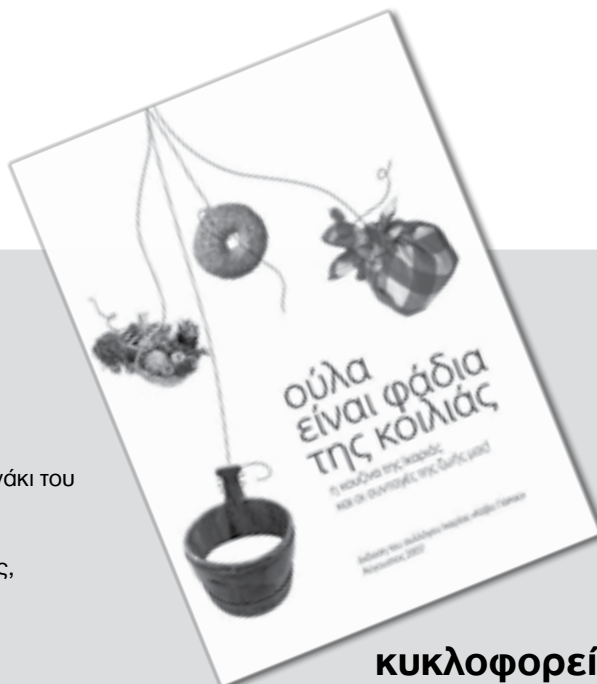
εκτέλεση:

Βάζουμε το αλεύρι με λάδι, λεμόνι και αλάτι
και ανοίγουμε 2 φύλλα με τη ματσόβεργα.
Καβουρδίζουμε τα χόρτα μαζι με κρεμμυδάκι
.Αλείφουμε λάδι το ένα φύλλο και το βάζουμε
στο ταψί. Τοποθετούμε πάνω τα χορταρικά,
ανακατεμένα με το αυγό και λίγη κάγια.
Σκεπάζουμε με το δεύτερο φύλλο και το
βάζουμε στον ξυλόφουρνο.

τη συνταγή μάς έδωσε η Βασιλεία Τσαμουδάκη
(του Καρυδιού) από το Καρκινάγρι

τη συνταγή αυτή θα την βρείτε στο βιβλίο
«**ούλα είναι φάδια της κοιλιάς**»,

Εκδόσεις «Κάβο Πάπας», Αύγουστος 2007

κυκλοφορεί ούλα είναι φάδια της κοιλιάς

προλογίζει ο Ηλίας Μαμαλάκης

Διάθεση:

Βιβλιοπωλεία Ιανός
Σταδίου 24, Αθήνα,
τηλ: 210 3217917
Αριστοτέλους 7, Θεσσαλονίκη,
τηλ: 2310 277004

Βιβλιοπωλείο Τσαμαντάκη
Καραολή - Δημητρίου & Καραϊσκού, Πειραιάς
τηλ: 210 4138114

Αθήνα και υπόλοιπη Ελλάδα: για πληροφορίες
Αθηνά Μάγουρα (6974305203)

Ικαρία: στο φωτογραφείο του Χρήστου Μαλαχιά
στον Χριστό Ραχών, στα Βιβλιοπωλεία
Αγ. Κηρύκου και Ευδήλου
και στα καταστήματα του Καρκινάγριου

Ζεύκιν

Μουσικό Μεζεδοπωλείο

Ζεύκιν στα ικαριώτικα σημαίνει παρέα, διασκέδαση, καλοπέραση, φαγοπότι
Ικαριώτικη και διεθνής κουζίνα σ' ένα ζεστό χώρο.

Ανοιχτά κάθε μέρα εκτός Δευτέρας και Τρίτης από τις 20:00
Κυριακή ανοιχτά από τις 14:00

Το μαγαζί διατίθεται και για κοινωνικές εκδηλώσεις
Λ. Ελευθερίας 46 (συνέχεια Αμφιθέας), Άλιμος, 2109855795

www.zeykin.gr

[στιγμές]

Μεσημέρι. Μεσημέρια. *Λίλιρο*. Πρίν 3 δεκαετίες. Στην αυλή του παππού, πάνω απ' τη θάλασσα, λες και βρισκόσουν σε πλοίο. Σε κατάστρωμα. Καταμεσής του Αιγαίου. Αν πήγαινες στην άκρη, νόμιζες ότι θα πέσεις μέσα.

Κόσμος πολύς. Αδέλφια, ξαδέλφια, θείοι, θειάδες και γιαγιάδες. Έπρεπε να τρώμε όλοι μαζί. Έτσι έπρεπε. Ήταν ο παππούς αυστηρός και ότι έλεγε ήταν νόμος. Μετά το μπάνιο στη θάλασσα, από κάτω στο Πηγαδάκι, έπρεπε να βιαστούμε να ανεβούμε, λέει, γιατί θα είχαν στρώσει και θα περιμέναν. Ήσουν πισιρίκι. Μαζί με τα ξαδέλφια μοιραζόσουν το χαμηλό τραπεζάκι δίπλα στους μεγάλους. Με τα σκαμνάκια. Τα θυμάσαι; Τα σκαμνάκια τα ξύλινα...

Ήρθε το φαγητό. Γατζωμένοι εσύ στην ποδιά της μαμάς να κλαίς σπαραχτικά. Όχι άλλη ψαρόσουπαααα...όχιιιι! Κανένα έλεος. Μάλλον την έχεις εκνευρίσει γιατί η μπουκιά - δύναμή σου, γινόταν ακόμα μεγαλύτερη και σε πλησιάζε με περισσότερη ορμή. Κανείς δεν συμμεριζόταν τον πόνο σου, παρα μόνο οι μικροί συνδαιτυμόνες του τραπεζιού που ανοίγαν και εκείνοι το στόμα τους απειλούμενοι από τον ίδιο εισβολέα και σε έβλεπαν με την άκρη του ματιού με συγκατάβαση.

Στο μεγάλο τραπέζι άκουγες αστεία, γέλια, ιστορίες. Κάθε μεσημερι. Και πού και πού, να και ένα μικρό γλέντι, όταν το κρασάκι είχε κάνει καλά τη δουλειά του. Και βέβαια ο καριώτικος. Πάντα ο καριώτικος...

Το δοξάρι ακουμπάει μόλις το βιολί. Όλοι έτοιμοι να υπακούσουν στον ανατατικό ήχο του. Όρθιοι. Τα χέρια ανοίγαν για να μπλεχτούν γλυκά με εκείνα του διπλανού και να ξεκινήσουν οι λιτές ανεπιτήδευτες κινήσεις τους, που μόνο τέτοιες επιβάλει αυτός ο χορός.

Εμείς στο τραπεζάκι με το στόμα ανοιχτό, και αν θυμάσαι καλά, όχι επειδή είμασταν μπουκωμένοι, αρνούμενοι πεισματικά να καταπιούμε. Όχι. Αλλά γιατί κάτι συνεβaine μπροστά μας. Οι πρώτες εικόνες από αυτή τη στιγμή, από αυτές τις κινήσεις, από αυτή τη μελωδία μπαίνουν μέσα μας. Και θα μας καθορίζαν για πάντα.

Τον αγαπάς αυτόν το χορό. Είναι το σωσίβιο σου, η ανάσα σου στα δύσκολα. Οι μνήμες σου, οι έρωτες σου. Τα καλοκαίρια σου. Και κοίτα τώρα...μάλλον είναι η μελωδία, ο ήχος, που έχεις ακούσει τις περισσότερες φορές στη ζωή σου και πάντα, πάντα, όταν ξεκινάει, είναι σαν τον ακούς για πρώτη φορά! Ε; Και αν όχι στην αυλή του παππού πια, όταν ακούς πάλι την πρώτη δοξαριά, τρέχεις και εσύ, και ανοίγεις τα χέρια σου για να συναντήθουν και να μπλεχτούν με εκείνα του διπλανού σου, με την ίδια λαχταρά που θύμασαι πως το 'καναν και οι δικοί σου, και ίσως και ο παππούς.

M.M

Πιο «ζεστή»...δεν γίνεται...

της Αφροδίτης Τσαμουδάκη

Δεν είναι τόσο τα φρέσκα θαλασσινά και οι οικονομικές τιμές. Δεν είναι τόσο τα προσεγμένα κρεατικά και η διαχρονική παρουσία στην περιοχή. Είναι αυτό το χάρισμα που δίνει ο Θεός σε μερικούς ανθρώπους, γιατί έκαστος στο είδος του και ο Μιχάλης στην...ψησταριά του.

Σ' αυτήν την ψησταριά «αναστενάζουν» χρόνια τώρα παϊδάκια, γαριδούλες και γαυράκια. Οι πιστοί της φίλοι ξέρουν πως εκεί θα βρουν αυτό που ζητάνε. Από ένα νοστιμότατο μεζέ για να πιούνε το ούζο τους μέχρι караβίδες, γυαλιστερές και σαργούς. Τα πιάτα πλούσια, το ίδιο και το ελαιόλαδο στις σαλάτες, ενώ μια ρακή συμπληρώνει πάντα τα «καθέκαστα».

Η «Ζεστή Γωνιά» του Μιχάλη Παράλαιμου στο Κορωπί θυμίζει καφενέ, μα σ' αυτό τον απομακρυσμένο και καπνισμένο καφενέ-ταβερνείο σμίγουν άνθρωποι από όλες τις άκριες της Αττικής και από όλες τις άκριες της κοινωνικής διαστρωμάτωσης...εργάτες και στελέχη επιχειρήσεων της περιοχής, ικαριώτες και μη. Και όλοι τους φεύγουν χορτασμένοι και ικανοποιημένοι έχοντας να θυμούνται -μεταξύ άλλων- μέχρι την επόμενη φορά το πιο ζεστό απ' όλα σε αυτό το μαγαζί: το χαμόγελο του Μιχάλη και της Λαμπρινής.

«Η Ζεστή Γωνιά», Μιχάλης Παράλαιμος
Γ. Γεώργα 9, (Καλογρέζα) Κορωπί,
210 - 6624813
Τετ - Δευτ 10:00-1:00, Τρ 10:00 - 18:00

ανδρικά γυναικεία παιδικά

ShopAngela

accessories

κάλτσες καλτσόν γκέτες
εσώρουχα μαγιώ πυτζάμες

με την υπογραφή της Αθηνάς Βασιλείου

IDER * HELIOS * MINERVA * APPLE * LUNA

www.shopangela.gr

ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 8 ΓΕΡΑΚΑΣ (ΣΤΑΥΡΟΣ)

τηλέφωνο-fax: 210 6617 651

τα χρήσιμα

Αστυνομικό Τμήμα Αγ. Κηρύκου	22222 - 22944
Αστυνομικό Τμήμα Ευδήλου	31222
Αστυνομικό Τμήμα Ραχών	41222
Αστυνομικό Τμήμα Φούρνων	51222
Δ.Ε.Η. Αγ. Κηρύκου	22258 - 22315
Δ.Ε.Η. Ευδήλου	31318
Δ.Ε.Η. Φούρνων Ικαρίας	51233
Αναπτ. Συνδ. Δήμων Ικαρίας & Φούρνων (Εύδηλος)	31450
Αναπτ. Συνδ. Δήμων Ικαρίας & Φούρνων (Εύδηλος)	31457
Κίνηση Πολιτών Ραχών - Ικαρίας	23983
ΕΛ.ΤΑ. Αγίου Κηρύκου	22413
ΕΛ.ΤΑ Ευδήλου	31225
Αγροτικό Ιατρείο Ευδήλου	31228
Αγροτικό Ιατρείο Καρκιναγρίου	91201
Αγροτικό Ιατρείο Ραχών	41242
Αγροτικό Ιατρείο Φούρνων	51202
ΙΕΚ Αγίου Κηρύκου	24140
Ι.Κ.Α. Αγ. Κηρύκου	22386
Ι.Κ.Α. Ευδήλου	31190
ΚΕΠ Φούρνων Κορσεών	51366
Υπολιμεναρχείο Αγ. Κηρύκου	22207
Λιμενικός Σταθμός Ευδήλου	31007
Λιμενικός Σταθμός Φούρνων	51207
Αρχαιολογικό Μουσείο Αγίου Κηρύκου	31300
Αρχαιολ. Μουσείο Κάμπου - Ευδήλου	31300
Λαογραφ. Μουσείο Αγίου Πολυκάρπου	31300
Λαογραφικό Μουσείο Βρακάδων	31300
Λαογραφικό Μουσείου Περδικίου	22580
Αρχαιολογικός Χώρος Δράκανου	31286
Αεροδρόμιο Ικαρίας	23888
Ολυμπιακή Αεροπορία Ικαρίας	22214 - 23034
ΟΑΕΔ	23039
Ο.Τ.Ε. Αγ. Κηρύκου	22121
1ο ΤΕΕ Ευδήλου Ικαρίας	61329 - 32752
Λύκειο Αγ. Κηρύκου	22248
Λύκειο Ευδήλου	31026
Λύκειο Ραχών Ικαρίας	41255
Γυμνάσιο Αγ. Κηρύκου	22210
Γυμνάσιο Ευδήλου	31239
Γυμνάσιο Ραχών Ικαρίας	41255
Γυμνάσιο Φούρνων	51402
Δημ. Σχολείο Αγ. Κηρύκου	22263
6/Θέσιο Δημ. Σχολείο Ευδήλου Ικαρίας	31279
Δημοτικό Σχολείο Καρκιναγρίου	91212
Δημοτικό Σχολείο Χριστού Ραχών	22590
Δημοτικό Σχολείο Φούρνων	51374
Γραφείο Τουρισμού Αγ. Κηρύκου	22298
Γραφείο Τουρισμού Αρμενιστή	71325
Γραφείο Τουρισμού Ευδήλου	31140
Φαρμακείο Αγ. Κηρύκου	22212
Φαρμακείο Ευδήλου	31394
Φαρμακείο Ραχών	41352

22753

Δημαρχείο Αγ. Κηρύκου	50400
Δημαρχείο Ευδήλου	50100
Δημαρχείο Ραχών	50500
Δημαρχείο Φούρνων Κορσεών	50600
Νοσοκομείο Αγ. Κηρύκου	50200
Κέντρο Υγείας Ευδήλου	50000
ΚΕΠ Ραχών	50500

τα όμορφα

«Οκιο» Καφέ - Μπαρ Μαρίνα Ζέας Πειραιάς, τηλ.210 4284 006.

Pinatubo Bar Λεπενιώτου 6, Ψυρρή, τηλ.2103212936.

Ταβέρνα «**Η Ζεστή Γωνιά**», Μιχάλη Παράλαιμος
Γεωργίου Γεώργα 9 Κορωπί,
τηλ: 210 6624813.
Καθημερινά εκτός Τρίτης.
Φρέσκα θαλασσινά.

Μπακαλοταβέρνα «**το μαγέΡΙκο της Νάγιας**»,
Γαλατίας 1 & Ευαγγελιστρίας Καλλιθέα
(στο πλάι του Χαροκόπειου)
τηλ: 210 - 9517230.
Καθημερινά εκτός Δευτέρας.

Ταβέρνα «**Χαμηλός**»,
Αδριανουπόλεως 30 Κολωνός,
τηλ: 210 5131359.
Καθημερινά από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ, εκτός Δευτέρας.

Μουσικό Μεζεδοπωλείο **Ζεύκιν** Λ.Ελευθερίας 46 (συνέχεια
Αμφιθέας) Άλιμος,
τηλ: 210 9855795 Δευτέρα-Τρίτη: κλειστά.

Ταβέρνα «**η Στροφή**», Λ. Ειρήνης 33 & Βάρναλη 11 Πέραμα,
τηλ 210 4416 456.
Καθημερινά από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ.

Ταβέρνα «**Μεταξού**», Πυθοδωρου 10 Μεταξουργείου
τηλ: 210 5229290
Από τις 10 το πρωί μέχρι αργά το Βράδυ. Πλην Δευτέρας

graphic area

τα λεφτά μιλάνε...λένε αντίο!

Θα μιλήσεις επιτέλους;

Αν αυτό που κρατάς σου άρεσε, πες το και σε άλλους! Αν σου προκάλεσε αδιά, ανακυκλώσε το! Αν όμως ζήλεψες, έλα μαζί μας!!! Περιμένουμε τις ιδέες, τις κριτικές, τις επισημάνσεις και φυσικά τα άρθρα σου!

Στείλε e-mail στο kanorapas@yahoo.gr, τηλεφωνήσε στα γραφεία του συλλόγου Κάβο Πάπας, ή έλα σε επικοινωνία με την συντακτική ομάδα ή το ΔΣ του Πάπα.

Μπορείτε να διαβάσετε την εφημερίδα μας (και τα προηγούμενα τεύχη) και από διαδίκτυο, στην ιστοσελίδα www.nikaria.gr

Facebook!

Τζόιν για μέμπερ στο γκρουπ μας, Ν(ι)άου:

Εφημερίδα «Κάβο Παπάς»

Σκάνδαλο! Ο Πάπας ... ιδιοκτήτης club!

<http://clubs.pathfinder.gr/kavorapas>

free [your] press

Η εφημερίδα μας έχει αδυναμίες και της φαίνονται! Μια από αυτές είναι το να συχνάζει σε όμορφα στέκια! Αν, λοιπόν, σε βγάλει ο δρόμος σου από εκεί, αναζήτησε την προθήκη με το σήμα του Κάβο Πάπα και εξασφάλισε την έντυπη έκδοση μας!

Συχνάζουμε στα:

Μπακαλοταβέρνα «το μαγέΡΙκο της Νάγιας»,
Γαλατίας 1 & Ευαγγελιστριάς Καλλιθέα
(στο πλάι του Χαροκόπειου).

Ταβέρνα «Χαμπλός», Αδριανουπόλεως 30 Κολωνός
Μουσικό Μεζεδοπωλείο Ζεύκιν Λ.Ελευθερίας 46
(συνέχεια Αμφιθέας) Άλιμος.

Ταβέρνα «η Στροφή»,
Λ. Ειρήνης 33 & Βάρναλη 11 Πέραμα.

Ταβέρνα «Μεταξού», Πυθοδωρου 10 Μεταξουργείου.
Σύντομα και αλλού...

Ο «Κάβο Πάπας» ελεύθερος και στην Ικαρία!

Στις Ράχες, στο φωτογραφείο Χρήστου Μαλαχία
Στο Καρκινάγρι, Μεζεδοπωλείο – Καφέ «Τα Κύματα»
Στο Αμάλο, στην ταβέρνα του Νίκου Βατούγιου

Και το καλοκαίρι ...

Στον Άγιο Κήρυκο, Βιβλιοπωλείο Ιπποκράτη & Βιβλιοπωλείο
«Ανεφάντης»

Στον Εύδηλο, Μεζεδοπωλείο – Καφέ «Τα Κύματα»,
Βιβλιοπωλείο Σταμούλου

Στον Αρμενιστή, Καφέ Μπαρ «Πέστο Καφέ»

+

Στα πλοία για την Ικαρία

Χειροδιανομή στις καντίνες και την παραλία της Μεσσακτής